

EKİM / KASIM

2012

SAYI: 7

DOSYA:

Ebû Yahya el-Lîbî

بسم الله الرحمن الرحيم

EDİTÖR

İslam ümmetinin emperyalist Amerika ve diğer işgalci dostlarına karşı topyekûn direnişi son 10 yıl içinde çok büyük dengeleri değiştirdi dünyada. Düşmanını tanıyan ve ona göre konuşlanabilen, sivil ordulardan müteşekkil bir ümmet gerçeği var ortada. İşte Suriye'de gün geçtikçe zaferlerden zaferlere koşan mücahidlerin artması ve "kontrolsüz güç"ün Şam diyarında kökleşmesi… Akabinde ne yapacağını şaşırmış bir Amerika ve Batı dünyası…

Şu iyi bilinmeli ki Amerika bu savaşı çoktan kaybetti. Daha az zayiat vererek ve mücahidlere daha fazla zarar vererek geri çekilmenin derdinde... İşte Afganistan'da bataklığa saplanan Amerika, işte Irak'ta İran ile Sünni mücahidlerin arasında kalmış Amerika ve nihayetinde ekonomisi dibe vurmuş bir Amerika…

Amerika, Taliban mücahidlerinin azim ve kararlılıkları sonrası diplomatik manevralarla Taliban'la anlaşmak istedi. Bir taraftan Afganistan'daki mücahid liderleri özel suikastlarla vurdu: Şeyh Üsame bin Ladin, Üstad Muhammed Yasir, Atıyyetullah el-Lîbî ve Ebû Yahya el-Lîbî… O Ebû Yahya ki ilmi, cihadı, zühdü ve takvayı şahsında toplayabilmiş ender bir âlimdi. Bir konuşması yayınladığında yüzüne bakınca Rahmân hatırlanır ve müslümana huzur verirdi. Kafirlere ise etkileyici hitabetiyle korku salardı. Bu yüzden "Asrın Hübel'i" başına milyonlarca dolar ödül koydu. Ebû Yahya hapsedildi, ama Allah'ın yardımıyla işkenceleriyle meşhur Bagram üssünden kaçmayı başardı.

Verdiği sözde durdu, bir an olsun cihaddan geri durmadı. O hem düşmana karşı cihad ediyor hem de mücahidlere İslâmî ilimleri öğretiyordu. Yazdığı kitaplarla çok büyük bir vazifeyi deruhte etti. Allah ona rahmet eylesin, katında şehidlerden kılsın.

Aziz okuyucular!

Bu sayımızda şehid âlim Ebû Yahya el-Lîbî'nin anısına kapak mevzuunu ayırdık. Aylık olan dergimiz bu sayıda zaruretten ötürü birleşerek çıkmış oldu. Anlayışla karşılayacağınızı ümit ediyoruz.

Bir sonraki İslam Dünyası'nda buluşmak ümidiyle Allah'a emanet olunuz.

İSLAM DÜNYASI

Ağustos 2012 Sayı: 6
Aylık Dergi

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Osman AKYILDIZ

Yayın Kurulu:
Ahmed TURÂB
Feridun DİNÇER
Abdurrahman KOÇ
Osman AKYILDIZ

Tercüme Kurulu:
Feyzullah EMRE (İNGİLİZCE)
Feridun DİNÇER (ARAPÇA)
Selda ÖZ (İNGİLİZCE-ARAPÇA)
Cüneyt ŞEN (ARAPÇA)

Katkıda Bulunanlar:
Dr. Ekrem Hicâzi (ÜRDÜN)
Dr. Hâni es-Sibâi (İNGİLTERE)
Dr. Ali Abdu'l Âl (MISIR)
Dr. İbrahim İvaz (MISIR)
Dr. Muhammed Abbas (MISIR)
Prof. Dr. Abdullah en-Nefisî (KUVEYT)
Şeyh Hamid el-Aliyy (KUVEYT)
Şeyh Muhammed Ahmed el-Raşid (IRAK)
Defne BAYRAK (TÜRKİYE)
Ömer BELÜL (TÜRKİYE)
Dr. Muhammed Emin en-Nedvî (BURMA)

Tasarım:
İSLAM DÜNYASI

İletişim Bilgileri:
+90 216 495 88 81
islamdunyasidergisi@gmail.com

Ahmediye Mh. Gündoğumu Cad. No: 17/11
P.K: 34660 Üsküdar/**İSTANBUL**

Abonelik:
Türkiye: 1 Yıl 12 Sayı 80 TL - 6 Aylık 6 sayı 40 TL
Avrupa: 1 Yıl 12 Sayı 70 EURO - 6 Aylık 6 Sayı 35 EURO
Diğer Ülkeler: 1 Yıl 12 Sayı 85 DOLAR - 6 Aylık 6 Sayı 42 DOLAR

Hesap Bilgileri:

Posta Çeki:
602 95 71

TL Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-1
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR17 0020 3000 0101 9136 0000 01

EURO Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-2
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR87 0020 3000 0101 9136 0000 02
Swift No: BTFHTRIS

Online Abonelik:
www.kureselkitap.com

Ankara Temsilcisi:
Ömer BELÜL
+90 533 272 02 94

Baskı:
Dergah Ofset
+90 212 489 33 33

NDEKİLER ■ İÇİNDEKİKER ■ İÇİNDEKİLER ■ İÇİNDEKİKER ■ İÇİNDEKİLER ■ İÇİNDEKİKER ■ İ

İÇİNDEKİLER ■ İÇİNDEKİKER ■ İÇİNDEKİLER ■ İÇİNDEKİKER ■ İÇİNDEKİLER ■ İÇİNDEKİKE

Dr. Eymen ez-Zevâhiri

İlim ve Cihad Aslanı Ebû Yahya el-Lîbî

Amerikalılar Vietnam'da yaklaşık 5 milyon kişiyi öldürdü. Bu, kendilerini yenilgiden korudu mu? Amerikalılar gerçekleri itiraf etmeyi gururlarına yediremiyor. Ancak gerçekler kendilerini itirafa zorlayacak. Bu gerçekler arasında şu yer almaktadır: Mücahidlerimizin şehid düşmesi, cihad mesajını daha çok yayılır, daha çok kabul görür ve daha sağlam köklü kılacak. Davetimizin yaşaması için bizi öldür. Düşmanlarımızın hezimete uğraması için bizi bombala. Allah emrinde galiptir fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

Dr. Eymen ez-Zevâhiri

Bismillah, hamd Allah'a, salat ve selam Allah Resulü'ne, ehline, ashabına ve onun izinde gidenlere olsun.

Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman kardeşler! Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Ve sonra:

İslam ümmetini, mücahidleri, Mü'minlerin Emiri Molla Muhammed Ömer'i, Libya'daki mücahidleri ve Müslümanları, Libya'nın aslanı, alim, mücahid, muhacir, murabıt, davetçi, komutan, faziletli Şeyh Hasan Muhammed Kaid'in şehadet haberiyle müjdeliyorum. Allah ona bolca rahmet etsin.

Bu muhacir, mücahid aslan öğrenme, öğretme, hicret, cihad, esarete sabır, aşağılanmayı reddetme ve ümmeti teşvik ile dolu, ümmete söz ve amelle örnek teşkil eden uzun bir hayatın ardından şehadet mertebesine yükseldi. Rabbine gitti... Cihad farzını yerine getirerek alimlere, öğrenme ve öğretmeye gayretiyle mücahitlere örnek oldu. Alimlere ve mücahitlere üstün ahlak, asalet, cesaret, yiğitlik, dürüstlük, tevazu ve zühdde örnek oldu.

Bu davetçi alim, İslam ümmetini en güçlü iki saldırgan güce karşı savunmaya katıldı. Zira önce Rus-Sovyetlere karşı, sonra Amerika'nın İslam ve Müslümanlara karşı başlattığı Haçlı Seferlerine karşı cihad etti. Bu, Allah'ın istediğine verdiği lütfudur. Alim ve amel eden bir kimse idi. -Hesabı Allah'adır-.

Allah düşmanlarına sert olduğu kadar Müslümanlara karşı da bir o kadar ince ve merhametli idi. Özellikle de dul ve yetimlere karşı. Sorunlarını bizzat kendisi takip etmeye gayret eder, kendi yerine işi başkasına yüklemezdi. Allah ona rahmet etsin; çok bilgili olmasına karşın mütevazi bir insandı. Kendisinde gurur ve kibir yoktu. Bana, Moritanya'daki şeyhlerinde gördüğü bu sıfatlardan

etkilendiğini söylemişti. Zira şeyhleri çok bilgili olmalarına karşın öğrencilerine karşı tevazu gösteriyor, kendilerine fayda vermek ve eğitmekten kaçınmıyordu. Bir sorunun cevabını ya da bir meselenin nasıl çözüleceğini bilmediklerini söylemekte bir sıkıntı görmüyorlardı. Bana, kendisine ve kardeşlerine ikramda bulunduklarını, ilimlerinden bol bol öğrettiklerini, riayetleriyle onları ödüllendirdiklerini, kendilerine evlerini açtıklarını; hatta evlendirdiklerini haber verdi. Ülkelerin ve mesafelerin uzaklığına rağmen kendisini onlara güçlü manevi bir bağ bağlıyordu.

Bu nedenle kendisi ve ilim talebi ile cihaddaki yol arkadaşı Şeyh Atıyyetullah (Allah ikisine de rahmet etsin- şeyhleri Şeyh Buddah Veled El Busıri ve Muhammed Salim Veled Addud -Allah ikisine de rahmet etsin- için mersiye yayınladılar.

Şeyh Atıyyetullah'ın -Allah ona rahmet etsin- bana bildirdiğine göre üstadlarından biri -şu an parmakla gösterilmekte olan biri- vizenin bir güven akdi olmadığı, bunda bir şüphe bulunmadığı yönünde fetva (yani bir ülkeye vize alarak girdiğinde bu vize o ülkede bir eylem yapamayacağın anlamına gelmez) vermişti.

Ancak şu an kendisine bir sıkıntı olmaması için bunu anmak istemiyor. Şeyh Ebu Yahya -Allah ona rahmet etsin-, aralarında eski bir bağ bulunan ve şahsen tanıdığı üstadlarından birini; mücahidleri desteklerken değişmiş, rejimlerle uyumlu hareketlerle yürümeye başladığını, işgalci, saldırgan, zenginlikleri yağmalayan, karanlığın destekçisi; boyun eğmeye ve yumuşamaya çağıranların 'öteki' olarak isimlendirdiği kafirlerle beraber yaşamaya çağırır hale geldiğini gördüğünde acı çekiyordu.

Şeyh, öğrenme ve öğretmeye gayreti ile beraber aynı zamanda eli ve dili ile işgalci kafirlere karşı savaşan bir kimse idi. Ruslara karşı Afgan cihadına katıldığı gibi yol arkadaşı Ebu Leys El Libi -Allah ikisine de rahmet etsin- ile beraber Amerikan Haçlı seferlerine ve Pakistanlı, Afgan işbirlikçilerine karşı cihadı başlatan öncülerden olmuşlardır. Şeyh onlara karşı eli, kalemi ve dili ile savaşmıştır. Öyle ki -Allah ona rahmet etsin- yazdıkları arasında *'Pakistan Hükümeti ve Ordusuna Karşı Savaşmak İçin Mızrağın Ucunun Bilenmesi', 'Karzai Rejiminin Küfrü ve Karşısında Savaşmanın Vacipliği', 'Afganistan'a Karşı Amerikan Haçlı Saldırısı Hakkında Fetva'* yer almaktadır. Afganistan ve Pakistan'da cihad davetinin yayılmasında bu yazdıklarının büyük etkisi olmuştur.

Şeyh, Amerikalılara ve hain takipçilerine karşı cihadın şer'i hükmünü beyan etmekle kalmamış dahası yalanlarını, ikiyüzlülüklerini ve çılgınlıklarını teşhir etmiş, Müslümanlara ve savunmasızlara zulümlerinin, düşmanlıklarının ve saldırılarının gerçeğini ortaya koymuştur. Şeyh, Amerika'nın Pakistan'daki işbirlikçileri tarafından esir edilerek de imtihan oldu. Sonra Amerikalılara

Allah düşmanlarına sert olduğu kadar Müslümanlara karşı da bir o kadar ince ve merhametli idi. Özellikle de dul ve yetimlere karşı. Sorunlarını bizzat kendisi takip etmeye gayret eder, kendi yerine işi başkasına yüklemezdi. Allah ona rahmet etsin; çok bilgili olmasına karşın mütevazi bir insandı. Kendisinde gurur ve kibir yoktu.

teslim edildi. Afganistan'daki hapishaneleri arasında; birinden diğerine sürekli nakledildi. Ancak boyun eğmedi ve teslim olmadı. Aksine hep uğraştı ve denedi. Sonunda da üç arkadaşı ile beraber Bagram Hapishanesi'nden kaçmayı başardı.

Aslan kükrer demirde, göremezsin onu

Hücrede kendini teslim ettiğini

Allahu Teâlâ kendisine kurtulmayı nasip edince Amerika'nın zulmünün gerçeği, düşmanlığı, özgürlük ve adaleti kabara kabara savunmadaki ikiyüzlülüğünün boyutu hakkında hem yazdı hem konuştu. Zira özgürlük ve adaleti ilk ihlal eden ve saldıran kendileri olmuştur. Şeyh, bu konuya ilişkin özel olarak *'Amerikan Hapishanelerinde Parmaklıklar Ardında Olanların Gerçeği'* başlığı altında bir yazı yazmıştır.

Kız kardeşimiz Afiye Sıddıki konusunda da yalanlarını ortaya çıkarmış, Amerika'nın hikayelerinin yalan olduğunu göstermiş ve Afiye Sıddıki'nin kendileriyle beraber, iddia edilen tarihten daha önceden beri Bagram'da hapiste olduğunu açıklamıştır.

Bizler inşallah Haçlılar aralarında Şeyh Ömer Abdurrahman ve Afiye Sıddıki de olmak üzere esirlerimizi serbest bırakmadıkça Amerikalı esir Warren

Weinstein'i serbest bırakmayacağız. Şeyh Ebu Yahya'nın şehadetiyle -Allah ona rahmet etsin- insanların, onun yazdıklarına ve davetine yönelimi inşallah daha da artacak. Şehadet, iki şehid; (Seyyid Kutub ve Abdullah Azzam'ın -öyle olduklarına inanıyoruz- dedikleri gibi kelimeleri canlandırıp ayağa kaldırır.)

İşte bu, mücahidleri ve El Kaide'yi düşmanlarının ilki gören Amerika'nın yaptığıdır. Ancak El Kaide'nin, Müslüman ümmete dıştan Haçlı-Siyonist zulmüne, içten de yolsuzluk ve bozukluklara karşı koyması ve direnmesi, mücadele etmesi için bir mesaj olduğunu görmezden gelmektedir. El Kaide'nin mücahidlerinin ve liderlerinin şehid düşmesi, mesajını daha güvenilir ve kabul edilir kılmaktadır. İnancımız uğruna kanımız her aktığında kelimelerimiz ümmetimiz arasında canlanıp yayıldı. Her şehid düştüğünde cihad daveti yaşadı. Her cihad ruhu yayıldığında Amerika şer imparatorluğunun kibir ve zulmünün sonu yaklaştı.Amerika, El Kaide'nin maddi gücünün, Haçlı-Siyonist ittifakın maddi gücüyle kıyaslanamaz durumda olduğunun farkında. Ancak aynı zamanda genel olarak mücahidlerin, özellikle de El Kaide'nin mesajının, kendi helakının ve yenilgisinin uyarıcısı olduğunun da bilincinde. Çünkü bu, cihad, şehidlik, aşağılanma ve boyun eğmeyi kabul etmeme mesajı. Bu mesaj, kendisini kabul eden ve uygun bulan Müslüman ümmetimiz arasında yayıldı.

Bu nedenle Amerika ve Obama çok kere çelişiyor. Amerika bir defasında dünyadaki en güçlü kuvvet olduğunu iddia ediyor. Sonra da şu ya da bu şahsın öldürülmesinin kendisine karşı tehdidi sonlandıracağı iddiasında bulunuyor. Peki dünyanın en güçlü kuvvetini bir şahıs ya da şahıslar tehdit edebilir mi?!

Sonra Amerika ve Obama, El Kaide'nin yenilmek üzere olduğunu ilan edip ardından El Kaide'nin kendisini tehdit eden en büyük tehlike olduğunu açıkladığında yine çelişiyor.

Sonra düşmanlarının İslam ve Müslümanlar değil de El Kaide olduğunu iddia ettiğinde üçüncü bir kez daha çelişiyor. Oysa kendisi Müslümanların topraklarının en büyük işgalcisi, servetlerinin en büyük hırsızı, vatanlarındaki tağutların en büyük destekçisi, inançlarını ve eğitim müfredatını değiştirmek için en büyük çabayı sarfedendir.

Bu çelişkileri yineleyip duran zavallı Obama kendisini dinleyenlerin akıllarını hafife alıyor. Ancak zavallı, kendisini iktidara getirenlerin telkin ettiklerini tekrarlıyor. Amerika'daki hakim güç, Bush Müslümanları korkutmada başarısız kaldıktan sonra kendilerini aldatsın diye onu getirdi. Müslümanları ve zayıfları kandırma girişimi olarak Müslüman bir babadan doğma, esmer bir şahsı seçtiler. Ancak bu yalancının Müslüman bir babadan doğmuş olmasına karşın dinini iki kez değiştirdiğini, İslam'dan Hıristiyanlığa, Hıristiyanlıktan da Yahudiler gibi namaz kıldığında Yahudiliğe geçtiğini unuttular. Kendisi şu an dinini ayakkabı değiştirir gibi her gün değiştirmeye hazır. Yarın kendisini Mecusi ya da Budist ya da Hindu veya da hiçbir şeye tapmayan bir ateist olmuş bulursanız da bunda şaşılacak bir şey yoktur. Nitekim işin gerçeğinde onun dini iktidar ve koltuk sevgisidir. Bu ikisi yolunda da her şeyi söylemeye ve yapmaya hazır. Bu yalancı Amerikalıları, o veya şu şahsı öldürerek El Kaide'yi yeneceği yönünde kandırmaya çalışıyor. Ancak Irak'ta yenildiği, Afganistan'da da yenilmekte olduğu, Mısır'da, Tunus'ta, Libya'da yenildiği gerçeğinden kaçıyor. El Kaide'nin görevini başardığı gerçeğinden de kaçıyor ki bu gerçek ümmeti teşviktir. Bu da Allah'ın izniyle Amerika'nın yenilgisinin uyarıcısıdır.

Bu zavallının El Kaide'den on ya da yirmi ya da yüz ya da bin kişiyi öldürdüğünü varsayalım. Bu, Amerika'nın yenilgisini engelleyecek mi?

Hatta varsayalım ki El Kaide'nin tüm mücahidlerini öldürdü. Bu, onu yenilgiden koruyacak mı? Bu, Müslümanların kendisini sevmesine mi yoksa nefret etmesine mi, sempati duymasına mı yoksa nefret etmesine mi, kendisine boyun eğmesine mi yoksa meydan okumasına mı yol açacak?

Bu; hüsrana uğramış zavallı, kaybedilmiş bir savaşta kaybetmiş bir millete önderlik ediyor.

Amerikalılar Vietnam'da yaklaşık 5 milyon kişiyi öldürdü. Bu, kendilerini yenilgiden korudu mu? Amerikalılar gerçekleri itiraf etmeyi gururlarına yediremiyor. Ancak gerçekler kendilerini itirafa zorlayacak. Bu gerçekler arasında şu yer almaktadır: Mücahidlerimizin şehid düşmesi, cihad mesajını daha çok yayılır, daha çok kabul görür ve daha sağlam köklü kılacak. Davetimizin yaşaması için bizi öldürse de. Düşmanlarımızın hezimete uğraması için bizi bombalasa da. Allah emrinde galiptir fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

Ey İslam ümmeti! Ey Libya'daki onurlu özgürler! İşte bu Ömer El Muhtar'ın torunu! Onun siyretini yenileyen, yolunda yürüyen Ebu Yahya! Kendisi gibi ilim talep etti. Sonra yine kendisi gibi cihada gidip orada mücahidlere komutanlık etti. Sonra yine kendisi gibi Haçlılar tarafından öldürüldü. Öyle ise şeyhinizin siyretini yenileyen evladınızın intikamını almıyor musunuz? Kanı sizi Haçlıları öldürmeye ve kendilerine karşı savaşmaya çağırıyor, yönlendiriyor ve teşvik ediyor. Bunu yapmakta tereddüt etmeyin.

Allah sana amel eden alimlerle beraber rahmet etsin Ebu Yahya. Allah sana mücahid ve muhacirler, muttakiler, sakınanlar, gayretli özgürler, sebatkar dürüstler, hakkı açıkça söyleyip haykıranlar arasında rahmet etsin. Allah sana model alınan bir örnek, yolundan gidilen bir siyret, kararlılığı yayan bir gayret, milletleri canlandıran bir çığlık olarak rahmet etsin.

Allahu Teâlâ'dan bizleri de hayır üzere, rezil, pişman olacak bir şey yapmadan, fitneye düşmeden sana kavuşturmasını niyaz ediyoruz.

Son duamız; alemlerin rabbi Allah'a hamdolsun.

Salat ve selam peygamberimiz Muhammed'e, ehline ve ashabına olsun.

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Irak Ensaru'l İslam Cemaati'nin Taziyesi

بسم الله الرحمن الرحيم

لا إله إلا الله — محمد رسول الله

جماعة أنصار الإسلام

ديوان الإمارة

العدد : ٢٩٣

التاريخ : الأول من ذي القعدة سنة ١٤٣٣

الموافق : ١٧ أيلول عام ٢٠١٢

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وأتباعه وجنده .

أما بعد :

تعزية صادرة عن أمير وقيادة ومجاهدي جماعة أنصار الإسلام إلى قيادة قاعدة الجهاد العالمي والمجاهدين كافة باستشهاد العالم العامل المجاهد حيدرة الليبيين فضيلة الشيخ حسن محمد قائد (أبا يحيى الليبي) رحمه الله رحمة واسعة .

قال تعالى : (فالذين هاجروا وأخرجوا من ديارهم وأوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لأكفرن عنهم سيئاتهم ولأدخلنهم جنات تجري من تحتها الأنهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب) (سورة آل عمران) .

وقال جل وعلا : (ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون . فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون . يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين) (سورة آل عمران) .

أجل والله أحياء عند ربهم يرزقون (رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر وما بدلوا تبديلا) ...

فدت نفسي وما ملكت يميني — فوارس صدقوا فيهم ظنوني

فوارس لا يملون المنايا — إذا دارت رحى الحرب الزبون

١

Bizler, ümmeti müjdeliyor ve şöyle diyoruz: Liderlerin ve şereflilerin öldürülmesi işin sonu demek değildir. Aksine savaş, Allah zafer ve temkini yazana kadar devam edecektir.

Hamd Allah'a, salat ve selam peygamberimiz Muhammed'e ehline, ashabına, kendisine tabi olanlara ve ordusuna olsun. Ve sonra:

Ensaru'l İslam Cemaati'nin emiri, komutanlığı ve mücahidlerinden El Kaide Küresel Cihad Komutanlığı ve tüm mücahidlere alim, amel eden, mücahid, Libyalıların aslanı faziletli Şeyh Hasan Muhammed Kaid'in -Allah ona bol rahmet etsin- (Ebu Yahya El Libi) şehadetine ilişkin taziye...

Allahu Teala şöyle buyuruyor: *"Hicret edenler, memleketlerinden çıkarılanlar, Ben'im yolumda eziyete uğrayanlar, savaşanlar ve öldürülenlerin günahlarını mutlakâ örteceğim, onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Onlar, Allâh tarafından tasavvur edemeyeceğiniz bir mükâfâta kavuşacaklar. Mükâfâtın en güzeli Allâh katındadır."* **(Al-i İmran Suresi, 195)**

Allahu Teala bir başka ayette ise şöyle buyurmaktadır: *'Allah yolunda öldürülenleri ölüler sanmayın. Aksine onlar diri olup Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar.'* **(Al-i İmran Suresi, 169).**

Evet kesinlikle Rablerinin katında diriler ve rızıklandırılıyorlar. *"Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. Onlardan kimi (Allah yolunda şehid edilmek suretiyle) adağını yerine getirdi, kimi de (şehid olmayı) beklemektedir. (Ahidlerinde) hiçbir değişiklik yapmamışlardır."* **(Ahzap Suresi, 23).**

Yüce Allah'a ölmeyen bir can karşılığında ölen canlarını sattılar. Komutan, fakih, hatip, açık sözlü, faziletli Şeyh Alim, amel eden, mücahid Hasan Muhammed Kaid'in de (Ebu Yahya El Libi) onlardan olduğuna inanıyoruz.

Kardeşimiz Ebu Yahya… Sen Ensaru'l İslam Cemaati'nin liderlerinden Ebu'd Derda El Kürdî (Allah onu kabul etsin) kardeşimizin yol arkadaşı idin… Sizin anılarınız bizi bırakmıyor. Allah sana da senden önce esir düşüp öldürülen tevhid ehline de rahmet etsin. En şerefli ölüm olan şehadetle ardınızdan size yetişenlere de Allah rahmet etsin.

Stratejik komutan, Siyonist-Haçlı'yı ezen, bir devlete ve kadın kılıklı adamlarına karşı savaşan bir adam... Övgüye layık, güçlü ve direniş dolu bir siyret. Rabbani bir alim, bayrakların birleşmesinin hamisi, onurlu bir elçi. Ahiret taciri... Ziyaretine her an ve her halde hazır. Size doğru bir haber geldi. Şereflilerin ölümü ne kadar da güzel! Liderlerin ölümü ne güzel! Efendilerin şehadetinde taziye olmaz. Allah, sizleri yolunda öldürülmekle şereflendirdi. Allahu Teala'dan buna en hak sahibi ve layık kişiler olmanızı niyaz ediyoruz.

Kardeşimiz Ebu Yahya... Sen Ensaru'l İslam Cemaati'nin liderlerinden Ebu'd Derda El Kürdî (Allah onu kabul etsin) kardeşimizin yol arkadaşı idin... Sizin anılarınız bizi bırakmıyor. Allah sana da senden önce esir düşüp öldürülen tevhid ehline de rahmet etsin. En şerefli ölüm olan şehadetle ardınızdan size yetişenlere de Allah rahmet etsin. Sizler Allah'ın izniyle Allah'ın savaş günlerindeki şehidlerisiniz. Kanlarınızla cihad tarihi yazılıyor. Gerçeklikler tevhid ehlinin sıkıntılarını belgeliyor. Ensaru'l İslam Cemaati olarak kendimize, İslam Libya'sındaki, izzet Afganistan'ındaki ve tüm dünyadaki mücahidlere, muhacir, alim, savaşçı, İslam'ın kılıcı, felaketleri sezen, asil dağ, Allah'ın yeryüzünde kalan ölüm adamlarından biri... Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur.

Bizler, ümmeti müjdeliyor ve şöyle diyoruz: Liderlerin ve şereflilerin öldürülmesi işin sonu demek değildir. Aksine savaş, Allah zafer ve temkini yazana kadar devam edecektir.

Bu liderler arkalarında etkinliği, gayreti destekleyen, namusları koruyan onurlu takipçiler bırakmaktadır.

Ensaru'l İslam Cemaati

Emirlik Divanı

Kudüs Civarındaki Mücahidlerin Şura Meclisi

İlim ve Cihad Aslanı Şeyh Ebû Yahya el-Lîbî'nin Şehadeti Münasebetiyle Taziye

Hamd Allah'a mahsustur, O'na hamdediyor, O'ndan yardım diliyor, O'na istiğfar ediyor, nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden O'na sığınıyoruz. Allah kimi doğru yola iletirse o doğru yoldadır. Kimi de saptırırsa onun için doğru yola iletici bir dost bulamazsın. Ve sonra:

Genel olarak İslam ümmetine, özellikle de Müslüman Libya halkına, mücahidlere, liderlerine; özellikle de El Kaide Cihad Hareketi'ndeki kardeşlere, komutanlarına ve askerlerine alim, ilmiyle amel eden, muhacir, mücahid, sadık Libya evladı Şeyh Hasan Kaid'in (Ebu Yahya El Libi) şehadeti münasebetiyle taziye dileklerimizi sunuyoruz. Allahu Teala'dan kendisini şehitler arasında kabul etmesini, bizler ve Müslümanlar adına Allah yolunda ortaya koymuş olduğu çaba, fedakarlık ve bahşetme karşılığında en iyi şekilde mükafatlandırmasını, kendisini ve amelini kabul etmesini, hepimizi Firdevsu'l Ala'da kavuşturmasını, bizleri ecrinden mahrum etmemesini, onun ardından bizleri fitneye düşürmemesini, bizi de kendisini de affetmesini niyaz ediyoruz... Amin.

Şeyh -Allah ona rahmet etsin-, Allahu Teala'nın

emirlerini temel alan Müslüman kişi -Öyle olduğuna inanıyoruz ve Allah katında kimseyi temize çıkarmıyoruz- örneğiydi. İlmiyle amel eden, Allah Resulü'nü (s.a.s.) örnek alan alimlere güzel bir örnekti. Onun siyretine bakan çok çalışma, sabır, ilim talebi, cihad, İslam'a davet, faziletlerine teşvik, saflara ilerleme, yılmadan katılma, kaçmadan hücum ile dolu bir hayat bulur. O hakkıyla bir alim, amel eden, davetçi, mücahit bir kimse idi. Allah'a karşı kimseyi temize çıkarmıyoruz. Müslümanlara nasihati, şaşkınlara rehberliğini ve gafillere tembihini hiç esirgemedi. Onun elinden ümmetinin tasaları konusunda bilinçli, Rabbinin dini ve şeriatı hakkında idrak sahibi, ümmetinin gücünü, kapasitesini ve yeteneklerini bilen, umutlarını gerçekleştirmek ve acılarını azaltmak için çabalayan bir nesil yetişti.

Şeyh Hasan Kaid 'Ebu Yahya El Libi', savaşçı milletin önde gelenlerinden, keskin görüşlü ve güçlü şuura sahip mücahit liderlerinden farklı olmamıştır. Zira yıllar önce 'Savaşçı İslami Cemaat'in saflarında tagut Muammer El Kaddafi'ye karşı ilk savaşanlardan, kendisine karşı cihada, iktidarının sona erdirilip yerine adalet, onur ve İslam şeriatı devleti kurulmasına ilk çağıranlardan olmuştu. Şartlar iyice kötüleşmeye başlayınca ise mekanını değiştirdi. Ancak asla prensiplerini ve akidesini değiştirmedi. İlim ve öğrendiği ilimle amel etme talebiyle Allah'ın geniş topraklarında hicret etti. Ta ki sonunda mücahit olarak Afganistan'da karar buldu. Mücahitlere komutanlık etti, teşvik etti, kontrol etti, büyük azim, sabır ve metanetle cepheler arasında taşındı durdu. Gurbeti bildi, gurbet de onu bildi. Tecrübeler onu güçlendirdi ve parlattı.

Onun yaptığı sadece Savaşçı İslami Cemaat'teki kardeşleriyle beraber, Afganistan'daki cihadın bir aşamasında El Kaide Cihad Örgütü'yle safları birleştirme ve birleşmek, Şeyh İmam Usame bin Ladin'e -Allah onun şehadetini kabul etsin- biat etmek -ki bu müminlerin kalplerini ne kadar sevinçle doldurmuş, cihada ve mücahitlere çok olumlu şekilde etki etmiştiriçin koşması olsaydı bile bu Allah'ın izniyle ona yeterdi. Bunun üzerine o bir de alim, amel eden, terbiye edici, davetçi, mücahit, murabıt, iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan bir kimse idi. Kendisinin, Allah yolunda sunan, harcayan ve fedakarlıkta bulunan kimselerden olduğuna inanıyoruz. Allah'a karşı kendisini temize çıkarmıyoruz. Gerçekten de cihadı ile alimlere, ilmiyle mücahidlere bir örnekti. Allahu Teala'dan İlliyyin'de makamını yükseltmesini niyaz ediyoruz.

Eğer Haçlılar, Siyonistler ve mürtedlerden işbirlikçileri Şeyh Ebu Yahya'nın öldürülmesine sevinmişlerse bizler inanıyoruz ki o Allah yolunda öldürüldüğü için

Şeyh Hasan Kaid 'Ebu Yahya El Libi', savaşçı milletin önde gelenlerinden, keskin görüşlü ve güçlü şuura sahip mücahit liderlerinden farklı olmamıştır. Zira yıllar önce 'Savaşçı İslami Cemaat'in saflarında tagut Muammer El Kaddafi'ye karşı ilk savaşanlardan, kendisine karşı cihada, iktidarının sona erdirilip yerine adalet, onur ve İslam şeriatı devleti kurulmasına ilk çağıranlardan olmuştu. Şartlar iyice kötüleşmeye başlayınca ise mekanını değiştirdi. Ancak asla prensiplerini ve akidesini değiştirmedi. İlim ve öğrendiği ilimle amel etme talebiyle Allah'ın geniş topraklarında hicret etti. Ta ki sonunda mücahit olarak Afganistan'da karar buldu. Mücahitlere komutanlık etti, teşvik etti, kontrol etti, büyük azim, sabır ve metanetle cepheler arasında taşındı durdu. Gurbeti bildi, gurbet de onu bildi. Tecrübeler onu güçlendirdi ve parlattı.

kendilerinden daha mutlu olmuştur. Ve yine inanıyoruz ki onun en güzel anları kanı ilk akmaya başladığında Allahu Teala'nın kendisini bağışlaması ve güven, huzur içinde kendisini cennetlerine -öyle inanıyoruz, Allah hesabını bilendir- yerleştirmesidir. O mücrimlere de diyoruz ki sevinciniz uzun sürmeyecek. Zira Allah sizi rezil edecek ve uykularınızı kaçıracak şeyi bırakmıştır.

Sizler belki Libya'daki kurnaz ve entrikacı büyükelçiniz Chris Stevens'in öldürülmesinden ötürü çok acı duydunuz. Canlarını ve mallarını Allah Resulü (s.a.s.) yolunda feda eden Müslümanlar ve tevhid ehli ise onun öldürülmesine çok sevindi. Allah Resulü'nün (s.a.s.) intikamının alınması için, Şeyh Ebu Yahya El Libi'nin kardeşleri ve evlatları; cesur Libyalılar tarafından öldürüldü. Subhanallah; çok iyi ve ince bir şe-

Mojahideen Shura Council
Environs of Jerusalem

مجلس شورى المجاهدين
أكناف بيت المقدس

لا إله إلا الله
الله رسول محمد

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان رقم : 10

{ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُواْ تَبْدِيلًا } [الأحزاب:٢٣]

تعزية

[باستشهاد أسد العلم والجهاد الشيخ أبي يحيى الليبي تقبله الله]

إنَّ الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرورِ أنفسِنا وسيئاتِ أعمالنا، مَن يهدِ الله فهُو المُهتدِ ومن يُضلل فلن تَجد لهُ وليًّا مرشدًا؛ وبعد:

نُعزِّي أمتنا الإسلامية عامة والشعب الليبي المسلم خاصة والمجاهدين وقادتهم عمومًا والإخوة في تنظيم قاعدة الجهاد على وجه الخصوص أمراءً وجندًا باستشهاد العالم العامل والمهاجر المجاهد ابن ليبيا البار الشيخ حسن قائد "أبو يحيى الليبي" نسأل الله أن يتقبله في الشهداء، وأن يجزيه عنا وعن المسلمين خير الجزاء على ما قدمه من بذل وتضحية وعطاء في سبيل الله كما نحسبه والله وحسيبه، فنسأله تعالى أن يتقبله ويتقبل منه، وأن يجمعنا به في الفردوس الأعلى، وألا يحرمنا أجره، وألا يفتنا بعده، وأن يغفر لنا وله .. اللهم آمين.

لقد كان الشيخ - رحمه الله- مثالًا للمسلم القائم على أمر الله تبارك وتعالى - نحسبه والله حسيبه- وكان قدوةً حسنة للعلماء العاملين المقتدين برسول الله صلى الله عليه وسلم، والناظر إلى سيرته يجدُ حياة فيّاضة بالاجتهاد والصبر وطلب العلم والجهاد والدعوة للإسلام والحضّ على فضائله، وتقدمًا للصفوف وإقبالًا بلا إدبار، وكرًّا بلا فرار؛ إنه بحقٍّ عالمٌ عاملٌ داعيةٌ مجاهدٌ ولا نزكي على الله أحدًا، ولم يدّخر - تقبله الله- وسعًا في النصح للمسلمين وإرشاد الحيارى وتنبيه الغافلين، فقد تعلّم على يديه جيلٌ واعٍ بهموم أمته، فقيه بدين ربه وشريعته، عارفٌ بقوة أمته وطاقاتها وقدراتها، يسعى لتحقيق آمالها، ويجتهد في تخفيف آلامها.

ولم يكن الشيخ حسن قائد "أبو يحيى الليبي" مختلفًا عن طليعة الأمة المقاتلة وأمرائها المجاهدين أصحاب البصيرة الثاقبة والوعي النافذ، فكان من أوائل الذين قاتلوا الطاغية معمر القذافي منذ سنوات عديدة في صفوف "الجماعة الإسلامية المقاتلة"، ومن السباقين في الدعوة لجهاده وإنهاء حكمه وإقامة دولة العدل والكرامة والشريعة الإسلامية، ولما اشتدت الخطوب غيّر موقعه ولم يتير أو يبدل في مبادئه وعقيدته، فهاجر في أرض الله الواسعة يطلب العلم ويعمل بما علم حتى استقر به المقام مجاهدًا في أفغانستان فقاد المجاهدين وحرض ونظّر وتنقل بين الجبهات بكل عزم وصبر وجلد، فعرف الغربة وعرفته وعركته التجربة وصقلته، ولو لم يكن إلا مسارعته مع إخوانه في "الجماعة الإسلامية المقاتلة" لتوحيد الصفوف والاجتماع والوحدة مع تنظيم قاعدة الجهاد وبيعة الشيخ الإمام أسامة بن لادن تقبله الله في مرحلة من مراحل الجهاد في أفغانستان، مع ما جلبه هذا من فرحة وسرور لقلوب المؤمنين وأثر طيب على الجهاد والمجاهدين؛ لو لم يكن إلا هذا لكفاه بإذن الله، كيف وهو العالم العامل المربي الداعية المجاهد المرابط الآمر بالمعروف والناهي عن المنكر؟ نحسبه ممن قدم وبذل وضحى في سبيل الله ولا نزكيه على الله، وفعلا، كان قدوة للعلماء بجهاده وقدوة للمجاهدين بعلمه نسأل الله أن يعلي منزلته في عليين.

kilde planlanmasıyla Allah, yüzlerinizi nasıl da ka-rarttı. Bunun son maktulünüz olmayacağına dair sizi müjdeliyoruz! Allah'ın sizler hakkındaki vaadi yak-laştı. İslam ümmetine, İslam dinine ve şeriatına karşı sürdürmekte olduğunuz Haçlı savaşları zincirinizin bir halkası olarak Allah Resulü'ne (s.a.s.) dil uzatma-nız münasebetiyle sonunuz gelmek, harabe kaleleri-niz yıkılmak üzere.

Mücahitler bu savaşa kalkışanların belini kırmış, kendilerini hakir duruma düşürmüş, burunlarını toprağa sürttürmüştür. Yakında sadece Allah'ın lüt-füyle kılıç ve kalem ümmetinin son faslını yaşa-makta olduğumuz bu haçlı seferlerine karşı zaferini ilan edeceğiz.

Peygamberimize (s.a.s.) hakaret etmenizin bize tesiri çok şiddetli oldu. Ancak görünürde şer gibi olsa da biz bunun İslam ümmeti için hayır olduğuna inanıyoruz. İslam halkları ayaklandı. Sadece mücahitlerin bayrak-larını açtı. Başkasını değil! Komutanları olan 'Usame' ismi ile sloganlar attılar. Başkasının ismiyle slogan at-madılar! Bu, bu halkların, kafir Batıyı, vatandaşları-mız arasındaki münafık ve mürtetlerden kuyruklarını ancak Usame'nin ve Usame'nin ordusunun kızdırdı-ğını bilmelerindendir. Bu da cihat önderlerini öldüre-rek öldürmeye çalıştığınız cihat ruhunun, ümmetin vücudunda yayıldığının, bozguncuların, kötü alimlerin ve fitne borozancılarının ulumalarının bir vadide yankıdan başka bir karşılık bulamayan akortsuz seslere dönüştüğünün delilidir. Zira artık bu sesleri İslam'ın bilinçli gençlerine etki edemez hale gelmiştir. Zaten bu ümmet, Haçlı büyükelçisinin kanının dokunulmaz olduğu yö-nünde fetva verip öldürülmesini suç sayarken Haçlı büyükelçiliklerinin eşiklerinde; yeni demo-krat hükümetlerin askerlerinin tarafından sırf peygamberlerin efendisinin (s.a.s.) makamına edilen hakareti kabullenemediği için akıtılan saf, temiz kanlar karşısında çirkin bir şekilde susan milletten ne bekliyor? Bu ümmet, Allah Re-sulü'ne (s.a.s.) hakaretin intikamının alınması için o Haçlının öldürülmesini kınayıp da Şeyh Ebu Yahya El Libi'nin Haçlı askerleri tarafından öldürülmesini kınamak için hiçbir kınayıcı ahenksiz sesini duymadığı milletten ne bekli-yor? Haçlılar cihat önderlerini öldürüyor ve bu-nunla övünüyor. Kötü alimlerden bir ses ya da fısıltı duyamıyoruz. Ama Müslümanlar Allah Resulü'nün (s.a.s.) intikamını almak için bir kafir, haçlı, savaşçıyı öldürdüğünde o bekçiler Haçlıların kanının dokunulmazlığının korun-masına hırslarından öfkeleniyor. İslam ümmeti için üzerine yaşaması istenen nasıl bir dindir bu? Allah'a hamdolsun ki bu olaylar onların ruhlarının gizlerini ve yüzlerinin gerçeğini ortaya çıkardı. (Bunu kendiniz için kötü sanmayın, o sizin için hayırlı olmuştur.)

İzzet diyarı Libya'daki mücahit tugaylarındaki kar-deşlerimize peygamberinizin (s.a.s.) intikamını alan kardeşlerimizi tavsiye ediyoruz. Sakın ola ki sizin ta-rafınızdan onlara bir zarar gelmesin. Ey kahramanlar! Sakın ola ki sizin kanınızdan olan münafıklar kınama sınırlarını aşıp da esir alıp tutuklamaya kalkmasın. Onları Haçlıların kanına ağlama ve sızlama dairesinde bırakın. Eğer bugün size karşı cüretkar olurlarsa yarın durmazlar. O zaman bugünden durmalılar.

Amerikalılara ve mürted işbirlikçilerine de diyoruz ki: Kefenlerinizi hazırlayın! Cihad pazarları hala kurulu. Şehitliği isteyenler o pazarlara doğru hızla ilerliyorlar. Cennetler ve nimetleri için yarışıyor, sımsıkı Allah'ın ipine sarılıyor, Allah'ın ve Resulü'nün dini için yar-dımlaşıyorlar. Kendilerini yalnız bırakanlar, kendile-rine muhalefet edenler onlara bir zarar vermez. Kalpleri Allah'ın zikriyle huzurlu, ruhları ise O'nu (c.c.) görmeyi özlemiş haldedir.

'Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.'

Kudüs Ciravındaki Mücahidlerin Şura Meclisi

Abdullah Azzam Tugayları

İlim ve Cihad Şeyhi Ebu Yahya'nın (Allah ona rahmet etsin) Şehadetine İlişkin Taziye Bildirisi

Cihad ve ilim adamı, din ve hakikat alimi gitti. İnsanlar dünyaya atılıp dünya malı için yarışırken o sessizce gitti.

Allahu Teala şöyle buyuruyor: *'Nice peygamberle birlikte kendilerini Rabbin yoluna adamış insanlar çarpıştılar. Onlar Allah yolunda başlarına gelenden dolayı gevşemediler, zayıflığa düşmediler ve boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.'*

Kaderleri belirleyen, ömürleri takdir eden, şehadeti istediği ve seçtiği kişilere nasip eden Allah'a hamd, salat ve selam seçilmiş peygamberine, temiz ailesine ve salih ashabına olsun ve sonra:

Alim, amel eden, fakih, Şeyh Ebu Yahya El Libi Hasan Kaid'in öldürüldüğü haberini razı olmuş kalpler, huzurlu gönüller ve sabit bir konumla karşılıyoruz. Allah ona bolca rahmet etsin ve geniş cennetlerine soksun, katında; şehitler arasında kabul etsin. Allah'tan geldik. Allah'a döneceğiz.

Şeyh Ebu Yahya'nın öldürülmesiyle -Allah ona rahmet etsin- İslam ümmeti ve mücahitler yaralanmış, din ve Allah yolunda cihat için çalışan sembollerinden birini, alimlerinden bir alimi, ilmin kendisini yetiştirdiği ve ıslah ettiği bir fakihini, ilim, amel ve güzel ahlakta bir önderini kaybetmiştir. Allah ona rahmet etsin geniş bir idrak, büyük bir edep, tevazu ve hoşgörü sahibi idi. Güleryüzlü, iyi kalpli, kolay geçinilir, yumuşak huylu, müminlere kol kanat geren, kafir ve münafıklara karşı sert bir insandı.

Şeyhin -Allah ona rahmet etsin- hayatının; hicreti, ilim talep etmesi, cihadı, esir düşmesi, esarette iken zayıf kardeşlerinin başlarına gelenlerden ötürü çektiği üzüntü, sonra Allah'ın hem kendisine hem de bizlere lütufta bulunarak onu esaretten kurtarması ve kaçışı, cihada geri dönüşü, kafir düşmanlara karşı

mücadelesi, arkadaşlarını kaybetmeye ve durumun zorluğuna sabretmesinden Allah'ın kendisini seçip temenni ettiği ve ömrü boyunca onun için koştuğu şehadeti vermesine kadar ders olarak okutulup ibretler çıkarılması gerekir. Allah'a itaat ve rızasını kazanabilmek için fedakarlık, belalara sabır yolunda ne yüce bir hayat! Allah yolunda şehadetle ne güzel bir son! Allahu Teala'dan kendisini kabul etmesini, rahmet etmesini, Müslümanlara da daha hayırlısını nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Allah ona rahmet etsin; tüm başına gelenlere karşın kendisi hakkında 'biz afiyet içindeyiz' diyordu. İlim ve cihattaki arkadaşı ve dostu Şeyh Atiyyetullah El Libi şehit olduğunda bile! Rabbini özledikten, ölümünün yakın olduğunu hissettikten sonra; aradan bir yıl geçmeden peşinden gitti. Allahu Teala'dan her ikisine de cennette en yüksek makamları nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Cihad ve ilim adamı, din ve hakikat alimi gitti. İnsanlar dünyaya atılıp dünya malı için yarışırken o sessizce gitti.

Ebu Yahya, Müslümanların hallerini ve potansiyellerini bildiği için; kendisinden sonra yarısı gelen zafer gerçekleşene kadar sancağı taşısın, cihad kafilesini sürekli bahşetme, kanını feda etme yönünde sürsün diye 'ümmet' kavramı konusunda bilinçli, Rabbinin dini ve şeriatı hususunda anlayışlı bir nesil yetiştirdikten sonra gitti. Allahu Teala'dan kendisini kabul etmesini, makamını yüceltmesini, ilmini ve öğrencilerini bereketli kılmasını, kıyamete kadar hesap defterine iyilikler yazılmasına devam edilmesini niyaz ediyoruz.

Bizler Ebu Yahya'nın dünyadan ancak üzerine düşeni yapmış olarak ayrıldığına, ümmetinin zaferi ve ümmetini savunmak, yönlendirmek ve nasihatte bulunmak için tüm çabasını, ilmini, amelini ve canını harcadığına şahitlik ederiz. Ümmetin gençleri, ilim öğrencileri ve alimleri onun gibileri örnek alsın. Ey ilimle meşgul olanlar! Liderlik etmek, yönlendirmek, kılıcı kitapla denetlemek, sünnetle teşvik etmek, ilmi cehaletten üstün kılmak, Allah'ın şeriatını cihadın ve koşullarının gerçekliğine uygulamak için neden cihad sahalarında değilsiniz?

Mücahitler; hatta din için çalışanların tümü kendilerine nasihat edecek ve hatalarını düzeltecek, kendilerini savunup destekleyecek, onlara (mücahitlere) yetişmelerine teşvik edip yardım edecek kimselere ihtiyaç duymaktadır. Tagutların elleri kırılıp parçalandı ya da zayıflayıp takati kesildi. Hakkı ortaya koyan ve zaferi haykıran alimler çoğaldı. Bugün cihad cephelerinin, İslami çalışma alanlarının artması ve açılmasıyla ümmetin ilim ehline olan ihtiyacı da artmıştır. İlim ehlinin cihadı arasında bu işleri yapması, bu amellere katılması, gidişatını kontrol altına alması, cihad ehlini eğitmesi ve Allahu Teala'nın şeriatının ve peygamberinin (s.a.s.) sünnetinin gereklerini yerine getirmede kendilerine yardımcı olması yer alır.

Son olarak:

İslam ümmetimize, El Kaide Cihad Hareketi'ndeki mücahitlere ve genel olarak tüm mücahitlere Şeyh Ebu Yahya'nın -Allah ona rahmet etsin- bu dünyadan göçüşünden dolayı taziye dileklerimizi sunuyoruz. Tesellimiz ise zafer müjdelerini gördükten, çalışmanın meyveleri zuhur ettikten, kendisinin ve kardeşlerinin, uğrunda cihat ettiği şey gerçekleştikten sonra göç etmiş olmasıdır. Bu da (uğrunda cihat ettikleri şey) Müslüman halkların zulmün ve oturmanın (geride kalma) alçaklığından kurtulup cihada, çalışmaya ve Müslümanların haklarını geri getirecek harekete geçmek ve bunun neticesinde de Allah'ın izniyle alemlerin rabbinin kanunlarını hakim kılabilmektir. Küfrün başı Amerika'nın ise eskiden ülkelerimizi elleri arasında istediği gibi hareket ettirirken şimdi kaybettiklerini ve kaçırdıklarını geri elde edebilme girişimi olarak işlere karışması, komplolar düzenlemesi ve anlaşmalar yapması kaçınılmazdır. Amerika'nın acizliği ancak Allah'ın mücahitleri başarılı kılmasıyladır. Onlar ki -Amerika'nın- belini kırmış, egemenliğini zayıflatmıştır. Allah'ın izniyle de boynunu kırıp Müslüman ülkelerden varlığını ve etkisini kaldırana kadar da kendisine karşı cihad etmeye devam edeceklerdir.

Önce Allahu Teala'ya sonra da Müslüman ümmetine, rabbinin dinine dönmesi önündeki tüm engelleri yok edip adaletsizliği kaldırana, ümmetin Allah'ın şeriatını uygulamasını ve şeriat gölgesinde yaşamasını engellemek için uzanan tüm eller kesilene kadar cihad yolunda yürümeye devam edeceğimize söz veriyoruz.

Allah'ım! Kulun Ebu Yahya'yı katında şehitler arasında kabul et, ümmetimize ve mücahitlere daha hayırlısını nasip et. El Kaide sancağı ve düşmanlarına karşı cihat eden tüm sancaklar altında savaşan mücahit kardeşlerimize yardım et. Tağut Amerika'ya vaadini tez zamanda yerine getir. Sen her şeye kadirsin.

Salat ve selam peygamberimiz Muhammed'in, ehlinin ve tüm ashabının üzerine olsun.

'Kim Allah'a (Allah'ın dinine ve Müslümanlara) yardım ederse Allah da ona yardım eder.'

Abdullah Azzam Tugayları

Şeyh Mücahid Ebu Yahya el-Lîbî'nin Şehadeti Hakkında Taziye

قاعدة الجهاد في جزيرة العرب

الموضوع: في رثاء أسد العلم والجهاد الشيخ القائد أبي يحيى الليبي

التاريخ: 27 شوال 1433 هـ

بيان: 55

بسم الله الرحمن الرحيم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا [الأحزاب 23].

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين وبعد؛

فإن المجاهدين في جزيرة العرب يتقدمون للأمة الإسلامية وفي مقدمتها شعب ليبيا, وللمجاهدين عموماً ونخص منهم إخواننا المجاهدين في ثغر خرسان وعلى رأسهم أمير المؤمنين الملا محمد عمر و الشيخ الأمير الدكتور أيمن الظواهري -حفظهم الله- بالتعزية في استشهاد العالم المجاهد المهاجر المرابط الداعية القائد فضيلة الشيخ أبي يحيى الليبي حسن محمد قائد - رحمه الله رحمة واسعة -.

إن استشهاد الشيخ أبي يحيى الليبي -رحمه الله- وأمثاله من قادة الأمة العاملين بعلمهم؛ لهو باعث لأمتهم لتقتفي أثرهم وتنتهج نهجهم, علم وعمل ,جهاد وبذل, صبر ورباط, تضحية وفداء, قال الله تعالى: "مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا" [الأحزاب : 23]

وإن أمة تبذل خيرة علمائها وقادتها لهي أمة تستحق النصر و التمكين, أمة لا تزيدها التضحيات الجسام إلا إصراراً على استمرار جهادها حتى يكون الدين كله لله وحتى تتحرر جميع مقدساتها وكل ديارها من دنس المحتلين الصليبيين ومن ناصرهم.

وبحمد الله فلم يكن مقتل الشيخ أبي يحيى الليبي -رحمه الله- إلا شواظاً من نار يحرق أعداء الأمة فهاهم أحفاد عمر المختار شعب ليبيا الأبي المجاهد لم يزدهم مقتل الشيخ أبي يحيى إلا حماساً و إصراراً على الانتقام ممن يستهزيء بديننا وينال من رسولنا -عليه الصلاة والسلام- فأقتحموا قنصلية أمريكا وقتلوا سفيرها فجزاهم الله عن الإسلام خير الجزاء, وإن في انتفاضة أهلنا في ليبيا ومصر واليمن ضد أمريكا وسفاراتها من الدلالات ما يكفي لتعلم أمريكا أن حربها ليست مع جماعات ولا تنظيمات كما يصور "أوباما" لشعبه المخدوع , وإنما حرب أمريكا الفاجرة هي ضد أمة مسلمة انتفضت على الظلم و كسرت قيد الذل و الهوان, وسارت على درب أبناءها الشهداء المجاهدين الأبرار.

فقر عيناً شيخنا أبا يحيى فما والله ماتت دعوتك بعد استشهادك وإنما انتفضت حية ولا والله ما كنت إلا نبراساً للهدى وشهادة على الحق ونموذجاً لعالم عامل وقائد مجاهد شهيد -نحسبك والله حسيبك-.

"فرحمك الله يا أبا يحيى في العلماء العاملين، ورحمك الله في المجاهدين والمهاجرين، ورحمك الله في الأتقياء المخبتين، ورحمك الله في الأحرار الغيورين، ورحمك الله في الثابتين الصادقين، ورحمك الله في الجاهرين بالحقِّ الصادعين، رحمك الله قدوةً تُقتدى، ومثلاً يُحتذى، وسيرةً تُقتفى، وهمةً تبعث الهمم، وصيحةً تحيي الأمم"

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه الأطهار الأخيار ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

"تنظيم قاعدة الجهاد في جزيرة العرب"

28 شوال 1433 هـ

المصدر: (مركز الفجر للإعلام)

Allahu Teala şöyle buyurmaktadır: *'Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez; (Yine bu) Allah'ın, iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir. Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip ayırdetmeden ve sabredenleri de belirtip ayırdetmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?'* **(Al-i İmran Suresi: 140-141-142).**

Hamd alemlerin rabbine, salat ve selam mücahitlerin imamı, keskin kılıçlıların komutanı peygamberimiz Muhammed'e (s.a.s), tüm ehline ve ashabına olsun. Ve sonra:

El Kaide Hareketi'ndeki kardeşlerimizin, büyük şeyh, amel eden alim, muhacir mücahid Ebu Yahya Hasan Kaid El Libi'nin öldürüldüğünü doğrulayan ilanını üzgün ancak aynı zamanda Allah'ın hükmünden razı, kaderine teslim olmuş kalplerle karşıladık. Allah'tan başka güç ve kuvvet yoktur. Allahu Teala'dan başımıza gelen bu belada bizlere ve ümmetimize ecrimizi vermesini ve merhamet etmesini, bizlere kaybettiğimizden daha hayırlısını nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Şeyhin ehline, ailesine, arkadaşlarına ve tüm Müslümanlara taziye dileklerimizi bildiriyoruz. Aynı şekilde kendimize ve El Kaide'deki kardeşlerimize ve sevdiklerimize de taziyede bulunuyoruz. Başa gelen birdir. Cihadın kahramanı, ilim, kararlılık ve isabet adamının şehadetiyle şok olduk. Allah'tan geldik ve yine Allah'a döneceğiz. Allahu Teala'dan cihadın aslanı Ebu Yahya'yı kabul etmesini, yolunda şehit olan kimsenin temenni ettiği şeylerle ikramda bulunmasını ve firdevsu'l ala cennetinde yarattıklarının en hayırlısıyla bir araya getirmesini diliyoruz. *'Allah'dan daha çok ahdine vefa gösterebilen kim vardır? Şu halde yapmış olduğunuz bu alışverişinizden dolayı sevinin. İşte büyük kurtuluş budur.'* **(Tevbe Suresi, 111).**

En hayırlı alimlerini ve komutanlarını feda eden ümmet zafer ve temkini hak etmektedir. Öyle bir ümmet ki büyük fedakarlıklar onun ancak din tamamen Allah'ın oluncaya, tüm mukaddesatı ve tüm yurtları işgalci Haçlılarla kendilerine yardım edenlerin pisliğinden kurtarılıp temizlenene kadar cihadı sürdürmede ısrarını artırmaktadır.

Kahramanımız, sabır, ribat, davet ve cihatla geçen uzun bir maratonun ardından mücahit topluluğun kaderine bir başka örnek teşkil ederek keramet yurduna yürüdü. Öyle bir topluluk ki komutanları onur meydanlarında öldürülmek dışında bir ölümü kabul etmez. Dinine yardım ve sonsuz cennetlerine koşmak

için Rablerinin çağrısına kulak verir. Lisan-ı halleri şöyle demektedir:

Bırakın beni savaşlarda onurlu şekilde öleyim

Onurlu bir ölüm yaşamamdan daha hayırlıdır

Amerika bu eylemleriyle bitkin düşmüş imparatorluğunun tabutuna bir çivi daha çakmış oldu. Hala Allah'ın tuzak kurarak yok edilme ve hızlı bir şekilde tarih çöplüğüne düşüş sebeplerini topluyor. İşte o, Allah'ın evliyalarını öldürerek Rabbini kızdırıyor. İşte onların arsızları Allah Resulü'nü (s.a.s.) karalamak ve insanlara mesajından yüz çevirtmek için harekete geçti. Allah da onun prestijini bozdu. Güvenliğini, her mekanda rablerinin dini ve peygamberlerinin onurunu savunmak için gayretli genç müminlerin elinden gelip vatandaşlarını kovalayan bir korkuya dönüştürdü. Onun burnunu sürttürdüler, bayrağını parçaladılar, büyükelçiliklerini yaktılar, güçsüzlüğünü, zayıflığını ve şaşkınlığını dünyaya gösterdi. Şeyhu'l İslam İbn Teymiye (Allah ona rahmet etsin) zamanındaki cihad ehlinin şu sözünü doğrulamıştır: 'Bizler eğer onların Allah Resulü'ne (s.a.s.) hakaret ettiklerini duyarsak fethi erkenleştirirdik. Kalpler de Allah Resulü (s.a.s.) hakkında söylediklerinden ötürü kızgınlıkla dolu olurdu.'

En güzel isimleri ve en yüce sıfatlarıyla Allahu Teala'dan kulu Ebu Yahya'yı kabul etmesini ve felaha kavuşan seçilmiş kullarından eylemesini, ümmete de onun yerine en hayırlısını nasip etmesini, bizleri de değişmeden, fitneye düşürmeden ve düşürülmeden peşinden gitmeyi niyaz ediyoruz.

Allahu Ekber!

'Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resulü'nün ve müminlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar.'

Irak İslam Devleti

Enformasyon Bakanlığı

Arap Yarımadası'ndaki El Kaide

İlim ve Cihad Aslanı Şeyh Komutan Ebû Yahya el-Lîbî İçin Taziye

'Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.' **(Ahzab Suresi, 23)**

Hamd alemlerin rabbi Allah'a, salat ve selam peygamber ve elçilerin en şereflisi üzerine olsun. Ve sonra:

Arap Yarımadası'ndaki mücahidler başta Libya halkı olmak üzere İslam ümmetine, genel olarak mücahidlere; özellikle de başlarında Mü'minlerin emiri Molla Muhammed Ömer ve Şeyh Emir Dr. Eymen El Zevahiri -Allah onları korusun- olmak üzere alim, mücahid, muhacir, murabıt, davetçi, komutan, faziletli Şeyh Ebu Yahya El Libi Hasan Muhammed Kaid'in -Allah ona bol rahmet etsin- şehadetinden ötürü taziye dileklerimizi sunarız.

Şeyh Ebu Yahya el Libi'nin -Allah ona rahmet etsin- ve onun gibi ümmetin ilmiyle amel eden komutanlarının şehadeti, peşleri üzere gidilmesi, ilim, amel, cihat, çaba, sabır, ribat, fedakarlık ve vefada kendini gösteren yollarının izlenmesi için ümmetlerini harekete geçiren bir unsurdur. Allahu Teala şöyle buyuruyor: *'Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir.'* **(Ahzap Suresi, 23)**

En hayırlı alimlerini ve komutanlarını feda eden ümmet zafer ve temkini hak etmektedir. Öyle bir ümmet ki büyük fedakarlıklar onun ancak din tamamen Allah'ın oluncaya, tüm mukaddesatı ve tüm yurtları işgalci Haçlılarla kendilerine yardım edenlerin pisliğinden kurtarılıp temizlenene kadar cihadı sürdürmede ısrarını artırmaktadır.

Allah'ın lütfüyle Şeyh Ebu Yahya El Libi'nin -Allah ona rahmet etsin- öldürülmesi ümmetin düşmanlarının yaktığı ateşten bir alevdir. İşte görüldüğü gibi Şeyh Ebu Yahya'nın öldürülmesi Ömer Muhtar'ın torunları; onurlu mücahid Libya halkının di-

nimizle alay eden ve Allah Resulü'ne (s.a.s.) saldıranlardan intikam alma gayret ve ısrarlarından başka bir şeyi artırmamıştır. ABD büyükelçiliğini bastılar ve Allah onlardan razı olsun; büyükelçisini öldürdüler. Amerika şunu anlamalıdır ki; halkımızın Libya'da, Mısır'da ve Yemen'de Amerika'ya ve büyükelçiliklerine karşı düzenlediği ayaklanmalarda, Obama'nın kandırılmış halkına 'savaşın cemaatlerle ya da örgütlerle olduğu' yönünde empoze ettiği mesajı apaçık çürüten işaretler vardır.

Aşağılık Amerika'nın savaşı, zulme karşı ayaklanan, aşağılanma ve utanç zincirlerini kıran ve salih, mücahit şehit evlatlarının yolunda yürüyen Müslüman ümmete karşıdır.

Gözün aydın olsun şeyhimiz Ebu Yahya! Vallahi şehadetinden sonra davetin ölmedi aksine canlanıp ayaklandı. Ve Allah'a ant olsun ki sen ancak hidayet ışığı, hakka tanıklık, çalışan bir alim, komutan, mücahit ve şehit örneğisin. -Öyle olduğuna inanıyoruz, Allah en doğrusunu bilir-.

Allah sana çalışan, amel eden alimler arasında rahmet etsin ey Ebu Yahya. Allah sana muhacir mücahitlerin arasında, muttakilerin, mütevazıların, özgür, gayretlilerin, sebatkarların, dürüstlerin, hakkı açıkça haykıranların arasında rahmet etsin. Allah sana model alınan bir örnek, izinden gidilen bir siyret, milletleri canlandıran bir çığlık olarak rahmet etsin.

Salat ve selam peygamberimiz Muhammed'in, seçilmiş, temiz ashabının ve kıyamet gününe kadar güzellikle izlerinden gidenlerin üzerine olsun.

Arap Yarımadası'ndaki El-Kaide

Allah sana çalışan, amel eden alimler arasında rahmet etsin ey Ebu Yahya. Allah sana muhacir mücahitlerin arasında, muttakilerin, mütevazıların, özgür, gayretlilerin, sebatkarların, dürüstlerin, hakkı açıkça haykıranların arasında rahmet etsin. Allah sana model alınan bir örnek, izinden gidilen bir siyret, milletleri canlandıran bir çığlık olarak rahmet etsin.

Ebû Yahya el-Lîbî Kimdir?

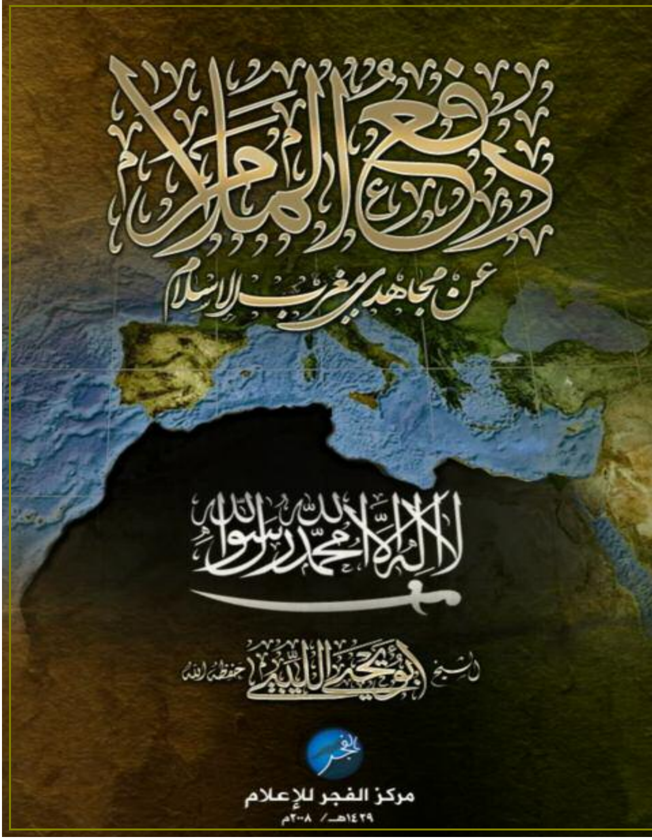
Amerikan güçlerine karşı meydanlarda verdiği savaşın yanı sıra, El Kaide'nin en önemli basın sözcüsü oldu. Ve mücahidlerin operasyonları, operasyonların nedenleri ve etkenlerine ilişkin şer'i dayanaklar getirip, güçlü kanıtlar ve argümanlar sunmada önemli bir rol oynadı.

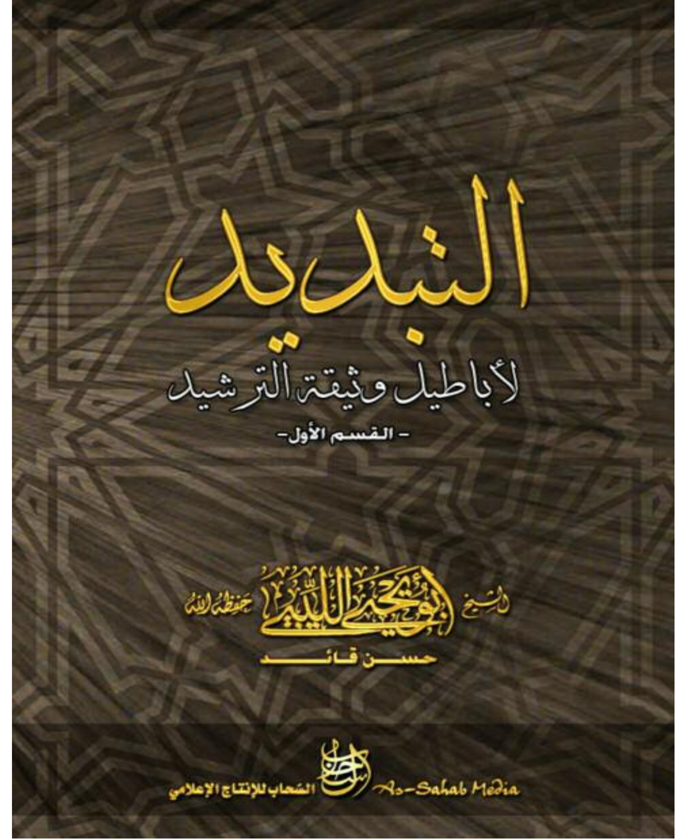
Küresel Cihad lideri Dr. Eymen El Zevahiri, Şeyh Ebû Yahya el-Lîbî'nin Amerikan insansız uçaklarının geçtiğimiz Haziran ayının başlarında Afganistan sınırı yakınlarındaki aşiretler bölgesinde düzenlediği hava saldırısında şehid olduğunu doğruladı. Gerçek adı Hasan Muhammed Kâid olan Şeyh Ebû Yahya el-Lîbî, Küresel Cihad'ın -Eymen El Zevahiri'den sonraki- ikinci adamıydı. Mücahid alim, asil bir şair ve ciddi bir stratejistti.

Şeyh Ebû Yahya El Libi (49), 1963 yılında Libya'da doğdu. Yüksek şer'i eğitimini Moritanya'daki büyük din alimlerinin gözetiminde aldı. Üyeleri, Sovyetler Birliği güçlerine karşı cihad için Afganistan'a giden Libya İslami Mücadele Grubu'nun bir üyesiydi. Ve Arap dilinde (Arapça'da) bir bilgindi. Şiirlerini, genç mücahidlerin göğüslerinde cihad tutkusunu alevlendirerek onları cihada teşvik etmek ve mücahidlerin kahramanlıklarını hatırlatmak için kullandı. İnternette yayınlanmış çok sayıda şiiri bulunmaktadır.

Amerika'nın Afganistan'ı işgalinden sonra, 2002'de Pakistanlı güvenlik birimleri tarafından tutuklandı ve Bagram hava üssünde konuşlanmış işgalci Amerikan güçlerine teslim edildi. Ki Amerika, bu üstte bulunan gizli cezaevindeki hücrelerde Afganistan ve Pakistan'dan en önemli tutukluları tutmaktadır. Şeyh El Libi, ulaşılması mümkün olmayan hapishanenin içinden 'büyük kaçış' operasyonunu yönetmiş ve 2005'te olağanüstü bir yetenek sergileyerek beraberindeki diğer üç mücahid ile birlikte çok sıkı korunan bu cezaevinden kaçmayı başarmıştır.

Bagram üssündeki hapishaneden kaçtıktan sonra mücahidlere katıldı, sahada faaliyetlerde bulundu; Taliban hareketi ile birlikte Afganistan'da ve Pakistan'ın aşiretler bölgesinde çatıştı.

Amerikan güçlerine karşı meydanlarda verdiği savaşın yanı sıra, El Kaide'nin en önemli basın sözcüsü oldu. Ve mücahidlerin operasyonları, operasyonların nedenleri ve etkenlerine ilişkin şer'i dayanaklar getirip, güçlü kanıtlar ve argümanlar sunmada önemli bir rol oynadı.

Amerika, Şeyh Ebû Yahya el-Lîbî hakkında bilgi veren kişiye 5 milyon dolar ödül vereceğini açıklamıştı. Zira el-Lîbî, küresel cihadı teşvikte önemli bir rol oynuyor ve etkili mesajı, Amerika'nın dünya üzerindeki çıkarları için doğrudan bir tehdit oluşturuyordu.

Şeyh Ebû Yahya'nın kaleme aldığı, şer'i ilimler alanında zengin bir bilgi kaynağı sayılan ve internette de yayınlanan kitaplarından bazıları şöyle:

El-Cihâd ve Ma'reketü'ş-Şübehât

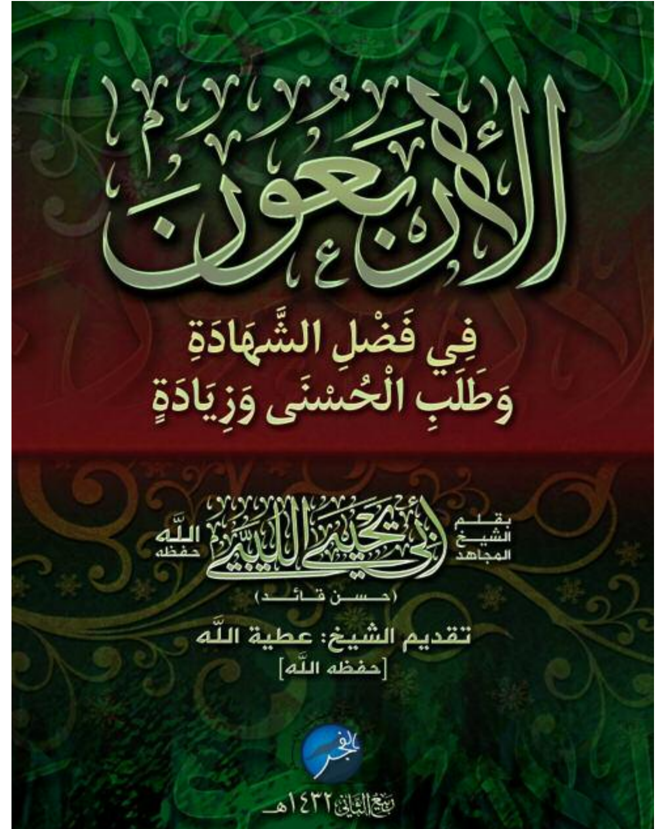
Bilgisayar sayfasıyla 43 sayfa olan eser, maddeler halinde cihad hakkındaki şüpheleri saymakta ve çürütmektedir. Kitap, günümüzde cihad hakkında ortaya atılan şüphe tohumlarını büyük bir dirayetle ve son derece yalın bir ifadeyle ele almaktadır. 1431 hicri senesinde yayınlanan kitabı el-Fecr Basın Merkezi neşretmiştir.

Nesrü'l Cevâhir fî Münâkaşatü'l-Mu'teriz alâ Tefcîrâtu'l Cezâir

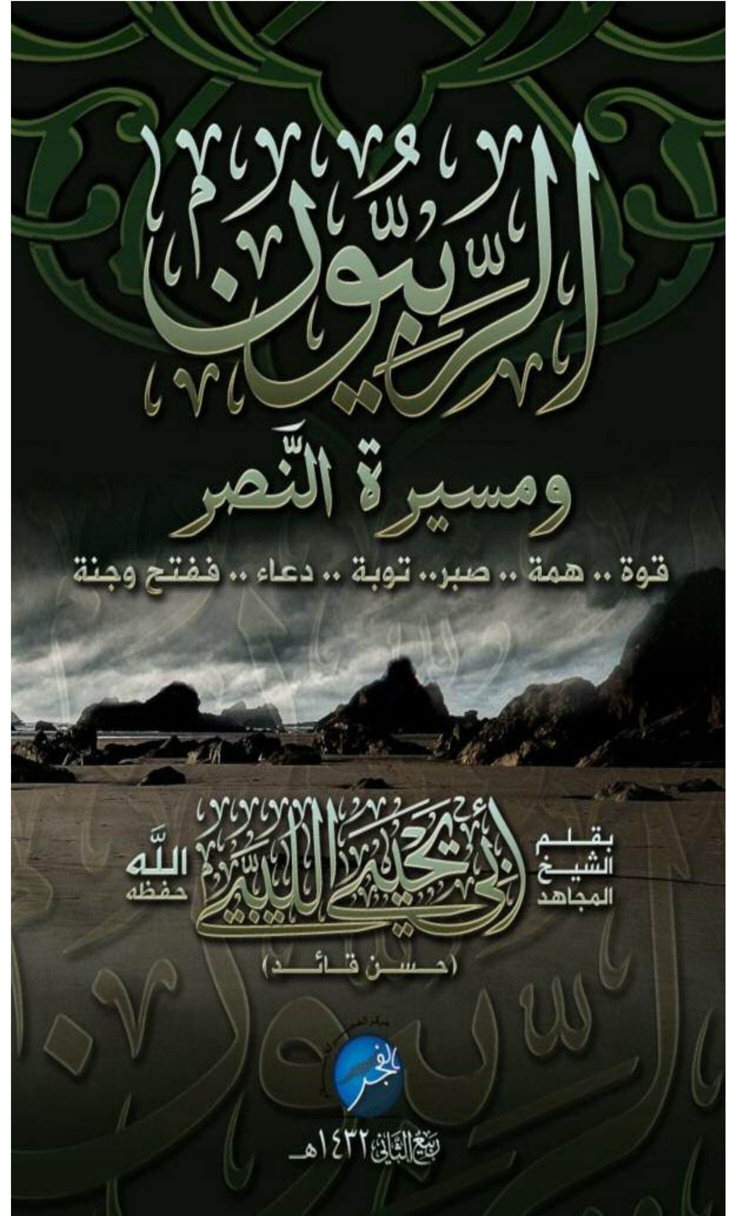
17 sayfalık bir risale olan bu küçük eser, Suudi alim Nasır el-Umer'in Cezayir'deki patlamalar hakkında yazdığı bir makaleye reddiyedir. 1428 hicri tarihinde yayınlanan risale, el-Fe Basın Merkezi tarafından neşredilmiştir.

Nazarât fi'l İcmâi'l Kat'î

86 sayfalık bir risale olan bu eserinde Şeyh Ebû Yahya, Abdulkadir bin Abdulaziz'in el-Câmi

Şeyh Ebû Yahya El Libi (49), 1963 yılında Libya'da doğdu. Yüksek şer'i eğitimini Moritanya'daki büyük din alimlerinin gözetiminde aldı. Üyeleri, Sovyetler Birliği güçlerine karşı cihad için Afganistan'a giden Libya İslami Mücadele Grubu'nun bir üyesiydi. Ve Arap dilinde (Arapça'da) bir bilgindi. Şiirlerini, genç mücahidlerin göğüslerinde cihad tutkusunu alevlendirerek onları cihada teşvik etmek ve mücahidlerin kahramanlıklarını hatırlatmak için kullandı. İnternette yayınlanmış çok sayıda şiiri bulunmaktadır.

isimli kitabında tağutların yardımcılarının kafir olduğu hususunda icmâ olduğu ve bu icmâyı da kabul etmeyenin kafir olduğu iddiasını ilmî ölçüler içersinde ele almaktadır. Eserin okunmasını Dr. Eymen ez-Zevâhiri sık sık tavsiye etmiştir.

Er-Ribbiyyûn ve Mesîretü'n Nasr

Zaferin nasıl kazanalıcağı ve Cennetin nasıl elde edileceğini ele alan eser, 33 sayfa olup, el-Fecr Basın Merkezi tarafından hicri 1432 yılında yayınlanmıştır.

Et-Tebdîd li Ebâtîli Vesîkati't-Terşîd

90 sayfa olan eserin birinci kısmı es-Sehab Medya tarafından yayınlanmış olup, Abdulkadir bin Abdulaziz'in Vesîkatu't Terşîd isimli kitabındaki mücahidlere yönelik saldırılarını cevaplamaktadır.

Et-Teterrüs fi'l Cihâdi'l Muâsır

38 sayfa olan risalede kafirlerin Müslümanları kendilerine kalkan yapmaları durumunda onlara yapılacak olan saldırıların hükmünü ele almaktadır.

El-Erbaûn fî Fadli'ş-Şehâde ve Talebi'l Hüsnâ ve Ziyâde

61 sayfa olan eserin takdimini Şeyh Atıyyetullah yazmış olup, eserde şehadetle ilgili 40 hadis şerhedilmektedir.

El-Mu'lim fî Hukmi'l Casûsi'l Müslim

Müslüman casusun hükmünü anlatan eser 146 sayfa olup, takdimini Dr. Eymen ez-Zevahiri yazmıştır.

Afganistan İslam Emirliği
ŞEVVAL 1433 (19 Ağustos-16 Eylül 2012)
CİHAD RAPORU

ŞEVVAL 1433'DE AFGANİSTAN GENELİNDE ÖLDÜRÜLEN DÜŞMAN ASKERLERİ VE TAHRİP EDİLEN ASKERİ KAYIPLAR	
Yapılan Operasyon Sayısı	1315
Yapılan Şehadet Operasyon Sayısı	3
Öldürülen Haçlı Askeri Sayısı	562
Yaralanan Haçlı Askeri Sayısı	307
Öldürülen İşbirlikçi Asker Sayısı	1963
Yaralanan İşbirlikçi Asker Sayısı	1008
İmha Edilen Tank, Hammer ve Diğer Askeri Araç Sayısı	608
Düşürülen Helikopter Sayısı	17
Düşürülen Pilotsuz Uçak Sayısı	2
MÜCAHİDLERİN KAYIPLARI	
Şehidler	76
Yaralılar	65
Düşmanın Tahrip Ettiği Araçlar	-

Taliban Hareketi'nin resmi yayın organı olan es-Sumud'un Ekim 2012 tarihli 77. Sayısından alınmıştır.

Molla Ömer olduğu rivayet edilen resim

Afganistan Taliban Hareketi Lideri

Molla Muhammed Ömer

Tercüme: Selda Öz

Molla Muhammed Ömer'den Kurban Bayramı Mesajı

Hamd, alemlerin rabbi Allah'a salat ve selam kainatın efendisi, peygamberlerin en şereflisi, mücahidlerin komutanı peygamberimiz Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'e, ehline ve tüm ashabına olsun. Ve sonra:

'İnkar edenler mallarını, Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar ve harcayacaklar da. Sonra bu onlar için yürek acısı olacak, sonra yenilecekler ve inkar edenler cehenneme sürüleceklerdir.' **(Enfal Suresi, 36. Ayet)** Allahu Teala ayrıca şöyle buyurmaktadır: *'Hatırla ki, Meryem oğlu İsa: Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi de müjdeleyici olarak geldim, demişti.'* **(Saff Suresi, 6. Ayet).**

Müslüman Afgan halkını, işgalcilere karşı direnen kahraman mücahidleri, şehid ve gazi ailelerini, sevgili hacıları ve dünyanın dört bir yanındaki Müslümanları özveri, fedakarlık ve sevinç günü olan mübarek Kurban Bayramı'nın gelmesi münasebetiyle kutluyorum. Allahu Teala'dan bu günleri tüm İslam ümmeti için sevinç, güven ve yükseliş günleri kılmasını niyaz ediyorum. Özellikle de gayretli halkımızı ve bu yıl büyük askeri zaferler kazanan cesur mücahidleri kutluyorum. Allahu Teala'dan hepimize istikamet nasip etmesini, mazlum halkımızı üzerlerine gerçekleştirilen haksız saldırıdan kurtarmasını diliyorum. İşte zafer anları; inşallah hiç olmadığı kadar yaklaştı.

Mücahid kardeşlerim! Sizler gerçekliği kendi gözlerinizle görüyorsunuz. Cihad safları gün geçtikçe kuvvet kazanıyor. Yiğit halkımızın mücahidlerle birleşmesi ve onların yanında fedakarlıkları giderek artıyor. Yeni cihadi yöntemlerle düşmanın büyük üslerine büyük saldırılar düzenleniyor. Öyle ki düşman, mücahidlerin korkusundan askeri üslerinden ve merkezlerinden çekilmeye başladı. Aynı şekilde işgalcilerin kurduğu idare safları dahilinde de Müslüman fidai askerler tarafından işgalci, hilekar düşmana kırıcı, ağır saldırılar düzenleniyor.

Mücahid kardeşlerim! Sizler gerçekliği kendi gözlerinizle görüyorsunuz. Cihad safları gün geçtikçe kuvvet kazanıyor. Yiğit halkımızın mücahidlerle birleşmesi ve onların yanında fedakarlıkları giderek artıyor. Yeni cihadi yöntemlerle düşmanın büyük üslerine büyük saldırılar düzenleniyor. Öyle ki düşman, mücahidlerin korkusundan askeri üslerinden ve merkezlerinden çekilmeye başladı. Aynı şekilde işgalcilerin kurduğu idare safları dahilinde de Müslüman fidai askerler tarafından işgalci, hilekar düşmana kırıcı, ağır saldırılar düzenleniyor. Tüm bunların yanında davet ve irşad komitesinin çabaları neticesinde düşman saflarında aldatılanlardan çok sayıda kişi İslam Emirliği'ne katılıyor. Bunun benzeri diğer hızlı değişimler de dahil olmak üzere bu kazançların hepsi için hep birlikte Allahu Teala'ya şükretmemiz gerekir.

Hedeflerimizi gerçekleştirmede daha başarılı olabilmek için hepimiz başarıyı Allahu Teala'dan daha çok yakarışta bulunup acziyetimizi itiraf ederek istemeliyiz. Cihadi umutlarımıza ve hedeflerimize karşı sözlerimizi yerine getirmeli, vefalı olmalıyız. Nefislerimize kanmamalıyız. Cihad hedeflerini yerine getirmede ve saygın yürüyüşümüzü sürdürmede ihmalkarlık etmemeliyiz. Bu nedenle de Allahu Teala'nın rızasını ve Emire itaati, cihad yönetmeliklerini dikkate almayı, İslami rejim kurmak için çalışmayı, Afgan halkını mutlu etmeyi cihadımızın hedefi kılmalıyız. Çünkü kendisinin bir parçası olduğumuz halkımız, 30 yıldan fazla süredir talihsizlikler ve acılar yaşadı. Ona şefkat göstermemiz, yumuşak ve iyi davranmamız, ona kalbimizde yer açmamız üzerimizdeki hakkıdır. Çünkü tüm alanlarda yenilgiyle karşılaşana kadar en büyük, kibirli güce karşı başarılı bir şekilde savaşı sürdürmemize bu sevgili halkın fedakarlığı, özverililiği ve kendini kurban etmesi imkan vermiştir.

Hepimizin bu halkın acısıyla acı çekmemiz, tasasıyla tasalanmamız gerekir. Bilin ki sizler düşmanınızı önce Allahu Teala'nın yardımı sonra da halkınızın işbirliğiyle vuruyor ve kendilerine karşı zafer kazanıyorsunuz. İslam Emirliği'nin tüm yetkililerinin ve mensuplarının aralarında birlik ve sevgi bağlarını kuvvetlendirmesi, ayrılık ve ihtilaftan uzaklaşması, dayanışma ve istişare atmosferinde cihadi işleri kolaylaştırması, düşmanı vurmak için yeni planlar hazırlaması, bu planları dikkatli bir şekilde, itina göstererek uygulaması gerekir. aynı şekilde halkın genel bireyleri için mümkün olan kolaylıkları sağlamaya, kendilerini işgalcilerin ve yerel militanlarının zulmünden korumaya, sivillerin saflarında hasar olmasını engellemek için tüm tedbirleri almaya çalışmalıdırlar. Çünkü düşman sivillerin saflarındaki kayıpların suçunu mücahidlerin üzerine atmaya çalışmaktadır.

Aynı şekilde mücahidler, düşman safına nüfuz edebilme çabalarını artırmalı, aralarında hassas ve geniş çaplı eylemler organize etmelidir. Zira Allah'ın izniyle gelecekte bu taktiğin güzel sonuçları kendini gösterecektir.

Mücahidlerin sorumlularına mücahidleri eğitmeye özen göstermeyi, kendilerine cihadla ilgili zorunlu hükümleri öğretmeyi, aynı şekilde askeri terbiyenin yanında mücahidleri ahlaken ve fikirsel olarak terbiye etmeye önem vermeyi tavsiye ediyorum. Aynı şekilde yetimler, gaziler ve esirler karşısındaki sorumluluklarını idrak etmelerini öneriyorum. Şunu bilmelilerdir ki dini menfaatlere aykırı hareketler ve duygusal, gelişigüzel eylemlerin olumsuz ve tehlikeli sonuçları olabilir.

Bu münasebetle (bayram münasebetiyle) işbirlikçi hükümetin saflarında duran Afganları İslam'ı ve ulusal çıkarları savunma adına bir kez daha dürüstçe mücahidlerle işbirliği yapmaya ve ülkeyi işgalden kurtarma sürecinde kendilerine katılmaya çağırıyorum.

Düşman askerlerinin ve militanlarının safları dahilinde cihadi faaliyetlerde bulunmak en etkili cihad yöntemlerindendir. Gelecekte bu faaliyetler inşallah daha geniş noktalara yayılacak ve çok daha organize ve tehlikeli olacak.

İşgalci ve işbirlikçi kuvvetlerin safları dahilinde cihadi eylem yapma fırsatı bulması mümkün tüm soylu Afganları bu fırsatı değerlendirmeye, din ve vatan düşmanlarını kendi kaleleri içinde vurmaya, düşmana darbe indirmede mevcut tüm yolları, yöntemleri ve fırsatları kullanmaya çağırıyorum. Çünkü cihad herkese farz. Ülkenin kurtarılması ve bağımsızlığın yeniden kazanılması bu halkın tüm bireylerinin dini ve vicdani sorumluluğudur.

Düşman askerlerinin ve militanlarının safları dahilinde cihadi faaliyetlerde bulunmak en etkili cihad yöntemlerindendir. Gelecekte bu faaliyetler inşallah daha geniş noktalara yayılacak ve çok daha organize ve tehlikeli olacak.

İşgalci ve işbirlikçi kuvvetlerin safları dahilinde cihadi eylem yapma fırsatı bulması mümkün tüm soylu Afganları bu fırsatı değerlendirmeye, din ve vatan düşmanlarını kendi kaleleri içinde vurmaya, düşmana darbe indirmede mevcut tüm yolları, yöntemleri ve fırsatları kullanmaya çağırıyorum. Çünkü cihad herkese farz. Ülkenin kurtarılması ve bağımsızlığın yeniden kazanılması bu halkın tüm bireylerinin

dini ve vicdani sorumluluğudur. Mücahidlerin üzerine düşen ise daha fazla onurlandırılıp kendilerine ikramda bulunulması ve ödüllendirilmeleri için bu tür kahramanları İslam emirliği liderliğine tanıtmaktır.

Bu ülkenin geleceğine ilişkin siyasi kaderine gelince bir kez daha söylüyorum: Biz yönetimi tekel altına almayı düşünmüyoruz. İşgalcilerin ayrılmasından sonra iç savaş hayali de kurmuyoruz. Tek çabamız ülkenin siyasi kaderinin, dünyadaki büyük devletlerle komşu ülkelerin müdahalelerinden uzak olarak Afganların kendilerince belirlenmesi, İslami ve saf Afgan karakterine sahip olmasıdır.

Ülkenin özgürleştirilmesinden sonra Allahu Teala'nın yardımıyla, tüm ırkçılık ve asabiyetten uzak, işleri ehline bırakacak, vatan topraklarının bütünlüğünü koruyacak, güvenliği sağlayacak, şeriatı uygulayacak, erkek-kadın; ülkenin tüm bireylerinin haklarının yerine getirilmesini güvence altına alacak, ülkenin ekonomisinin alt yapısının yeniden inşası için çalışacak, ülkedeki toplumsal kurumları güçlendirecek, İslami usuller ve ulusal çıkarlar ışığında tüm halka eğitim kolaylıkları sağlayacak bir hükümet kurmak için çabalayacak şer'i ve milli rejimin keyfini çıkaracağız. Bu hükümet bilimsel ve kültürel işlerin doğru yönde yürütülmesi için çalışacak. Gururlu halkının yardımıyla, iç savaş çıkarıp ülkeyi bölmeyi düşünenlerin kötü hedeflerinin gerçekleşmesi yolunda engelleyici bir bariyer olacak.

Ayrıca Afgan halkının ahmak bir halk olduğu ve kardeş kabilelerle güçlü ideolojik, kültürel, sosyal ve tarihi bağlarını keseceği ya da bölünmeye razı geleceği sanılmamalıdır. Sovyetler Birliği de ülkeyi bölme reçetesini uygulamayı denemek istedi. Ancak çabalarının sonucu tersine dönüp kendine uygulandı.

Bizler, İslami, egemen ve bağımsız bir devlet olarak Afganistan'a saygı gösteren, Afganistan'la ilişkisi ve alakası otoriter, sömürgeci bir yapıya sahip olmayan tüm kesimlerle iyi ilişkileri koruyacağız. Öyle ki her özgür, Müslüman Afgan'ın istek ve umudunun bu olduğunu düşünüyorum.

Yabancı güçlerle karşılıklı anlaşma konusunda da diyorum ki: İslami ve ulusal hedeflerimizi ve umutlarımızı gerçekleştirebilmek için askeri çalışmamız yanında siyasi mücadelemizi de sürdüreceğiz. Nitekim siyasi süreci takip etmesi için siyasi ofis çerçevesinde özel bir taraf tayin ettik. Siyasi ofis, yabancılara, İslami ve cihadi menfaatlerimiz uyarınca muamele etmektedir.

Şunu da beyan etmem gerekir ki bizim karşı tarafla birbirimizi anlama adına siyasi ofisimiz dışında bir

kanadımız bulunmamaktadır. Çünkü biz bu konuda gizli politikalar izlemiyoruz. Buna tahammül de edemeyiz. Aksine karşı tarafla anlayış için siyasetimizi dini ve milli değerlerimiz ışığında belirledik ve bunu herkese de açıkça ilan ettik.

Eğer işgalci ülkelerin istihbari ve diplomat kanalları kendisine müzakerelerde bulunabileceği sahte yüzler ve kanallar arıyorsa ve bu kanallar etrafında bir medya yaygarası koparmak istiyorsa bu iş kendilerine zaman kaybetmekten başka bir şey kazandırmaz. Böylece ancak kendilerini ve halklarını kandırmış olacaklardır.

Özgürlük herkesin hakkı olduğuna göre bizler de tüm dünyadan, Uluslararası Toplumdan, özellikle de İslami devletlerden ve İslam Konferansı Örgütü'nden; herkesten İslami ülkemizin kurtuluşu ve işgalin sona erdirilmesinde sorumluluğunu hissederek yanımızda durmasını istiyoruz. Yine bu kesimlerin Guantanamo, Bagram hapishaneleri ile diğer hapishanelerde ve aynı şekilde komşu ülkelerin hapishanelerinde mazlum olarak tutulan esirlerimize karşı insani sorumluluklarını yerine getirmelerini talep ediyoruz. İnsan hakları derneklerini de soruşturmalar sırasında tüm kanunlara aykırı olarak işkencelere maruz kalan, baskı ve işkenceler neticesinde kendilerinden zorla itiraflar alınan, tüm temel insanlık haklarından mahrum bırakılan, hatta bazıları soruşturmalar sırasında öldürülen, bazıları da engelli kalan mazlum esirlere karşı sorumluluklarını taşımaya çağırıyoruz.

Ben, Allah Resulü'ne (s.a.s.) hakaret içerikli filmi kınıyor ve şöyle diyorum: İslam düşmanları İslam'ın imajını karalamak için her şeyi yaptıkları gibi işte şimdi de Allah Resulü'nün (s.a.s.) zatına hakaret içerikli tasarrufta bulunuyorlar. Peygamberlerin en şereflisi (s.a.s.) hakkında selim bir vicdanın normal bir insana yapılmasına dahi katlanamayacağı şeyler yaptılar.

Batı, Allah Resulü'ne hakareti, Kur'an-ı Kerim nüshalarının yakılmasını, düşünce ve beyan özgürlüğünün bir göstergesi sayıyor. Ancak aynı zamanda insanlara Allahu Teala'nın kitabından cihad ayetlerini okuyan, insanlara tefsir eden, haklarını ve özgürlüklerini isteyenleri 'terör'le suçluyor, hapsediyor ve kendilerine işkence ediyor.

Batı filmleri dünyasındaki batıl söylenti, asabi ruh hali ve tasarruflar Batı'nın dar görüşlülüğüne delil teşkil etmektedir ve üzerlerine utanç ve ayıbı çekmekten başka bir işe yaramayacaktır. Allahu Teala şöyle buyuruyor: 'Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Ama kâfirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır.' (Saff Suresi, 8.ayet).

Müslümanlar bu suç karşısında sadece protesto ve sözle yetinmemeli, aksine dinlerine sımsıkı sarılmalı, nebevi sünneti (o sünnetin sahibine en güzel salat ve selam olsun)ameli olarak tatbik etmeli, aralarında birlik olmalı, işgale ve işgalcilere karşı pratik cihada kalkışmalıdır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmaktadır: 'Andolsun ki, Allah'ın peygamberinde, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü uman ve Allah'ı çokça ananlar için güzel bir örnek vardır.' (Ahzap Suresi, 21.Ayet).

Bizler kimseye hücum etmedik. Kimsenin toprağına saldırmadık. Ancak biz topraklarımıza saldıran işgalcilere karşı; işgal tamamen sona erene kadar cihadımızı sürdüreceğiz. Bizler düşmana 11 sene önce Afganistan'a gelişlerinin kolay olacağını ancak bu topraklarda kalışının ve buradan çıkışının yanında birçok problem getireceğini söylemiştik. İşte düşmanın bugünkü durumu, o vakit tahmin ettiğimiz gibi.

Bugün bizler cihadı uzum zaman sürdürebilmek için gerekli yeterlilik ve uzun soluğun, güçlü bir şekilde Allah'a itimat etmenin tadını çıkarıyoruz. Yürüyüşü sürdürmek için yeterli beşeri güce sahibiz. Tüm bu olanakları birinden ödünç almadık, bunları bize biri de bağışlamadı. Bu bize ancak Allahu Teala'nın lütfüdür. Allah'ın izniyle çabalarımız ve düzenlemelerimizle düşmanın tüm planlarını boşa çıkaracağız. Cihadi yürüyüşümüz önce Allah'ın lütfüyle sonra uluslararası İslami destek, halk dayanışması, uygun araçlara ulaşma vasıtasıyla düşmana inşallah askeri alanda kötü ve şaşırtıcı hezimetler verdirmemizi sağlayan bir aşamaya ulaştı.

Son olarak tüm varlıklı hayırseverlerden ve hayır kuruluşlarından mübarek bayram günlerinde, evlatlarına gösterdikleri gibi mücahidlerin ailelerine, fakirlere; özellikle de şehid ve esir çocuklarına şefkat göstermelerini, yardımlarını kendilerine -bayram sevinçlerine onları da ortak etmek için- direk ya da İslam Emirliği ekonomik işler komitesi aracılığıyla ulaştırmalarını rica ediyorum.

Allahu Teala'dan bu hayırlı günlerde, Amerika'nın önderliğindeki uluslararası küfür ittifakına karşı savaşlarında on seneden fazla mücahidleri sevgi ve mertlikle mücahidlere yardım edip kendilerini destekleyen mümin, mücahid halkımıza ecrini vermesini niyaz ediyorum. Önce Allahu Teala'nın lütfü sonra da bu destek sayesinde cihadımız inşallah zaferin eteklerine ulaştı. Allahu Teala'dan, evlatları ve akrabaları Allah yolunda cihada şehid olanların ya da düşmanın bombardımanı sırasında ve evlerini bastığı esnada şehid düşen ya da yaralananların ya da düşmanın elinde esir düşen veya mali zararlara katlananların ailelerine güzel sabır, istikamet ve büyük ecir vermesini diliyorum. Yine Allah'tan bu halkın umutlarını gerçekleştirmesini ve bu ülkede İslam bayrağını yükseltip dalgalandırmasını niyaz ediyorum.

Amin ya rabbelalemin.

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

İslam'ın hizmetçisi

Molla Muhammed Ömer (Mücahid)

23.10.2012

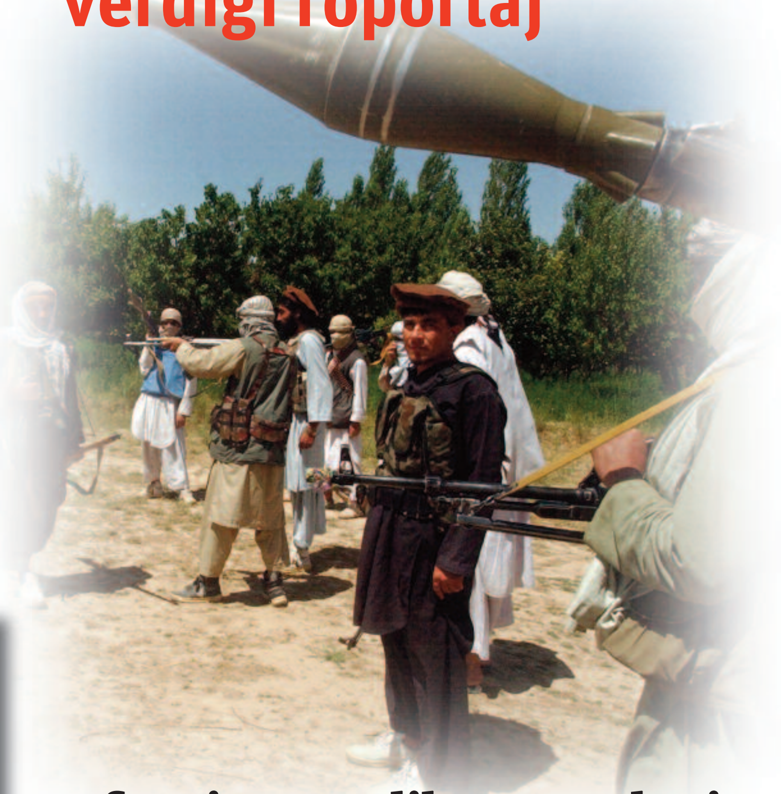
İSLAM DÜNYASI RÖPORTAJ

Afganistan İslam Emirliği Sözcüsü Zebihullah Mücahid'in Telegraph gazetesine verdiği röportaj

Afganistan İslam Emirliği Sözcüsü
Zebihullah Mücahid

Tercüme: **Defne Bayrak**

Afganistan'daki savaşın tüm Batı halkları için artık çok sıkıcı ve yorucu bir hal aldığının farkındasınız. Bu nedenle bu savaş hakkındaki 'sevimsiz' ve 'can sıkıcı' görüşü İngiltere'de en üst seviyelerde mevcut. Aynı şekilde burada; Afganistan'daki İngiliz askerler de ruhsal ve psikolojik baskılarla karşı karşıya kalıyor. İngiliz hükümeti ve MI6 da bu boş ve faydasız göreve önem veriyor.

Afganistan Taliban Hareketi Sözcüsü Zebihullah Mücahid İngiliz Telegraph gazetesine verdiği röportajda İngiliz Prens Harry ve İngiliz kraliyet ailesi ile ilgili değerlendirmelerde bulundu. Taliban sözcüsü İngiliz halkına ise ülkelerinden acilen çıkmaları mesajı verdi. İşte o röportaj:

Soru: 07.09.2012 tarihinde İngiltere Prensi, İngiliz askerlerinin yanında Taliban'a karşı operasyonlara katılmak için Helmand Eyaleti'ne geldi. Gelişinden haberiniz var mıydı yok muydu? Gelmesi hususunda görüşünüz nedir?

Cevap: Evet, İngiltere prensinin gelişiyle ilgili raporlar elimize ulaştı. Gelişi sadece formaliteydi.

Soru: Altı ay önce Helmand'a geleceği hakkında haberler çıktı. İşte bugün geldi. Taliban kendisini öldürmek için özel taktiksel saldırılar düzenleyecek mi yoksa diğer İngiliz askerlerine karşı düzenlediği türden saldırılarla mı yetinecek?

Cevap: Bize her gelen hakkında gizli ve üzerinde çalışılmış planlar yapılır. Ancak vakti gelmeden size ayrıntılardan bahsedemem.

Soru: Taliban'ın, prensin gelişinin özel sebebi hakkında ne derece bilgisi var? Neden tüm dünya dururken Afganistan'ı; özellikle de Helmand'ı seçti? Eğer Taliban, düzenlediği saldırılarla prensi öldürmeyi başarırsa bu, Taliban için ne tür bir zafer sayılacak? Bu durumda yabancılar Taliban'ın gücüne nasıl bakacak?

Cevap: Afganistan'daki savaşın tüm Batı halkları için artık çok sıkıcı ve yorucu bir hal aldığının farkındasınız. Bu nedenle bu savaş hakkındaki 'sevimsiz' ve 'can sıkıcı' görüşü İngiltere'de en üst seviyelerde mevcut. Aynı şekilde burada; Afganistan'daki İngiliz askerler de ruhsal ve psikolojik baskılarla karşı karşıya kalıyor. İngiliz hükümeti ve MI6 da bu boş ve faydasız göreve önem veriyor. Bazı adımlar atıp bu adımlar aracılığıyla halkına şu mesajı veriyor: İşte bakın! Kraliyet ailesi bile tüm ciddiyetiyle bu görevi destekliyor. Bu nedenle halkın bu savaşa muhalefetini azaltması gerekir.'

Aynı zamanda burada meydandaki askerlerinin toplu intihara kalkışıp başlarına bir bela daha açmaması ve skandala neden olmaması için kısa bir dönemliğine onlara manevi güç ve oksijen veriyor.

Bahsi geçen prensin Afganistan'a; özellikle de Helmand bölgesine gelmesinin nedenlerinden biri belki şu da olabilir: Son dönemlerde görsel medya bu prensin müstehcen görüntülerini yayınladı. Bu, kraliyet ailesinin yüzünü karartmakla kalmadı aynı zamanda İngiliz halkı çok etkilendi. Zira İngiliz halkı bu ailenin güvenliğini korumak ve özel hayatı için milyonlarca sterlin vergi öderken kraliyet ailesi karşılık olarak kendilerine bu utancı ve ayıbı sunmuştur.

Şunu söylemek gerekir: Hükümetin kendileri için hız kesmeden harcamalar yaptığı bu gibi bir kraliyet ailesi tüm dünyada omuzlara ağır bir yük olarak kabul edilir ve halklar bu yükü kaldırmaya daha fazla güç yetiremez. Bunun için de prens, halkı ikna etmek, kraliyet ailesinin çökmüş konumunu onarıp yeniden eski haline döndürebilmek için askeri meydanda temizlenmek istiyor. Prensin bu adımının temsîlî bir hareket olduğuna ve verimli, sağlam sonuçlar getirmeyeceğine inanıyoruz.

Şunu söylemek gerekir: Hükümetin kendileri için hız kesmeden harcamalar yaptığı bu gibi bir kraliyet ailesi tüm dünyada omuzlara ağır bir yük olarak kabul edilir ve halklar bu yükü kaldırmaya daha fazla güç yetiremez. Bunun için de prens, halkı ikna etmek, kraliyet ailesinin çökmüş konumunu onarıp yeniden eski haline döndürebilmek için askeri meydanda temizlenmek istiyor. Prensin bu adımının temsîlî bir hareket olduğuna ve verimli, sağlam sonuçlar getirmeyeceğine inanıyoruz.
Diğer taraftan bahsi geçen prens Helmand'ı seçti çünkü İngiliz kuvvetlerinin en yoğun bulunduğu yer orası. İngilizlerin orada büyük bir üssü var. Burasının kendileri için diğer yerlerden daha güvenilir olduğu zannıyla seçim yaptılar.

Diğer taraftan bahsi geçen prens Helmand'ı seçti çünkü İngiliz kuvvetlerinin en yoğun bulunduğu yer orası. İngilizlerin orada büyük bir üssü var. Burasının kendileri için diğer yerlerden daha güvenilir olduğu zannıyla seçim yaptılar. Prens Helmand'ı güvenlik ve diğer mekanlarda huzur bulamama sebepleriyle seçmiş olabilir. Bununla birlikte geçen 11 yıl boyunca Taliban çeşitli karşılaşmalarda düşmana denkliğimizi ve gücümüzü gösterdik. Eğer düşman denkliğimizi ve gücümüzü kabul etmiyorsa bu cehaletine işarettir. Biz, birçok mesajla düşmana; özellikle de -kendilerine 150 yıldır gücümüzü göstermekte olduğumuz- İngiltere'ye denkliğimiz ve gücümüz hakkında mesaj-

lar gönderdik. Bu kadarının yeterli olduğunu düşünüyorum. Bir de bu prens, özel bir askeri statüye sahip değil.

Soru: Aralarında ABD de olmak üzere NATO üyesi ülkelerin Afganistan'dan çekilmeye çalıştığı bir vakitte bu prensin oraya gelişiyle ne mesaj verilmek istenmiş olabilir?

Cevap: Bundan hedef, halkını daha fazla aldatmak ve ülkesinin Afganistan'daki yenilmiş askerlerine İngiltere'ye kaçacakları tarihe kadar savaşa devam etmeleri için moral vermektir. Yoksa binlerce askeriyle bir şey yapamamış bir ordu genç bir prens aracılığıyla ne yapabilir?! Daha önce de bahsettiğim gibi hükümet tarafından kendilerine harcamalarda bulunulan kraliyet aileleri omuzlarda büyük bir yük sayılır. Halklar bundan fazlasını kaldıramaz. Bunun için de prens halkını ikna etmek ve güvenini kazanmak için askeri meydanda gözükmek istiyor.

Soru: Ne düşünüyorsunuz… Sizce bu prens İngilizlerin merkezinden (üssünden) çıkıp Taliban'a karşı operasyonlara katılacak mı yoksa gelişi sadece şekilsel, temsili mi?

Cevap: İngiliz askeri komutanlar onun İngiliz üssünden bir adım dahi dışarı çıkmasına izin vermeyecektir. Aksine gelişi daha önce de dediğimiz gibi sadece şekilsel ve temsili. Bununla birlikte ülkesinin televizyon kanallarında gösterilsin diye askeri üsde veya güvenilir başka bir mekanda formaliteden akrobatik ve yapay hareketler yapabilir.

Soru: İngiltere'ye, özellikle de bu prense ve ailesine mesajınız nedir?

Cevap: Ingiliz halkına mesajımız ülkemizden hemen çıkmaları, inançları ve çıkarları doğrultusunda bir sistem ve vatan kurmaları için halkımızı rahat bırakmalarıdır. Afganlar kendileriyle savaşmak için onların ülkelerine gitmemiştir. Aksine daima kibirli yabancı güçler bize saldırmıştır. Biz de karşılık vermek ve direnmek zorunda kaldık. Sonuçta işgalcinin payı en kötüsü idi. Buna binaen; bu faydasız ve anlamsız savaştan kurtulmak isteyen İngiliz halkı, savaşsın diye prensleri Afganistan'a göndereceğine zorlanan askerilerini ülkelerine ve ailelerine döndürmelidir. Bu prense yol masrafı olarak harcayacakları parayı ülkelerindeki ihtiyaç sahiplerine ve fakirlere dağıtmalıdırlar.

Soru: Prensin helikopterini saptasanız bu helikopteri düşürmek için elinizde gelişmiş silahlar bulunuyor mu?

Cevap: Askeri gizlilik nedeniyle bu konudan bahsetmek istemiyorum.

Soru: Prensin gelişinin Taliban elemanları üzerindeki manevi etkisi nedir?

Cevap: Biz bu prenslerin dedeleriyle çarpıştık. Onları kırıp geçirdik, yenilgiye uğrattık. Aralarında İngiltere de olmak üzere 49 devlete karşı savaşıyoruz. Hepsi de gelişmiş; en ölümcül silahlar ve modern teknoloji ile donatılmış. Bunların hepsinin varlığı bizim maneviyatımıza hiçbir tesir etmiyor. Öyleyse sadece bir prensin etkisi ne olabilir?!

Soru: Belki son bir şey eklemek istersiniz?

Cevap: Teşekkürler, söyleyecek bir söz kalmadı. Söylenmesi zorunlu olan her şeyden bahsettik.

Batı Burma'da İşlenen İnsanlık Suçları ve Roningya'nın Durumu

İrlanda İnsan Hakları Merkezi'nin 2010 yılında hazırladığı rapor göz önüne alınarak hazırlanmıştır.

Burma 1948 yılında bağımsızlığını kazandı, ancak bu, ülkede günümüzde de devam eden etnik azınlık bölgelerinde yaşanan siyasi şiddeti ve sorunları arttırdı. İngilizler bağımsız bir Müslüman Devleti kurulması vaadini tutmadı ve süreç Burma Birliği içinde özerklik talep eden bir Mücahid hareketin kurulmasıyla neticelendi.

Ronhingya Burma'da Arakan Eyaleti'nin sakinleri olan Müslüman bir azınlık grubudur. Arakan Eyaleti Burma'nın batı kıyılarında bulunur. Kuzeyde Chin Eyaleti ve doğuda Magway, Bago ve Ayeyarwardy Bölgeleri ile Burma'nın sınırını paylaşır. Kuzey doğudaki dağ sıraları Arakan Eyaleti'ni Burma'nın kalanından fiziksel olarak ayırır. Arakan Eyaleti ayrıca batıda Bengal Körfezi ve kuzey batıda Bangladeş (Chittagong Bölgesi) ile sınırdır. Naf Nehri 2 km kadar genişlikteki ağzı ile nehrin doğu yakasındaki Arakan'ı nehrin batı yakasındaki Bangladeş'in Cox Pazarı Bölgesinden ayırır. Arakan'da nüfusun %25'ini oluşturan 800,000 kadar Ronhingyalı Müslüman Kuzey Arakan Eyaleti'nde Buthidaung, Maungdaw ve Rathedaung kasabalarında genel nüfusun %80'nini oluşturmaktadır. Arakan Eyaleti'ndeki etnik çoğunluğu ise Budist Rakhineler oluşturmaktadır.

Burma'nın dışında da oldukça kalabalık bir Rohingya topluluğu yaşamaktadır. Başlıca Bangladeş'in Cox Pazar bölgesinde kayıt dışı olarak 200,000 civarında Rohingyalı olmak üzere Pakistan, Suudi Arabistan, Malezya, Tayland, Endonezya, B.A.E ve Japonya'da yaşamaktadırlar.

Rohingyalı Müslümanların durumu dünya gündemine 2009 yılında "bot insanları" adıyla geldi. Yüzlerce Rohingyalının içinde bulunduğu botlar Tayland'a ulaşmaya çalışıyordu ve aşırı yağmurların olduğu mevsimde, denizin en hırçın zamanlarında ülkelerini botlarla terk etmek zorunda kalan Rohingyalılar Tayland'da hiçte hoş karşılanmadı, Tayland

yetkililerinin emriyle ya geldikleri hırçın denize geri dönmeye ölüme terk edildiler ya da tutuklandılar.

Rohingyalıların yerel halk mı olduğu yoksa 19.yy sonlarında Burma'ya mı geldikleri konusu tartışmalıdır. Rohingya'nın adı bile tartışmalı olsa da Rohingyalıların varlığı ise tartışmasız gerçektir.

Aktarı yapılan rapor İrlanda İlk Yardım (Irish Aid) Kuruluşunun İrlanda İnsan Hakları Merkezi'ne Burma'da Rohingyalıların durumu hakkında bir araştırma raporu hazırlaması için fon sağlaması sonucu hazırlandı. Rapordaki önemli bilgi ve belgelerin çoğunluğu Rohingyalıların maruz kaldıkları insan hakları ihlalleri ve baskı yüzünden kaçarak sığınmak zorunda kaldıkları Bangladeş mülteci kampında yaşayan mültecilerle yapılan söyleşi ve röportajlar başta olmak üzere, bölgede görev yapan uluslar arası yardım ve insan hakları kuruluşları ve gözlemcilerinin genel gözlem ve raporlarına dayanan gerçekler temelinde hazırlandı. İnsan hakları merceğinden Rohingyalıların durumunu inceleyen rapora göre Kuzey Arakan Eyaleti'nde Rohingyalılara karşı ilk bakışta kuvvetli ve ciddi bir insan hakları ihlalleri söz konusudur.

Rohingya'nın Kısa Tarihi

Ardışık Burma rejimleri Ronhingyalıları Kuzey Arakan'da etnik bir azınlık olarak kabul etmeyi reddetmektedir. 1992 yılında Dış İşleri Bakanı U Ohn Gyaw Rohingyalılar hakkında şöyle söyledi:

"Bugün Myanmar'da (etnik bir çoğunluk olduğuna atfen Burmalı yetkililer Burma adı yerine Myanmar'ı kullanmayı tercih ederken, ABD ve İngiltere ise Myanmar ismini kabul etmemekte ve Burma olarak tanımaktadır)yasal olarak gerekli göçmenlik belgesine sahip olan 135 millet olmasına rağmen Rohingyalılar onlar arasında yer alan bir millet değildir. 1824 Birinci Anglo-Myanmar Savaşından beri komşu ülkelerdeki Müslümanlar Myanmar'a Naing-Nyan'a özellikle Rakhine Eyaleti'ne illegal yollardan geldi. Onlar illegal göçmendirler, diğer milletlerin sahip olduğu yasal göçmenlik belgelerine sahip değillerdir."

Tarihçi Martin Smith "Arakan'ın etnik bir azınlık eyaleti olduğunu ve bölgedeki sorunların sadece yerel Müslümanlar ile Budistler arasında iç bir anlaşmazlık olmadığını ayrıca Yerel Müslümanlar ile Rangoon'da merkezi yönetimi olan Rakhineler olarak bilinen Arakanlı Budistler arasında da anlaşmazlıkların olduğunu" vurguluyor.

Tarihçi Smith'e göre Burma Dış İşleri Bakanı Gyaw'ın 1992'de yaptığı açıklama tarihsel gerçeklerin tamamen çarpıtılmasıdır. Rohingyalı nesiller yasa dışı ekonomik göçmenler olarak basitçe etiketlenemez.

Arakan, 1784 de Burma Kralı Bodawpaya tarafından fetih edildiğinde bağımsız bir krallıktı ve hatta zamanında modern Bangladeş'in güney kısımlarını da içine alıyordu. Arakan Krallığı ile Bengali komşusu arasında hem ekonomik hem de askeri açıdan güçlü bağlar mevcuttu. 16.yy ortasından 18.yy ortalarına kadar Müslümanlar Burma ordusunda koruma ve piyade eri olarak hizmet etmişti. Arakan Kralı Narameikhla'nın Bengali (Hint) Kralı Ahmed Şah Gaur'dan aldığı destek karşılığında hâkimiyeti için Ronhingya-

lılar önemliydi. Kral Narameikhla haleflerine de Müslümanlara saygı göstermeyi benimsemelerini emretmişti. Bu süre zarfında Chittagong ve Arakan arasında karşılıklı olarak önemli oranda nüfus akışı oldu. Ancak Burma Kralı Bodawpaya'nın Arakan'ı ilhak etmesiyle Müslümanların etkinliği önemli ölçüde azaldı. Bodawpaya tarafından tahtından indirilen Arakan Kralı Thamada İngiliz kontrolündeki Bengal'e kaçtı ve yardım istedi. Takip eden yıllarda Bengal/Arakan sınırında sonunda 1. Anglo-Burma Savaşı'na yol açacak 1824-1825 uzun soluklu bir savaş meydana geldi. Savaş 1826'da Yandabo anlaşmasının imzalanması ile bitti. Arakan resmi olarak İngiliz kontrolüne geçti, bunun üzerine Arakan'a büyük kitleler halinde Bengalli (Hint) akışı başladı. Tarihçi Smith'e göre 1824 yılına kadar Arakan'da Müslümanlar ve İslam herhangi bir anlaşmazlık konusu değildi. Ne zaman bölge İngiliz kontrolüne geçti etnik, dini anlaşmazlıklar ve nüfus sorunları ortaya çıkmaya başladı. İngiliz kontrolü altındaki Arakan'a çok sayıda Bengalli Hintlinin gelmesiyle 1930-31 ve 1938'de Anti-Bengalli karşıtı çatışmalar meydana geldi ve çok sayıda insan öldü.

İkinci Dünya Savaşı sırasında Burma 1942-1945 Japonlar tarafından işgal edildi. İşgal sırasında Rohingyalılar İngilizlere sadık kaldı ve İngilizlerde onlara kendi bağımsız Müslüman devletlerini kurdurma vaadinde bulundu. 1942-45 Japon işgali sırasında 500,000 kadar Bengalli ve Müslümanın görece olarak İngiliz kontrolü altındaki yerlere kaçtıkları tahmin ediliyor.

İlerleyen yıllarda Rohingyalılar, yeni kurulan Pakistan Devleti başkanına, Doğu Pakistan ile işbirliği içinde olma yönünde isteklerini bildirdi. Tarihçi Smith Rohingyalıların bu hareketinin günümüzdeki Burma hükümeti tarafından Burma'nın bağımsızlığı eşiğinde bir ihanet olarak algılandığını ve Rohingyalılara karşı olan genel tutumun temel belirleyicisi olduğunu söylüyor.

Burma 1948 yılında bağımsızlığını kazandı, ancak bu, ülkede günümüzde de devam eden etnik azınlık bölgelerinde yaşanan siyasi şiddeti ve sorunları arttırdı. İngilizler bağımsız bir Müslüman Devleti kurulması vaadini tutmadı ve süreç Burma Birliği içinde özerklik talep eden bir Mücahid hareketin kurulmasıyla neticelendi.

1948'den 1962 General Ne Win askeri darbesine kadar yaşanan görece demokratik süreçte Rohingyalıların konum ve statüleri yavaş yavaş geliştirildi. 1961 de U Nu Hükümeti, Mücahid Gruplarla ateşkes anlaşması imzaladı ve Buthidaung, Maungdaw ve Batı Rathedang bölgeleri kapsayan Mayu Yönetim Alanı Cephesi'ni (MFA) kurdu. MFA doğrudan Rangoon'dan kontrol ediliyordu ve Rohingyalıların hâkim oldukları yerlere önemli derecede özerklik verilmişti. Ancak 1962 Ne Win askeri darbesiyle Burma Yönünü Sosyalizme çevirdi ve Rohingyalılara tanınan haklar ellerinden alınarak Rohingyalılara baskı başladı.

1974'de Anayasa da Arakan'a Burma Birliği içinde eyalet-devletçik olma yetkisi verildi. 1977 de Ne Win ülkede yaşayan her milli-etnik grubu iyice inceleyerek vatandaşları tespit etmek ve ülkeye yasadışı yollardan sızan yabancılara karşı çıkardığı gerekli yaptırımlar kanununa göre Negamin Operasyonu ("Kral Dragon-Ejderha Kral") nu başlattı. Operasyonun ana amacı Rohingyalılar dı ve 200,00 0 kadar Rohingyalının Burma-Bangladeş sınırından zorla çıkışına neden oldu. 1979 yılı sonunda zorla çıkarılanların büyük bir bölümü uluslararası bir tepkinin sonucu olumsuz koşullar altında topraklarına geri dönseler de Rohingyalılar eski yerlerini kaybedecek ve durumları giderek kötüye gidecekti.

1982 Ne Win'in çıkardığı yeni Vatandaşlık Yasası ile Rohingyalıların tam olarak Burma vatandaşları olmaları imkânsız hale getirildi ve vatansız etnik grup statüsüne getirildi.

1988 demokratik isyan sonucu Ne Win, Kıdemli General Than Shwe liderliğinde Eyalet Hukuku ve Düzeni Tesis Etme Konseyi ya da SLORC adında bir kuruluşa yol verdi.

SLORC sözde ülkeyi 1990 yapılacak olan demokratik seçim sürecine hazır hale getirecekti. İlginçtir ki resmi olarak vatandaşlık statüsü tanınmayan Rohingyalılara seçimlerde yarışma ve oy hakkı verildi. 1990 da SLORC seçimle gelen Daw Aung San Suu Kyi'nin Ulusal Ligi Demokrat Partisi'nin (NLD) iktidarını tanımadı, yeni bir seçim takvimi ve anayasa yapılacağını ilan etti.

Seçimle gelen NDL'nin iktidarının tanınması Burma genelinde demokratların isyanına neden oldu. SLORC'un halkı dikkatini isyandan başka yöne çekmeye ihtiyacı vardı. Ve bunun için Rohingyalılar seçildi. Kuzey Arakan Eyaleti süratle askerileştirildi. En

fazla birkaç yüz savaşçısı olan Rohingya Dayanışma Örgütü ya da Arakan Rohingya İslami Cephesi (ARIF) bayrağı altında toplanan Rohingyalılar bahane edilerek ve Burma-Bangladeş sınır güvenliği bahane edilerek bölge süratle askerileştirildi.

1992 de NaSaKa (Nay Sat Kut-kwey Ye) kuruldu. NaSaKa polis, askeri istihbarat, iç güvenlik ve çevik kuvvet (Lon Htein olarak bilinir), gümrük yetkilileri, Göçmen ve İş Gücü Departmanı üyelerinden oluşan bir sınır güvenliği kuvveti birliğidir. Kuzey Arakan Eyaleti'nde faaliyettedir ve resmi raporlara göre Rohingya Müslümanlarına karşı işlenen insan hakları ihlallerinin baş aktörü ve failidir.

Kuzey Arakan Eyaleti'nin süratle askerileştirilmesi Rohingyalı Müslümanlara karşı uygulanan baskı ve şiddeti arttırdı. Mayıs 1991 ve Mart 1992 arasında yaklaşık 270,000 Rohingyalı Müslüman komşu Bangladeş'in Cox Pazarına mülteci olarak kaçmak zorunda kaldı. BMMYK (Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği) Rohingyalılar için bir seri teşebbüste bulundu ve 1996'da geri iade edilen Rohingyalıların çoğunluğunu oluşturduğu 28,000 kişinin barındığı iki adet kampı Nayapara ve Kutalapong kamplarını kurdu.

1997 SLORC kendisini Eyalet Barışı ve Geliştirme Konseyi (SPDC) olarak yeniden yapılandırdı. 11 Eylül 2001 olaylarını ve terörle savaşı resmi olarak bahane eden Konsey, Kuzey Arakan'ın etnik nüfusuna yönelik baskı ve şiddet uygulamalarına devam ediyor.

Raporda tespit edilen bulguların özeti:

Zorla Çalıştırma-Köleleştirme

"Yılda toplam bir ay zorunlu çalışmam istendi. Bu süre boyunca yetkililer benden ne talep ederlerse yani yakacak odun toplamak, karides kültür dolgusu inşaatı vb. kısaca benden ne talep ederlerse yapmak zorundaydım. Bir defasında zorunlu bir işte 26 gün çalışmak üzere götürüldüm. Zorunlu çalışacağım iş yeri evimden 46 mil uzaktaydı ve diğer 200 kişi ile birlikte açık alanda uyumak zorunda kaldım. Söz konusu iş için benim köyümden 300 zorunlu işçi daha vardı. İş 2 mil uzunluğunda bir karides kültür dolgusu inşaatıydı. Bize su ve yiyecek verilmedi, kendi gıdamızı kendimizin sağlaması gerektiği söylendi. Temiz suya ulaşmak için bir kanal kazdık. İş süresince dayak atılması yaygındı. Bazı dayak vakaları kolların ve ayakların kırılması gibi ciddi yaralanmalara neden oluyordu. Tıbbi bir yardımda bulunulmuyordu. Projede 26 gün zorla çalıştırıldıktan sonra kaçtım ve evime doğru yola çıktığım 2 gecede gündüz saklandım gece yürüdüm. Evime döndükten bir süre sonra NaSaKa beni yakaladı ve bani 200,000 kyat tazminat ödemeye zorladı. Bu parayı ödemek için çiftlik hayvanlarımı satmak zorunda kaldım"

Bangladeş'te bulunan Rohingyalı bir mülteci

Kuzey Arakan Eyaleti topraklarında Rohingyalılar kendi arzularının dışında zorla çeşitli işlerde çalıştı-

> Sınır ötesine veya eyalet içinde bireylerin zorla yer değiştirilmeleri veya sınır dışı edilmeleri hareket özgürlüğünün ihlali demektir. Bazı durumlarda etnik temizliğe bile referans edilebilir. Burma'nın genelinde bireylerin zorla yerlerinden edilmeleri yaygın bir durumdur. Rohingyalıların ise bu konuda uzun bir tarihi vardır. 1978 de 200,000'nin üzerinde Rohingyalı komşu Bangladeş'e kaçmak zorunda kalmıştı yine 1991 ve 92 de benzer durumlar yaşanmıştı. Rohingyalıların Bangladeş'e düzenli akışları bugünde sürmektedir. Rohingyalılara uygulanan zorla yerinden edinme sürecinin merkezinde pek çok insan hakları ihlalleri olduğu raporda belirtilmektedir.

rılmaktadır. Burma-Bangladeş sınırında güçlü bir askeri varlık ve NaSaKa'nın mevcut olması Rohingyalılar üzerinde ki baskı ve yükü arttırmaktadır. Çünkü Rohingyalıların çeşitli işlerde zorla çalıştırılmalarında an güç güvenlik kuvvetleridir.

Bu bağlamda Kuzey Arakan Eyaleti'nde "model köyler" adı altında yetkililerin kurdukları çok sayıda köyün işlerinde Rohingyalılar zorla çalıştırılmaktadır. Rapora göre Rohingyalılar marangozluktan, inşaat yapımına, tarım işçiliğine, alt yapı işçiliği ve tadilatlarına hatta nöbet tutmaya kadar bir takım iş kalemlerinde zorla çalıştırılmaktadır. İş yapmayı kabul etmeyenler ya da kendilerine verilen işi zamanında yapamayanlara dayak başta olmak üzere, baskı, zulüm, öldürme, aile bireylerinin tehdit edilmesi ve cezalandırılması gibi bir takım sert yaptırımlar uygulanıyor. Rapor çeşitli yerlerinde atıfta bulunduğu "Uluslararası Roma Hukuku"na göre Kuzey Arakan Eyaleti'ndeki Rohingyalı nüfusa karşı işlenen suçların köleleştirme kapsamına girdiği belirtiliyor.

Sınır Dışı Etme ve Zorla Gönderme:

Sınır ötesine veya eyalet içinde bireylerin zorla yer değiştirilmeleri veya sınır dışı edilmeleri hareket özgürlüğünün ihlali demektir. Bazı durumlarda etnik temizliğe bile referans edilebilir. Burma'nın genelinde bireylerin zorla yerlerinden edilmeleri yaygın bir durumdur. Rohingyalıların ise bu konuda uzun bir tarihi vardır. 1978 de 200,000'nin üzerinde Rohingyalı komşu Bangladeş'e kaçmak zorunda kalmıştı yine 1991 ve 92 de benzer durumlar yaşanmıştı. Rohingyalıların Bangladeş'e düzenli akışları bugünde sürmektedir. Rohingyalılara uygulanan zorla yerinden edinme sürecinin merkezinde pek çok insan hakları ihlalleri olduğu raporda belirtilmektedir. Eyalet Barış ve Gelişme Konseyi (SPDC)nin 1982 Vatandaşlık Kanunuyla Rohingyalıları vatandaş olarak kabul etmeyip, onları devletsiz halklar statüsünde bir etnik grup halinde tuttuğu ayrımcılık söz konusudur. Sert lisanslama (yetki verme sistemi)ya maruz kalan Rohingyalıların hareketinde ciddi bir kısıtlama söz konusudur.

"Model köylerin" inşası ve askeri tesislerin kurulması Kuzey Arakan Eyaleti'nde ki askerileşmeyi arttırdı. Bu da toprakların kamulaştırılmasına neden olarak Rohingyalıların yerlerinden edilmeleri için ilave bir neden oluşturmaktadır.

1990'ların başından beri Rohingyalıların zorla yerinden edinmelerine ilişkin sayısız olay raporlanmıştır. Keyfi şiddet içeren ve zaman zaman ölümcül olan uygulamalar nüfusun zorla yerinden edilmesi ve transfer edilmesinin açık örneğidir.

Genel olarak Rohingyalılara yönelik zorlayıcı ve dayanılmaz koşullar oluşturulması insanların yerlerini terk etmelerine neden olmaktadır. Bu da Rohingyalıların evlerini ve topraklarını terk edip Bangladeş sınırına yığılmalarına neden olmaktadır. Rapor ilk bakışta bu tür uygulamaların yaygın ve sistematik olduğunu belirtiyor. Bunun etnik temizliğe yol açıp açmadığının tespit edilmesi için uluslar arası yetkilendirilmiş kuruluşların detaylı inceleme yapması tavsiye ediliyor.

Tecavüz ve Cinsel Şiddet:

"NaSaKa üyesi bir adam evime geldi. Kapımı tekmeledi ve bana kocamın yerine zorunlu olarak bekçilik yapmam için gitmem ve çalışmak zorunda olduğumu söyledi. Küçük çocuğumu yanıma alarak yiyeceksiz bir şekilde derhal yola çıkmak zorundaydım. Nöbet görevi için gittiğim karakola akşam saatlerinde NaSaKa'dan bir görevli geldi. Bana 'kocan burada yok', seninle kalacağım. Seninle kalmak istiyorum dedi. Ve o gece bana küçük çocuğumun gözü önünde tecavüz etti.

Biz kadınlar Bangladeş'te huzur içindeyiz. Gıda yok ve bazı sorunlar var ancak tecavüz yok, huzur içindeyiz"

Bangladeş'te 26 yaşındaki Rohingyalı bir kadın

STKlar, BM kuruluşları ve temsilcileri hazırladıkları pek çok raporda Burma'da tecavüz ve cinsel suçların yaygın olduğunu özellikle etnik azınlık üyesi kadın ve kızlara karşı daha da yaygın olduğunu belirtmektedir. İşlenen suçları adam akıllı cezalandırma da yetkililerin isteksizliği ve ehliyetsizliği, tazminatların yetersizliği bu tür suçların yaygın olmasına neden oluyor. Tecavüz ve cinsel şiddet kurbanları, aileleri ve tecavüzlerin görgü tanıklıklarının tehdit edildikleri, taciz edildikleri ve fiziksel şiddete maruz kaldıkları belirtiliyor.

Raporda yapılan araştırma Bangladeş'te mülteci olarak yaşan Rohingyalıların tanıklıkları, röportajlar ve gizli toplantılarla ortaya çıkarılan gerçeklere dayanmaktadır. Tecavüz ve cinsel şiddet olaylarının temel nedenleri farklıdır. Bazıları Burma'nın genelinde yaygınken diğerleri sadece Kuzey Arakan Eyaleti'nde Rohingyalıları hedef almaktadır.

Burma erkek egemen bir toplumdur ve kadınlar erkeklerle eşit haklara sahip değildir. Kadınların geleneksel rolleri vardır. Rohingya Müslümanları da muhafazakârdır. Bu bağlamda Rohingyalı kadın ve kızlar cinsiyet ayrımcılığı temelli cinsel şiddet ve tecavüze yol açan ayrımcılığa karşı savunmasızdırlar. Kuzey Arakan Eyaleti'nde önemli derecede bir askeri varlığın olmasının tecavüz ve cinsel şiddet olaylarının egemen ve yaygın olmasının belirgin nedeni olduğu belirtiliyor. Bunun yanında Rohingyalı Müslüman kadın ve kızlara yönelik tecavüz ve cinsel şiddetin yaygın olmasının bir diğer faktörünün ırk ayrımcılığı ve dinsel faktör olduğu görülüyor.

Askerler, NaSaKa kuvvetleri ve zaman zaman polis tarafından işlenen tecavüz ve cinsel şiddetin münferit, ayrı, rastgele olmadığı bireysel koşulların çok daha ötesinde olduğu görülüyor. Daha çok tecavüz ve cinsel şiddet vakaları Rohingyalı erkekler zorunlu işlerde çalıştırılmak üzere götürülüp, kadınlar evde yalnız başına kaldıklarında oluyor. Tecavüz ve cinsel şiddet suçları ise cezasız kalmaktadır.

Zulme Uğrama:

Hong Kong ve Macau SAR Tüm Misyon Başkanları ve Danışmanlara Mektup 9 Şubat 2009

"Gerçekte, Rohingya ne "Myanmar halkıdır" ne de Myanmar'da etnik bir gruptur. Fotoğraflarda onların tenlerinin "esmer" olduklarını görüyorsunuz. Myanmar halkının teni güzel ve yumuşak görünümlüdür.(Benim ten rengim Myanmar'lı centilmenlerin tipik bir örneğidir ve meslektaşınız Bay Ye'nin ne kadar yakışıklı olduğunu kabul edersiniz.) Onlar gördükleriniz ve okuduklarınızdan oldukça farklıdırlar. (canavar ya da devler kadar çirkindirler)."

Ye Myint Aung

Myanmar'ın Hong Kong Başkonsolosu

Yukarıda bahsedilen ihlaller ayrı ya da soyut vakalar değildir. Örneğin cinsel şiddet ve tecavüz suçları erkeklerin zorunlu çalıştırılmak üzere götürülüp, kadınlar evde yalnızken meydana geliyor. Dahası bu şiddet ve ihlallerin genel bir ayrımcılık yaklaşımının bir parçası olarak Rohingyalı azınlığı doğrudan hedef aldığı görünmektedir.

Haraç ve rüşvet taleplerinin eşlik ettiği keyfi uygulamalar söz konusudur. Rohingyalıların Burma vatandaşı olma statüsü olmadığı için seyahat izni sistemi gibi ciddi hareket özgürlüğü ihlal ve kısıtlamaları söz konusudur. Benzer ihlal ve kısıtlamalar cinayet, işkence ve diğer kötü muameleler için de geçerlidir.

Burma'nın genelinde bu tür suç ve ihlallerin yaygın olması eleştirilirken Rohingya ise bu tür suçlara etnik azınlık olması açısından maruz kalan tek örnektir. Yine rapora göre Rohingyalıların Bangladeş'e kaçış yolları aramasının nedenleri arasında Burma hükümetinin Rohingyalı Müslümanlara karşı uyguladığı evlilik yasakları ve uygunsuzlukların ciddi sonuçları olduğu belirtilmektedir. Raporda listelenen pek çok ihlal ve şiddet açık bir şekilde birbiriyle bağlantılıdır. Bunları bağlayan şey Rohingya toplumunun etnik, dini ve ırksal nedenlerden dolayı yaygın, sistematik ve kasıtlı olarak insan hakları ihlallerine maruz kaldığı gerçeğidir.

MAKALE

Abdullah Salih

Gazlı Paratonerleri Tanıyalım

Amerikalı densiz hadi bir kışkırtıcılık yaparak müslümanları galeyana getirdi. Müslümanlar da onlara gereken cevabı -ülkemiz hariç- verdi, veriyor. Maalesef ülkemizdeki tepkiler de Ankara'da bir grup yiğit gencin sokaklara çıkıp bildiri okumasıydı. Bu durum dikkat çekiyor ve soruluyor yetkililere; "neden ülkemizde böyle bir tepki yok?"

Ahlaksız, seviyesiz ve düzeysiz Amerikalı bir sinema yönetmeni, İslâm'ı, Hz. Peygamber'imizi (s.a) ve müslümanları aşağılayan, onları küçük düşüren bir film yaptı. Filmi de ilk önce sosyal paylaşım sitelerinden tüm dünyaya yaydı, sonra da İslam ülkelerinde göstereceğini açıkça ilan etti.

Sonra ne mi oldu? İslâm dünyasında bu olay tam bir bomba etkisi yaptı. Libya'da, Mısır'da, Afganistan'da, Pakistan'da ve müslümanların yaşadığı bir çok bölgelerde bu filme, yönetmenine ve Amerika'ya yönelik bir isyan dalgası başladı. Libya'da müslümanlar Amerikan elçiliğini basarak elçi ile birlikte birkaç diplomatı daha öldürdü. Tepkiler çığ gibi büyüyordu. Amerikan başkanı Obama, Dış İşleri Bakanı Clinton, Birleşmiş Milletler sekreteri ve birçok batılı devlet adamı özür üstüne özür dilediler. Müslümanların bu tepkisini aşırı bulmakla birlikte filmin de müslümanları kışkırtıcı olduğunu söylemekten geri kalmadılar.

Buraya kadar okuduklarınız gazetelerde, televizyonlarda izlediklerinizden farklı değil sanırım. Ama birileri müslümanların bu haklı isyanını yanlış okumuş olmalı: Bu isyan eden ümmet; "Onlar bir vücudun azaları gibidir" diyerek acılara karşı duyarlı olmayı hatırlatan Peygamber'in (s.a) ümmeti çünkü. Bundan doğal ne olabilir ki?

Amerikalı densiz hadi bir kışkırtıcılık yaparak müslümanları galeyana getirdi. Müslümanlar da onlara gereken cevabı -ülkemiz hariç- verdi, veriyor. Maalesef ülkemizdeki tepkiler de Ankara'da bir grup yiğit gencin sokaklara çıkıp bildiri okumasıydı. Bu durum dikkat çekiyor ve soruluyor yetkililere; "neden ülkemizde böyle bir tepki yok?"

O halde biz de soralım: Neden bütün dünyada müslümanlar ayağa kalkmışken, Türkiye'de 70 milyon olarak övündüğümüz ve istatistik rakamlarına vurduğumuzda % 99 müslümandır dediğimiz ülkede kayda değer tepki yok. Kutlu doğum günleri etkinliklerinde salonları dolduran bin-

lerce insan, bu etkinliklerin kahramanı (s.a) için yapılan hakaretler karşısında neden sessiz?

Duyarsızlıktan mı?

Vurdumduymazlıktan mı?

Basiretsizlikten mi?

...

Neden?

Çok geçmeden kafalardaki bu sorular cevaplarını bulmakta gecikmez.

"Amerika Birleşik Devletleri'nin Bingazi'deki Konsolosluğu'na yapılan saldırıda, Büyükelçi Christopher Stevens ve üç konsolosluk çalışanının hayatını kaybettiğini teessüfle öğrenmiş bulunuyorum. Görevi itibariyle Amerika Birleşik Devletler'ini Libya'da temsil eden ve aynı zamanda bu ülkede misafir hükmünde olan Büyükelçiyi hedef alan saldırıyı en şiddetli şekilde kınıyor ve bu vesileyle faili kim olursa olsun terörün her türlüsünü lanetliyorum.

Olayda hayatını kaybedenlerin yakınlarına, Amerikan halkına, hassaten ABD Dışişleri Bakanı Sayın Hillary Clinton'a başsağlığı diliyorum. Yaralılara acil şifalar temenni ediyor ve acılarını yürekten paylaşıyorum"

Evet bu sesi tanımış olmanız lazım. Gazlı paratonerlerimizden birisidir, bilinendir, meşhurdur, okyanusötesindendir, efendilerinin yalakalığını yapmaktan çekinmez, acıları da bir tek bu değildir.

Türkiye'de müslümanların başörtüsü davasında örtünün kutsallığını ayaklar altına alarak "teferruattır" diyerek, kelime hazinemizi zenginleştirmiştir!

Gazze'de onlarca müslüman şehid edilirken gözyaşlarını görmediğimiz gözlerinden, yahudi çocukları için akan gözyaşları sular seller olmuştur. Üzüntüsünden uykusuz geceler geçirdiğinden de şüphemiz yoktur.

Gazze ablukasını kaldırmak için yola çıkan ve bırakın cihadi bir eylem olmasını, en basitinden insani bir eylem olan Mavi Marmara gemisinde katil İsrail askerleri tarafından katledilen 9 insan için o gözlerden yaşlar dökülmez ama çıkınından başka hazineler dökülür: "İsrail'den izin alınması gerekirdi."

Türkiye'deki anayasa değişikliği referandumu sırasında mezardakileri dahi oy kullanmaya teşvik edecek kadar fikir mucidi paratonerimiz müslümanların heyecanını frenlemek için elinden geleni ardına koymaz. Müslümanların kafirlere karşı nefretini, kızgınlığını gidermek için tam bir gazlı paratonerdir kendisi.

...

Türkiye'de anayasa değişikliklerinin çok sık konuşulduğu o dönemde bir paratonerimiz daha vardır. Hoca diyerek sorular sorulduğunda imani bir tercih olarak oy kullanmamayı uygun gören müslümanlara olmadık hakaretler yaparak edepsizlikte sınır tanımayan bu paratonerimizin gerçek kimliğini de Suriye olaylarında aldığı tavırla (tavırsızlıkla) görebiliriz.

Suriye meselesi, İslam'ın oğlu olamayacak olan bu kıymetli paratoner hocamız(!)ın gerçek kimliğini gözler önüne koymak için de inanılmaz bir fırsat olmuştur. Gören gözler, akleden beyinler, duyguları coşan müslümanlar sorarlar bu hocamıza(!): Suriye'de otuz binden fazla insan öldürüldü, çocuklar kıtır kıtır kesiliyor, başörtülü iffetli kızlarımıza tecavüzler ediliyor, bir çok müslüman hapishanelerde kaybediliyor, ne düşünüyorsunuz, bir tepkiniz olacak mı?

Suriye meselesi, Islam'ın oğlu olamayacak olan bu kıymetli paratoner hocamız(!)ın gerçek kimliğini gözler önüne koymak için de inanılmaz bir fırsat olmuştur. Gören gözler, akleden beyinler, duyguları coşan müslümanlar sorarlar bu hocamıza(!): Suriye'de otuzbinden fazla insan öldürüldü, çocuklar kıtır kıtır kesiliyor, başörtülü iffetli kızlarımıza tecavüzler ediliyor, bir çok müslüman hapishanelerde kaybediliyor, ne düşünüyorsunuz, bir tepkiniz olacak mı? İslami konularda inanılmaz derecede titiz olup bütün İslam kaynakları içerisinde en itibarsız görüşleri bulmakta yetenekli olan ve bu görüşleri kitaplarında, televizyonunda haykırmakta zerre kadar şüphe etmeyen bu hocamız(!) niyeyse Suriye meselesinde dut yemiş bülbül gibi olmuştur.

Ama Allah bize alçak İran'lı şiilerin, hizbullah ismini kullanan Lübnan'daki teröristlerin gerçek yüzünü gösterdiği gibi, bu alçak şiilerden beslenen hoca bozuntusu paratonerlerimizi de gün yüzüne çıkardı.

...

Ama bir paratonerimiz var ki dillere destan: Delikanlıdır kendisi. Gazla çalışır. Sözünü esirgemez. Neyse odur. Ve biz müslümanların yıllardır eleştiri olarak, düzeltilmesi gereken bir yaklaşım olarak söylediklerini kendisi bir övünç kaynağı olarak söylemiştir. Samimiyetimle söylüyorum yukarıda saydığım iki değersiz yılandan daha delikanlıdır. Adam açıkça ben buyum diyor, daha ne istiyorsunuz.

Ne mi diyor: *"Bizim verdiğimiz mesajlar var. Toplum bu mesajlara bakıyor. Sizin mesajınız yoksa ne oluyor? O zaman halk sokağa dökülüyor. Son on senede aşırılıklar törpülendi. Bir anlamda paratoner gibi olduk, gaz aldık. Bunlar olmasaydı..."*

Evet aşırılıklarımız törpülendi ve bakın ne oldu?

Artık tepki veremez olduk. Sokağa çıkamaz olduk. Haklarımızı arayamaz olduk. İslam diyemez olduk, şeriat istiyoruz derken utanır olduk. Allah'tan başka ilah yoktur, sözünü söylerken etkimiz bu paratonerler sayesinde un ufak edilir oldu. "One minute"lere bakıp ağzımızdan hak kelimeler çıkması gerekirken paratonerlerin ağzından çıkan kelimelere tav olduk. Gazımız alındı, nutkumuz sustu, heyecanımız yok oldu. Bölük pörçük olan cemaatlerde bulunan mücahitler kademe atlayarak mütahit olduk. Hızımıza yenildik her şeye müsait olduk. Siyasi atmosferdeki yıkıcı rüzgarlara yenilip milletvekili, bakan, bürokrat olduk. Olduk da ne olduk! Boş tenekenin çıkardığı ses gibi bağırıp çağıran paratonerlerin ağzına bakar olduk.

Rabbim bizleri bunların peşlerinden giden gafillerden eylemesin. Bunların peşine takılan aldatılmışların da gözlerinin açılması için onlara basiret ihsan etsin. Eğer kalpleri de karartılmışlardan iseler bizleri onlara uzak etsin.

...

Bu arada paratoner nedir diye soranlara:

Yıldırımların zararından korunmak için yüksek binaların tepesine paratoner takılır. Paratoner, sivri uçlu metal bir çubuk, iletken tel ve metal levhalardan oluşur. İletken levha toprağa gömülür, sivri uçlu metal çubuk binanın en üstüne takılır, metal çubuk iletken telle metal levhaya bağlanır. Yükler sivri uçlarda toplandığından dolayı, bulutla yer arasındaki yük akışı yıldırımsavar (paratoner) ile bulut arasında olur. Cami minarelerinin ve yüksek binaların üstünde yıldırımsavarlar bulunur.

Ahmed Turâb

MAKALE

Amerikan Halkı Afgan Cihadını Nasıl Yorumluyor!

Training suspended for new Afghan recruits / Afgan askerlerinin eğitimlerinin askıya alınması

By Greg Jaffe ve Kevin Sieff, tarafından: Eylül 2 'de [1] the washington post gazetesinin web sitesinde yayınlanmıştır. Biz bu haber hakkında Amerikan halkının farklı nik isimleri ile yapılan yorumlarını istifadenize sunuyoruz.

***The Washington Post*,**

Amerika Birleşik Devletleri'nin başkenti Washington, D.C.'nin en büyük ve en eski gazetesidir. Yayın dili İngilizce olan gazete, broadsheet formatında yayımlanmaktadır.

Gazete Stilson Hutchins tarafından 1877 yılında kurulmuştur. Sahibi The Washington Post Company'dir. *The Washington Post* özellikle Watergate skandalı sırasında ünlenmiştir. Politik konularda ağırlığı olan gazetenin başkentin yanı sıra Maryland ve Virjinya versiyonlarının da günlük basımları yapılmaktadır. Aynı zamanda internet üzerinden gazetenin dijital versiyonu yayınını sürdürmektedir. Washington Post'un ABD dışında büroları da bulunmaktadır. Bürolar Bağdat, Pekin, Berlin, Bogota, İslamabad, Jerusalem, Johannesburg, Kabil, Londra, Mexico, Moskova, Nairobi Yeni Delhi, Paris ve Tokyo'da bulunmaktadır.[2]

Amerikan halkının yorumları

1.Yorum

3: 11 PM Mnlennan

Bizim hala yanlış yerlerde merkezlerimiz var. Neden böyle olduğunun gerçek sebebini kimse bilmiyor. Biz genel olarak orduda çalışıyoruz. Ama amerikalılar dahil genel olarak kimse orduda çalışmayı sevmiyor. Biz çocukların, kadınların, yaşlı insanların ve doğduğu yerde yaşamaktan

başka bir seçeneği olmayan masum insanların katiliyiz. Biz düğünleri ve cenaze törenlerindeki insanları bombalıyoruz. Çiftlikleri ve köyleri yıkıyoruz. Ölü çocukların üzerine bevlediyoruz ve onları en iğrenç isimlerle çağırıyoruz. İşkence ediyoruz veya hoşumuza gitmeyen herhangi birine işkence edilmesine izin veriyoruz ve gecenin yarısında evlerine zorla giriyoruz. Öldürüyor ve aile fertlerini belki de bir daha görmemek üzere götürüyoruz.

Bizden niçin nefret ettiklerini kimse bilmiyor mu?

Bu sadece bilinçli(!) bir aptallıktır.

Yaptıklarımız için nefret ediyorlar bizden, kim olduğumuz önemli değil. Bizim politikacıların ve askeri liderlerin bir kanıta sahip olduğu görülmüyor.

Afganistan'da sahip olduğumuz ya da olduğunu sandığımız kişiler sadece satın aldığımız ve para ödediğimiz kişilerdir.

Bir an önce onlara rüşvet vermeyi bırakalım. Bugün başkalarına yaptıklarımızdan dolayı düşmanlarımız çoğalıyor. Ve bugün rüşvet verdiğimiz insanlar dışında Afganistan'da hiç kimse bizi istemiyor. Fakat buna rağmen liderlerimiz bunun farkında değilmiş gibi görünüyor.

Ey amerikalılar! Afganistan'da olanları anlamak için einstien (aynştayn) olmamız gerekmiyor. Kendi gemimizi batırdığımızı görmek ve anlamak için sadece biraz düşünmemiz gerekiyor. Zeki görünmek yetmez.

Ne yapmalıyız? Cevabı çok basit. Başka insanların ülkelerinden hemen çıkmalıyız. Bütün dünyayı kontrol etme tutkumuz Afgan bataklığında battığımızı görmemize engel olmamalı.

2.Yorum

3:08 PM ,Gorge

Afganistan savaşımız tamamen asker ve para kaybıdır. Obama kendi döneminde bu kaybı sonlandırmalıdır.

3.Yorum

2:37 PM Smith66

Bu strateji bizim ordumuz tarafından desteklenen Obamanın başarısız stratejisidir. Obamanın ikinci dönem tekrar seçimi kazanmasına yönelik yapılan bir stratejidir. Kabile hayatı yaşayan bir toplumu alıp, işleyen, gelişmiş bir batı demokrasisine çevirmeyi düşünmesi her zaman aptalca bir fikirdi.

4.yorum

2:30 PM Leander

Biz zalim sovyet rusya'nın işgaliyle 9 yıl acı çeken fakat onlardan kurtulmayı başaran bir ülkeyi işgal ediyoruz. 12 yıldır afganistandayız.

Ve bizimle savaşmak ve ölmek için istekli afganların, beğenilen,hoş iyi çocuklar olmalarını umuyoruz. Bu kesinlikle olamaz. Çünkü afganlar bizi sovyet rusyanın bir tekrarı olarak görüyor. Yani ; istenmeyen,zalim,yabancı,istilacı ve işgalci olarak. Ve iyi çocuk olmalarını istediklerimizi vurmaya devam ediyoruz vurularak.

5.yorum

2:20 PM Jameswilliams

Ne kötü bir zaman, para ve yaşam kaybı. Bizim için savaştıklarını söyleyenlerin her birine bir taş atın.

6.yorum

2:02 PM Misterpond

Yükleyin kamyonları, gemileri, uçakları ve Afganistan'dan ayrılın. Afganistan 100 yıl geçse de yine aynı durumda olacak. Biz onların kültürlerini değiştiremeyiz. Hemen şimdi Afganistan'ı terk edin.

7.yorum

1: 54 PM That's Enough (Bu kadar yeter)

O haklı gördüğün savaş nasıl gidiyor barack obama ?

Savaş senin beceriksiz bir şekilde tehlikede bıraktığın insanlar için hiçte iyi gitmiyor. Askerlerimiz korkunç bir şekilde tabutlarda eve geliyor. Nedense sen ve senin yaltakçı medyan tarafından bunlar görüntülenmiyor! Görünüşe göre onlar, sen işbaşında olduğundan beri kameralarını kaybetmişler !

Bizim Yorumumuz

Bu yorumlardan amerikan halkının, Afganistan savaşı hakkında ne düşündüğünü kısmen yansıtmaya çalıştım. Sadece para ve yaşam üzerine kurulu kapitalist bir toplumun savaş gerçeğiyle karşılaşması dikkat çekici. Diğer taraftan savaşın ve ölümün soğuk rüzgarlarını enselerinde hissetmeleri daha da önemli onlar için.

Yıllardır savaş ve ölüm müslümanların kaçınılmaz bir gerçeği idi. Bugün bu gerçek asrın hübeli amerika tarafından da hissedilmektedir. Bu hissi onlara kazandıran afganistandaki müslümanlardır.

amerikalılarca, "bir avuç bedevi" yada "medeniyetten yoksun kabileler" olarak görülen müslüman Afgan halkı aslında şunu haykırıyor;

"Medeniyet zulüm ve işgalden doğmaz, cihad ve fetihten doğar."

"(Allah) bir grubu doğru yola yöneltti, bir grup için de sapıklık hak oldu. Onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmekte ve kendilerinin doğru yol üzere olduklarını sanmaktadırlar." [3]

---

[1] http://www.washingtonpost.com/world/asia_pacific/training-suspended-for-new-afghan-recruits/2012/09/02

[2] http://tr.wikipedia.org/wiki/The_Washington_Post

[3] A'raf 30

Karen Hodgson

Batı Dünyası dergimizi yakından takip ediyor:

Türkçe Cihad Dergisi "İslam Dünyası" Yayınlandı

İşte batılı bir site olan http://www.longwarjournal.org sitesinin dergimizin 3. Sayısı hakkındaki analizi...

Türkçe dilindeki İslam Dünyası dergisinin 3. sayısı, tab halinde ve online olarak (Türk cihadi forumlarında) yayınlandı. Baskının ana teması, "Sabır ve Cihad Yurdu Suriye" başlığını taşıyan kapakla birlikte Suriye.. Sayı 64 sayfa uzunluğunda ve Suriye, Yemen, Afganistan, Somali, Afrika, Kafkasya ve Irak başlıklarını içeren 23 makale öne çıkmakta.

"Editör Notu'nun" bir çevirisini temin eden SITE İstihbarat Grubu tarafından not edildiği üzere bu sayı, el-Kaide yetkilileri Eymen ez-Zevahiri ve Ebu Yahya el-Libi'nin konuşmalarının Türkçe çevirileriyle Ebu Muhammed Makdisi, Ekrem Hicazi ve Ebu Basir Tartusi'den ideolojiler içeren makale çevirilerini ihtiva ediyor.

Sayı boyunca müşterek mesaj, Arap Baharı devrimlerinin İslam dünyasını sömürgeleştirmek için çatışmaları körükleyen batılı güçlere karşı İslam'ın bir meydan okuması olduğu. Örneğin Suriye hakkındaki makaleler, Suriye'deki muhalif grupları ve sivil savaşçıları "cihadçılar" gibi göstermekte. Eymen ez-Zevahiri'nin konuşmasında ise öne çıkanlar da şu şekilde: *"Suriye'deki kardeşlerim!.. Batı'ya, Amerika'ya, Arap Hükümetlerine ya da Türkiye'ye güvenmeyin... Sadece Allah'a güvenin! Allah'a verdiğiniz kurbanlara, direnişinize ve azminize güvenin! Onlar, Müslüman, özgür, bağımsız ve İsrail'e karşı savaşan bir Suriye arzu etmezler. Bağımlı, savunmasız, dininden, mirasından ve tarihinden kopmuş bir Suriye arzu ederler. İsrail'i tanıyan, uluslararası meşruiyet olarak adlandırdıkları küresel zulme rıza gösteren bir Suriye isterler."*

"Yemen'de neler oluyor?" başlığına sahip Yemen hakkındaki bir rapor ise, Amerika'nın Yemen'i işgal et-

THE LONG WAR JOURNAL

A PROJECT OF THE FOUNDATION FOR DEFENSE OF DEMOCRACIES

| HOME | ABOUT | CONTRIBUTORS | CONTACT | THREAT MATRIX | ARCHIVES | RSS | PDA |

DONATE

Click here to support LWJ

EMAIL SUBSCRIPTION

Enter your email address: Subscribe

Delivered by FeedBurner

RSS FEEDS

Click the nearby icon to get to the RSS Feeds Web page.

ADVERTISEMENTS

LATEST HEADLINES   THREAT MATRIX

(4) ShareThis

Turkish jihadist magazine Islamic World published

By KAREN HODGSON   **July 7, 2012 3:03 PM**

The third issue of the Turkish-language journal Islamic World has been published online (in Turkish jihadist forums) and in print. This edition's main theme is Syria, with the cover bearing the title "Syria, the Land of Patience and Jihad." The issue is 64 pages long and features 23 articles, on topics including Syria, Yemen, Afghanistan, Somalia, Yemen, Africa, the Caucasus, and Iraq.

As noted by the SITE Intelligence Group, which provided a translation of the "Editor's Note," this issue contains "Turkish translations of speeches from al-Qaeda officials Ayman al-Zawahiri and Ebu Yahya al-Libi, and translations of articles from ideologies including Abu Muhammad al-Maqdisi, Ikram Hijazi, and Abu Baseer al-Tartusi."

A common message throughout the issue is that the Arab Spring revolutions are Islam's defiance against Western powers that have been fomenting conflict in order to colonize the Islamic world. For example, the articles on Syria denote the opposition groups and civilian fighters in Syria as "jihadists." The featured Ayman al Zawahiri speech proclaims: "To my brothers in Syria!... Do not trust the West, the U.S., Arab governments, or Turkey.... Only trust God! Only trust the victims that you lost to Allah, your fight and your determination!... They do not want a Syria that is Muslim, free, independent or fighting against Israel. They want a dependent, defenseless Syria that has broken from its religion, its legacy and history. They want a Syria that recognizes Israel and one that consents to the global torture that they call 'international legitimacy'."

A report on Yemen titled "What is happening in Yemen?" claims that the US is preparing to invade Yemen, stating that the US is "attacking everywhere to colonize Islamic countries by suppressing the awakenings."

The developments in Syria and Africa are summarized in the "Editor's Note" on the

bombings in Aleppo

SEARCH LWJ

Search

THE LONG VIEW

US Defense Secretary Leon Panetta tells tall tales about the Taliban's "last gasp."

SPECIAL REPORT

Information on the green-on-blue, or insider attacks, in which Afghan security personnel kill Coalition forces.

Updated Sept. 30, 2012

VIDEOS

meye hazırlandığını iddia ediyor ve Amerika'nın "uyanışları bastırmak suretiyle İslam ülkelerini sömürgeleştirmek üzere her yere saldırdığını" belirtiyor.

Suriye ve Afrika'daki gelişmeler ise ilk sayfadaki "Editör Notu"nda özetlenmiş.

(SITE istihbarat Grubunun açıklaması):

Baş makale, hem Somali'deki Genç Mücahidler Hareketi'ni hem de el-Kaide tarafından Arap Yarımadası'nda yerel düzeyde kullanılan bir isme sahip olan Yemen'deki Ensar el-Şeria'yı övüyor ve Suriye'de hızlanan gelişmeleri not ediyor. Editör şöyle yazmış: *"Hemen yanı başımızda Suriye'de olan olaylar, bölgesel ve küresel güç dengelerini altüst edecek şekilde gelişiyor. Bir tarafta Suriye'yi sömürgeleştirmek için aç kurtlar gibi bekleyen bölgesel ülkeler, diğer tarafta düellovari çıkışlarla boy gösteren "Asrın Hübeli" Amerika ve emperyalist Rusya."*

Dergi, Amerika'nın akıl hastaları şeklinde tanımladığı Amerikalı "teröristlerin" 20 sivili öldürdüğü iddialarını, "Kandahar Katliamına Dair Afganistan İslam Emirliği'nin Açıklaması" başlıklı özel sayfa ile öne çıkarıyor.

"Cihad Hareketlerinin Afrika'daki Yükselişi" başlığı ile el-Kaide'nin Afrika'daki yükselişi tartışılıyor.

"Pakistan İstihbaratı CIA'ya Çalışıyor" adlı bir yazıda ise sözde ISI hapishanelerinde zaman geçiren Habbab Çetin Akdeniz isimli sözde bir esirle yapılan röportaj ele alınıyor. Akdeniz, "Pakistan'ın dahi ISI hapishanelerinin yerini bilmediğini" belirterek ISI'nin İngilizler tarafından kurulduğunu ve ajanlarının CIA ile çalıştığını iddia ediyor.

"Irak'ın En Köklü Cihad Hareketi: Ensar el-İslam" başlıklı Irak üzerine bir makale, Ensar el-İslam'ın kuruluşu, tarihi ve mevcut durumunu ele alma iddiasında bulunuyor.

"Cihad Saflarındaki Türk-Kürt Kardeşliği" üzerine bir makale ise ortak dinlerine odaklanarak Orta Asya, Anadolu ve Avrupa'da Türk-Kürt dayanışma tarihini ele alıyor.

Dergi, Afganistan'da "şehid" olan iki Türk savaşçıyı öven bir sayfa ile kapatılıyor.

Defne Bayrak

Allah size yeterli değil mi?

İşin özü, bizler bu dinin mensubu olduğumuzu iddia ediyorsak yapacağımız şey çok basit. Sadece dinimizi hakkıyla öğrenmeye ve uygulamaya çalışacağız. Bu ümmet ne evlatlarını dinini yüceltmek için feda etmişken, tarihi kadınıyla erkeğiyle kahramanlık hikayeleriyle dolu iken bize susmak yaraşmaz! Nerede Cafer Et Tayyarlar (r.a.), nerede Enes Bin Nadrlar (r.a.)! Selahaddin Eyyübiler! Nerede Ömer Muhtarlar! Nerede Ebu Dücaneler! Nerede Osmanlı torunları ve nerede Muhammed (s.a.s.) ümmeti!

Allahu Teala'nın 'Müslümanlık' şerefini kendisine lütfettiği sevgili ümmetimiz ne yazık ki dininden taviz vere vere sonunda acınacak duruma düştü. Öyle ki bugün en meşru davalarını dahi savunamaz haldedir. Çünkü kendisini Amerika korkusu sarmıştır. Oysa bir Müslüman'ın kaynağı, gerçekten Rabbi'nin kitabı ve peygamberinin sünneti olsa idi bu durumlar belki hiç yaşanmazdı. Ancak o da Allahu Teala'nın hikmetiyledir ve muhakkak rabbimiz bu şekilde iyiyi kötüden ayırmak istemektedir. Zira işin ucunda cennet gibi büyük bir ödül olmasaydı böyle imtihanlara da gerek olmazdı...

Suriye'de kardeşlerimiz katil Esad rejimi tarafından acımasızca katlediliyor. Devrimin başında alimler sürekli 'barışçıl', 'barışçıl' diye haykırırken içlerinden bazıları baktı ki iş olacak gibi değil sonunda Suriye'de cihadın farz-ı ayn olduğunu ilan etti ve ümmetin evlatlarını bu ülkede cihada çağırdı. Bu nidaya kulak veren ümmetin evlatları dört bir yandan sıcacık yuvalarını, eşlerini, yavrularını geride bırakarak Suriye'ye koştu. Zulme uğrayan kardeşlerinin yanında çarpışmaya başladı. Peki bu noktada sorunumuz nerede? Sorunumuz şurada: Her ne kadar kardeşlerimiz Suriye'de cephesine koşmuşsa da ısrarla medyada bunu kapama, gizleme çabası dikkat çekiyor. Ülkemizde birçokları Suriye'de devrimi açık açık destekliyor çünkü Suriye'de artık Alevi gruplardan bazılarına kadar birçok kesim rejime karşı. Çoğu da nasıl olsa demokrasi istiyor!!!

Ancak kimse ağzını açıp da Suriye'de şeriatı isteyen grupları destekliyorum diyemiyor. Çünkü onlar 'terörist'! Aynen Afganistan, Pakistan, Irak, Somali'de ve diğerlerinde olduğu gibi! Bir türlü 'kardeşim bunların hepsi mücahit', 'biz bu kardeşlerimizi so-

nuna kadar destekliyoruz' diyemiyoruz. Neden? Nedeni çok basit!! Bizim hayatta temel aldığımız kaynak dinimizin öğretileri, örnek aldığımız da geçmişte tarihe ismini yazdırmış kahraman din kardeşlerimiz değil. Kaçımız Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerden haberdar ve gereği gibi yaşıyor! Kaçımız şu ayetlere kalpten iman ediyor: 'Allah kuluna yeterli değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. Allah kimi de hidayete erdirirse onun için bir saptırıcı yoktur. Allah güçlü ve öç alıcı değil midir?' (Zümer Suresi, 36-37).

İşte bize böyle bir kitap indirildi! Bizler bu kitaba hakkıyla iman edip gereklerini yerine getirebilseydik Allah'ın izniyle bir ikinci saadet devrinin yaşanmasını sağlayabilirdik. Ama bizler kendimiz dinimizi hafife aldık. Kur'an'ı unuttuk. Allah'tan korkmak yerine tankları, tüfekleri, inanılmaz gücü var diye Amerika'dan korkmayı tercih ettik ve onun kölesi olduk. O neye olur derse olur neye olmaz derse olmaz. Suriye devrimini destekleyebilirsiniz ama sakın oradaki gerçek mücahitleri zikretmeyin!!! Oysa Amerika'nın kaderi kimin elinde? İman ettiğimiz Rabbimizin değil mi? O (c.c.) murad etmedikten sonra bize kim fayda verebilir ya da istemedikten sonra kim zarar verebilir?!!! Aynen Allah Resulü'nün buyurduğu gibi: 'Hz. İbn-i Abbas (r.a) diyor ki: Ben bir gün Nebi (sav)'in terekesinde idim. Resulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Ey evlatçığım! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, Allah da seni muhafaza etsin. Allah-u Teâlâ'yı muhafaza et ki, O'nu sana yönelmiş bulasın. İstediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dileyeceğin zaman da yalnız Allah'tan yardım dile.

Bil ki! Eğer bütün ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana fayda veremez. Ve eğer bütün ümmet sana zarar vermek için toplansa, Allah'ın senin için yazdığından başka sana zarar veremez. Kalemler kaldırıldı ve sayfalar kurudu. (Tirmizi).

İşin özü, bizler bu dinin mensubu olduğumuzu iddia ediyorsak yapacağımız şey çok basit. Sadece dinimizi hakkıyla öğrenmeye ve uygulamaya çalışacağız. Bu ümmet ne evlatlarını dinini yüceltmek için feda etmişken, tarihi kadınıyla erkeğiyle kahramanlık hikayeleriyle dolu iken bize susmak yaraşmaz! Nerede Cafer Et Tayyarlar (r.a.), nerede Enes Bin Nadrlar (r.a.)! Selahaddin Eyyübiler! Nerede Ömer Muhtarlar! Nerede Ebu Dücaneler! Nerede Osmanlı torunları ve nerede Muhammed (s.a.s.) ümmeti!

Yoksa kendimizi millet-i İbrahim'den addedip böbürleniyoruz da bu esnada şu ayetlerden de mi haberimiz yok: 'Toplumu onunla tartışmaya girdi. O da şöyle dedi: 'O beni doğru yola ilettiği halde, siz Allah hakkında benimle tartışmaya mı giriyorsunuz? Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi dışında sizin O'na ortak koştuklarınızdan korkmuyorum. Rabbim ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Hala öğüt almıyor musunuz? Allah'ın size haklarında herhangi bir delil indirmediği şeyleri O'na ortak koşmanızdan dolayı korkmuyorsunuz da ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım? Şu halde bu iki gruptan hangisi güvende olmaya daha layıktır? Eğer biliyorsanız söyleyin.' (En'am Suresi, 80-81)

Ancak kimse ağzını açıp da Suriye'de şeriatı isteyen grupları destekliyorum diyemiyor. Çünkü onlar 'terörist'! Aynen Afganistan, Pakistan, Irak, Somali'de ve diğerlerinde olduğu gibi! Bir türlü 'kardeşim bunların hepsi mücahit', 'biz bu kardeşlerimizi sonuna kadar destekliyoruz' diyemiyoruz. Neden? Nedeni çok basit!! Bizim hayatta temel aldığımız kaynak dinimizin öğretileri, örnek aldığımız da geçmişte tarihe ismini yazdırmış kahraman din kardeşlerimiz değil. Kaçımız Kur'an-ı Kerim'deki ayetlerden haberdar ve gereği gibi yaşıyor! Kaçımız şu ayetlere kalpten iman ediyor: 'Allah kuluna yeterli değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur.

Son olarak; marifet Kur'an ayetlerini ve hadisi şerifleri okuyup, ezberleyip bununla sevinmek değil Kur'an ve hadislerde bizden istenenleri yerine getirebilmektir. Bu bağlamda üzerimize düşen de safımızı tayin edip bunu açıkça ortaya koymaktır. Bugün bu ülkede Allah Resulü'ne (s.a.s.) kendini bilmeden küstahça hakaret eden insanlıktan çıkmış yaratıklar mevcutsa ben hakkı haykırmaya onlardan daha layığım. Bunu da 'demokrasi'nin bana verdiği bir hak olarak değil Allahu Teala'ya inancımın gereği olarak yapıyorum! Bugün İslam coğrafyasının birçok toprağı ABD işgali altındadır. Amerika'nın çirkin propagandası ile mücahit kardeşlerimiz 'terörist' gösterilmeye çalışılmakta, üzerlerine vahşice savaş açılmaktadır. İslam düşmanlarına ancak şöyle haykırıyorum: Ben sizlere İbrahim aleyhisselamın kavmine dediğinden başkasını demiyorum! Afganistan'da, Pakistan'da, Irak'ta, Somali'de, Filipinler'de, Suriye'de, Çeçenistan'da, Yemen'de, Mali'de; kısacası Allah'ın sözü yüce olsun diye savaşılan tüm İslam topraklarındaki kardeşlerimi gönülden selamlıyor ve Allah'tan kendilerine zafer ihsan etmesini, kendilerini başarılı kılmasını niyaz ediyorum.

Serkan İlter

Bugün Kâbe'de Arakan ve Suriye için dua edilirken Afganistan ve diğer işgal edilen topraklar ile ilgili tek bir söz edilmiyor.

Bu tavırlar bize ulemânın gerçek yüzünü göstermiş olmaktadır. Kral ve Başkanların istekleri ve emirleri doğrultusunda fetva yayınlamaya devam ettikleri müddetçe İslam Ümmeti'nin içerisinde bulunduğu durumun vebalinden kurtulamayacaklar.

Suriye'de Değişen Ne?

Suriye'ye verilen cihad fetvası sonrasında akla ilk olarak "Suriye'de değişen ne?" sorusu gelmektedir. Suriye'de tecavüz edilen Müslüman iffetli bacılarımız ile Afganistan ve diğer İslam topraklarındaki iffetli bacılarımızı farklı gören nedir? Suriye'deki savaşanlara mücahid deniliyor da neden diğer beldelerdeki mücahidlere üvey evlat muamelesi yapılıyor?

Bildiğiniz gibi geçtiğimiz haftalarda Suriye ile ilgili başta Suud ulemâsı olmak üzere dünyanın çeşitli beldelerindeki İslam âlimleri cihad fetvaları yayınladılar.

Müslümanların canlarıyla ve mallarıyla Suriye'deki Müslümanları desteklemeleri gerektiğini, Suriye'de Esad ve taraftarlarına karşı şer'i bir cihad olduğunu ilan ettiler.

Bu ulemâya katılmamak mümkün değil. "La İlahe İlla Esad" dedirten, çocuk-yaşlı ve kadınları ayırt etmeden hunharca katleden, yeryüzünde fesad çıkartan bir orduya karşı nasıl muamele etmemiz gerektiğini Allah ve Rasulü biz Müslümanlara bildirmiş durumdadır.

Esad ve taraftarları açıkça İslam'a ve Müslümanlara düşmanlık ediyorlar, zâlimliklerini tuğyanlıklarını dünyaya açıkça ilan etmiş durumdalar. Bu apaçık bir şeydir. İslam âlimlerinin bu tarz açıklamalarını görmek güzel.

İşin garip tarafı aynı ulemânın başka beldelerdeki mücadeleleri batıl ve İslam şeriatına aykırı görmeleridir.

Aynı ulemâ Afganistan'daki Amerikan işgali için cihad fetvası vermedi... Aynı ulemâ Irak için fitne ve terör dedi. Aynı ulemâ Kafkasya'daki Rus uşağı Kadirov'u meşru ilan edip temiz Kabe'ye necis bedenleri davete razı oldu ve ona karşı direnen temiz erleri terörist ve aşırılar olarak ilan etti.

Aynı ulemâ Afganistan'da katledilen mazlumları, kirletilen namusları görmezden gelerek Ümmet'e yalanlar söyledi!

Afganistan ve diğer İslam beldelerindeki işgalcilere karşı cihadın meşru olabilmesi için Müslümanların saldırganları def etme noktasında eşit askeri güce sahip olmaları gerektiğini belirtmişti ulemâ.

Yani silah ve teknoloji olarak işgalci kafirlere güç yetirebilmek önemliydi.

Suriye'de akıtılan kan ile Afganistan ve diğer İslam beldelerinde akıtılan kan arasında ne fark vardır? Suriye'de Mücahidler Esad güçlerine karşı askeri olarak üstün mü oldular da cihad fetvası verildi? Mücahidlerin tankları, füzeleri, uçakları, helikopterleri ve düzenli orduları oldu da bundan neden bizim haberimiz olmadı? (!)

Suriye'ye verilen cihad fetvası sonrasında akla ilk olarak "Suriye'de değişen ne?" sorusu gelmektedir.

Suriye'de tecavüz edilen Müslüman iffetli bacılarımız ile Afganistan ve diğer İslam topraklarındaki iffetli bacılarımızı farklı gören nedir?

Suriye'deki savaşanlara mücahid deniliyor da neden diğer beldelerdeki mücahidlere üvey evlat muamelesi yapılıyor?

Suriye'de akıtılan kan ile Afganistan ve diğer İslam beldelerinde akıtılan kan arasında ne fark vardır?

Suriye'de Mücahidler Esad güçlerine karşı askeri olarak üstün mü oldular da cihad fetvası verildi?

Mücahidlerin tankları, füzeleri, uçakları, helikopterleri ve düzenli orduları oldu da bundan neden bizim haberimiz olmadı? (!)

Hani cihad için düşmana karşı eşit bir kuvvet gerekliydi? Suriye'de neden bu kaide hiçe sayıldı?

Suriye'de cihad fetvası veren ulemâ neden dürüst olupta diğer işgal altındaki İslam beldeleri için aynı fetvayı veremiyor?

Başta Suud ulemâsının yayınladığı bu fetvanın samimiyet içeren bir fetva olduğuna ben inanmıyorum.

Eğer samimi olsaydılar işgal altında olan diğer İslam toprakları ile ilgili de aynı fetvayı yayınlarlardı.

Bugün Kâbe'de Arakan ve Suriye için dua edilirken Afganistan ve diğer işgal edilen topraklar ile ilgili tek bir söz edilmiyor.

Bu tavırlar bize ulemânın gerçek yüzünü göstermiş olmaktadır. Kral ve Başkanların istekleri ve emirleri doğrultusunda fetva yayınlamaya devam ettikleri müddetçe İslam Ümmeti'nin içerisinde bulunduğu durumun vebalinden kurtulamayacaklar.

"Saray Âlimleri" ve "Amerika'nın Müftüleri" sıfatlarıyla tarihe kaydedilmek ne kötü bir şeydir!

Bu ulemâyı ve onu destekleyen davetçi (!) ilim talebeciklerini muntakim olan Allah'a şikayet ediyorum!

Seyfüddîn El-Ensârî

11 Eylül'ün birinci yıldönümünde Küresel Cihad Hareketi'nin analistleri tarafından çıkarılan 4 ayda bir yayınlanan el-Ensar dergisinin 1. Sayısından (Eylül 2002/Receb 1423) tercüme edilmiştir.

New York ve Washington Saldırıları

-KÖKLÜ BİR OKUMA-

Fakat mübarek saldırı tüm meydan okuyuşuyla bu kapalılığı açan olay olmuştur. Batının sadece kendi maslahatına hizmet eden ve sadece kendi ideolojisine uygun olan barış düşüncesini herkese açıkladı. Başka bir tabirle söylersek: Batı devletleri barış ile; mustaz'af devletlerin, sürekli zillet içinde bağımlı olarak kalmaları için Siyonist iradeye teslim olmaları ya da haçlı kuvvetleri karşısında yere serilmelerini anlıyorlar !!

Herhalde farklı farklı olmasına rağmen cihad hareketlerinin en belirgin ayırıcı özelliği, kaçınılmaz olan değişimi çok iyi değerlendirebilmeleridir. Bu hareketler farklı oluşumlardan meydana gelen beşeri yapılanmalarla karşılaştığını da biliyor. En azından onları özet olarak ikiye ayırabiliriz; Bir tarafta toplumlar diğer tarafta sistemler... Bundan dolayı cihad hareketi, bu oluşumların her birine vakıasına uygun bir şekilde yaklaşıyor. Sapmış toplumlara -hatta kâfirlere- karşı, hakkı beyan edip itikadı ve yaşayışı düzeltmek için davet yoluyla yaklaşır. Tağûtî sistemlere karşı ise uygun olduğu üzere maddi kuvvetin saltanatını kaldırmak için cihad yoluyla karşılaşır. Yani cihad hareketi maddi kuvvetle korunan sisteme karşı teorik kaynaklarla yetinmediği gibi fertlerin kalplerine de maddi zorlamayı kullanmaz.

Böylece bu hareket tağûtî sistemlerin bir numaralı düşmanı oluyor. Çünkü taşıdığı davetçi üslubuyla toplumda ıslah hareketi ve yine taşıdığı cihad çağrısıyla, toplumların bağrına saplanmış sistemleri yıkıcı bir hareket olarak görülüyor. Herhalde değişim eylemindeki bu ciddiyet, tağutların Taifetü'l Mansura (Kurtulmuş Fırka) cemaatlerinden intikam almasının en büyük nedenidir. Çünkü o cemaatler, toplumları zaptedilemez ve evcilleştirilmeye başkaldıran bir hale getiriyor.

Cihad hareketinin karşı koyduğu sistemlerin başında Amerika Birleşik Devletleri geliyor. Özellikle İslam ümmeti olmak üzere hiç kimse onun saldırılarından güvende değildir. Ardarda olan saldırılarından bahsetmesek bile, Filistin topraklarında Yahudi devletinin kurulmasının en büyük destekçisi olması, hedef alınması için yeterli bir sebeptir. Bundan dolayı cihad hareketi onun tağûtî saltanatını devirmek üzere ciddiyetle çalışmaktadır. Başlangıcından beri evrensel cihad hareketinin Amerika'yla savaşındaki hedefleri açık ve netti. Ve o kadar adildi ki; akıllı bir kimse ona hürmet gösterip, onunla övünmekten başka bir şey yapamaz. Bu hareket İslâmî kurallara uyum göstermekle beraber saldırganların projelerine karşı son derece uyanık davranır. Hedefleri dört esas nokta üzere kurulmuştur:

1-Filistin topraklarını gasp eden Yahudi devletine karşı her türlü desteği durdurmak.

2-Başta Irak halkı olmak üzere tüm İslam topraklarından kuşatmanın kaldırılması.

3-İlk olarak Kâbe-i Şerif topraklarından olmak üzere, tüm İslam topraklarından sömürgecilerin çıkarılmaları.

4-Müslüman halkların bağrına saplanmış tağutî yönetimleri desteklemeyi durdurmak.

Bu hedefleri gerçekleştirmek için yapılan savaş esnasında, New York ve Washington saldırıları oldu... Bu tür meydan okuyuşuyla ve gerçekliğiyle bütün insanlığa ve özellikle de Amerika Birleşik Devletlerine, İslam ümmetinin zillete teslim olmayıp, zulme boyun eğmeyeceğini ve karşı koyma vesilelerinin hiçbir zaman yok olmayacağını bildiren bir uyarıdır. Ve şu anda demirden elle vurabilen bu ümmetin öncüleri vardır. Amerika için en iyisi, bu öncülerin insaflı isteklerine icabet edip helaklarının onların elleriyle olmadan geri çekilmesidir.

"Herhalde saldırı hakkında yaygın olan itirazların en önemlileri şu ikisidir, birincisi: bu bir tür başkalarına saldırı olarak nitelendiriliyor. İkincisi ise, saldırıda masumlarda zarar görmüştür. Yine de olayın neleri çağrıştırdığı ile yakından ilgilenenler şu değerlendirmede bulunmuştur: bu şekilde duygusal bir pencereden olaya bakanlar aslında meselenin değerlendirmesinde Allah'ın hükmünü ortaya çıkarmayı hedef edinmemişlerdir. Bunların birinci derecedeki hedefleri, ya Amerika'nın sevgisini kazanmak ya da Amerikan İslam'ını batılıların gözünde güzel göstermektir. Öyle ki, beyinlerine kadar vatansever olduklarını yani önce Amerikancı sonra inşallah Müslüman olduklarını ispat etmektir."

I. SALDIRI VE ÇATIŞMANIN ZORUNLULUĞU

Saldırıdan bahsedebilmek için öncelikle meselenin kader yönünü göz önünde bulundurmamız gerektiğini düşünüyorum. İki taraf arasındaki münasebetleri belirleyen, Allahu Teala'nın sabit olan sünnetini anlayabilmek için, çatışmayla yakından alakalı meseleleri ortaya koymamız gerekir. Bu bize hayatın hareket ediş şeklini derinden anlama kudretini verdiği gibi çatışmanın olaylarını doğru okuma araçlarına sahip olmamızı da sağlar. Malumdur ki var olanı idrak etme, ilerde olması gerekenleri belirlemede doğru bir başlangıçtır. Başka bir tabirle; olayları Allahu Teala'nın yarattığı üzere kavrayabilmek için, hayatın akışıyla, doğru etkileşim yöntemini belirlemek ve öncelikle hayatın kendisini anlamayı gerektirir. Allah (cc) şöyle buyuruyor: "Dikkat edin yaratma ve emir O'na aittir" (Araf/54) Yaratma, emirden önce zikredilmiştir. Fakat kısa cevapları acelece sunmadan önce -soruda amaçlanan bazen güzel ve şerefli şeylerde olabiliyor- İslâmî kaynaklara dayanarak şunu belirtmek istiyorum; Bu tür sorulara cevap verirken, hiçbir şekilde vahyin nasslarına dayanmayan şahsi değerlendirmelerden uzak durulması gerekir. Mesele, hassas bir şekilde yalnızca yaratıcının bilebileceği beşer hayatının hakikatlerinin değişmeyen yönlerini kavramayı hedeflediği için önemlidir. "O yarattığını bilmez mi? O latiftir ve her şeyden haberdardır" (Mülk/14). Bundan dolayı O'na dayanılması gerekir. "Her şeyden haberi olan Allah gibi sana hiç kimse haber vermez." (Fatır/14) Hayatın gerçeklerine vahiy ile ulaşma, şu düşünceye dayanır; Allahu Teala insanın hareket şeklini belirleyen hükümleri aracılığıyla, kendi istediği şekilde bir hayat modeli koyduğu gibi hayatın hakikatlerini belirleyen olayları haber vermesiyle de mü'minlere hayat hakkında geniş bir bakış açısı vermiştir. Birincisi teşrii yönü olup "emr" ile belirtilmiştir. İkincisi haber yönü olup, "yaratma" ile belirtilmiştir. Bunların ikisi de Allah (cc)'dandır ve vahiy ikisini birden çözümlemek için gelmiştir. "Rabbinin sözü doğruluk bakımından ve adalet bakımından tastamamlanmıştır." (En'am/115) Doğruluk, Allah'ın kelamının haber yönünün bir özelliğidir. Adalet ise teşrii yönünün özelliğidir. Kur'an'ın görevini sadece teşrii yönüyle sınırlamamız büyük bir hatadır. Bunu yapmakla Kur'an'ın görevini azalttığımız gibi onun çağrısından da gereği gibi istifade edemeyiz.

1- Saldırı ve Iki Ordu Arasındaki İlişkinin Doğası:

Hayatın gidişatına ve vahyin naslarına bakarak şu neticeye varıyoruz; Allahu Teala'nın, iki ordu arasındaki ilişkilerde yaratmış olduğu kanun çatışmadır... Çatışma savaş ile sınırlandırılmayan geniş anlamda olup, müminler ile kafirler arasındaki anlaşmazlığın her türlüsünü kapsamaktadır. Çatışma, ister sakin bir diyalog olsun: "Kendisi ile tartışmakta olan arkadaşı ona dedi ki; Seni yaratanı inkâr mı ettin?" (Kehf/37). İster güzel bir şekilde mücadele olsun: "Ve onlarla en güzel bir şekilde mücadele et" (Nahl/135). İster iki taraf arasında cereyan eden sert bir tartışma olsun: "Onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur" (Neml/45). İsterse de iki ordu arasındaki sıcak savaş olsun: "Onlar sizinle savaştan geri durmazlar" (Bakara/217). Bunlardan biriyle veya başka şekillerle olsun çatışma çatışmadır. Bir şekli bitmeden diğer şekli onun yerini alır. İki ordu arasındaki bu çatışma, insanlık tarihi boyunca sürekli varolan köklü düşmanlıklara dayanmaktadır. "Şüphesiz kafirler sizin apaçık düşmanlarınızdır." (Nisa/101). Yani bu düşmanlık şahsi olaylarla şekillenen ya da yalnızca dünyevi zarar ve fayda üzere kurulan geçici bir durum değildir. Bu ancak Müslümanlara karşı, kâfirlerin nefislerinde sürekli varolan köklü bir yapıdır. Buna mukabil olarak kâfirlere karşı Müslümanlardan bir düşmanlık doğuyor. "Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim bulamazsan ki; Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi ve dostluk bağı kurmuş olsunlar." (Mücadele/2

İki ordu arasındaki çatışmanın gerçek sebeplerinin ortaya çıkması için hak ile batıl ilişkisinin yapısının göz önünde bulundurulması gerekir. Hakkın kendini ispat edebilmesi için hareket etmesi gerekir, bu ise ancak batılın yok olması ile olur. Bu ikisi birbirine zıt şeylerdir. Birinin var olması ancak diğerinin yok olması ile olur. "De ki: Hak geldi batıl yok oldu." (İsra/81) Hatta hak hareket etmediği an batıl hareket edecektir. Çünkü yanında hasmının bulunmasına tahammül edemeyecektir. İşte bu tam olarak müminlerle kâfirler arasındaki ilişkinin doğasıdır. "İşte böyle hiç şüphesiz inkâr edenler batıl olana uymuşlar ve hiç şüphesiz iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır." (Muhammed: 3)

İki ordu arasındaki zorunlu düşmanlık ve hak ile batıl ilişkisindeki bu köklü yapı, çatışmanın esas faktörüdür. Bizler, "ilişkinin doğası budur" dediğimiz zaman hayali fikirlerden ve tozpembe rüyalardan uzak bir şekilde, vakıayı Allah'ın yarattığı üzere olduğu gibi sunuyoruz. Amaçlanan, kaderi hakikatleri gizlemeye yönelmeden, hayatı olduğu gibi karşılamaktır. Çünkü bu fesadın yayılıp batılın zuhuruna sebep olan bir davranıştır. "Eğer Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını engellemesi olmasaydı yeryüzü mutlaka fesada uğrardı" (Bakara/251)

İnsanlık tarihinin başından beri süregelen bu çatışma yolunda, New York ve Washington saldırıları gerçekleşti. Müslüman cemaatin şer'i iradeye boyun eğmesiyle kader hakikati yine gerçekleşti. Bu saldırı, çatışma türlerinden sadece biridir. Çünkü İslam, düşmanla cihadın zorunluluğuna çağırdığı gibi batılın iradesine boyun eğmeyip teslim olmamaya da çağırıyor.

2- Saldırı Ve Evrensel Barış

Avrupa kendi milletleri arasındaki yıkıcı savaşların acısını tattıktan sonra bazı batılı düşünürler arasında, evrensel barış fikri ortaya çıktı. Bu da Avrupa hayatının çöküşünün doğal sonucu olarak, batıdan gelen bir fikir olarak lanse edildi. Fakat bazı Arap düşünürler sadece "kopyala" ve "yapıştır" metodunu bildikleri için bu fikri kendi ülkelerine ithal edip Arap ve İslami çevrelerde, meşhur olup uygulamaya geçene kadar yaydılar. Fakat şimdiye kadar bu fikirler gerçek hayatta bir zemin bulamadı. Bütün bunlar, ne barış getiren ne de savaşı engelleyebilen ve sadece teorik bilgiler dairesinde hareket eden fikirlerden ibaret olarak kaldı. Bu amacı gerçekleştirmek için kurulan tüm müesseseler, ulusal devletlerin ellerindeki kuklalardan başka bir şey değildir. Bu yolla, farklı siyasi direktiflerini dayatabiliyorlar. "Milletler Cemiyeti", kurulduğu amaç için hiçbir şey gerçekleştirmemiştir. "Birleşmiş Milletler" Müslümanları Haçlı ve Siyonist hedeflerinin projelerine karşı ehilleştirme ve alıştırma aracından başka bir şey değildir. Bu hakikatleri, akıntısında yaşadığımız çağdaş tarihimiz bize öğretiyor. Bu konuda, sömürgecilerin temellerini, ancak hain devletler aracılığı ile sağlamlaştırdığına işaret etmemiz yeterlidir. Anlaşılan o ki; batılıların gözünde "evrensel barış" siyasi liderlerin toplumları uyuşturmak için kullandığı ve güçlü devletlerin diğerlerinden cihad iradesini almak için tekrarlayıp durduğu "ideal" bir fikirden başka bir şey değildir. Bu saptırmaya, İslam ümmetinin bağrına saplanmış hükümetlerin çoğu iştirak etmiştir. Bu hurafeyi resmi basın yoluyla ve kiralık fikir üreticileri aracılığı ile mümkün olduğu kadar yaydılar. Tabi diğer bütün alternatifler hesaba bile katılmadan barış tek çare strateji olarak kabul edildi. Barışın dışındaki diğer seçenekleri bir çeşit çılgınlık, düşüncesizlik ya da medeni insana layık olmayan barbarlık olarak gösterdiler insanlara. İslam ümmeti daha kolay yutulabilmesi için, düşman fikrini ilga etmeyi hedefleyen, beyin yıkama programları hazırlanmıştır!! Fakat mübarek saldırı tüm meydan okuyuşuyla bu kapalılığı açan olay olmuştur. Batının sadece kendi maslahatına hizmet eden ve sadece kendi ideolojisine uygun olan barış düşüncesini herkese açıkladı. Başka bir tabirle söylersek: Batı devletleri barış ile; mustaz'af devletlerin, sürekli zillet içinde bağımlı olarak kalmaları için Siyonist iradeye teslim olmaları ya da haçlı kuvvetleri karşısında yere serilmelerini anlıyorlar !! Tabi ki İslam, evrensel barış düşüncesini reddetmiyor. Onun karşıtı da değildir.

O barış ve emniyetin, tüm insanlık arasında yayılmasını isteyen bir dindir. Fakat İslam yalancı sloganların içeriği olmayan uçucu hayallerin değil gerçek olguların dinidir. Bundan dolayı İslam, gerçek ve yaşanılan barışa çağırıyor. Barışı, mazlum halkların sinirlerini alan uyuşturucu bir madde olarak görmüyor. Bununla beraber, çağrısını ulaştırma yolunu tıkamadıkları ve karşı bir savaş açmadıkları sürece, fertlere ve cemaatlere düşünce özgürlüğü hakkını verip, vazife ve hukuklarında adalet ilkesini garantiye alıyor.

Son olarak -bu da en önemlisi- İslam, barışa çağırırken bunun karşısında duracak ve kabul etmeyecek topluluklarında bulunacağını unutmuyor. Hayatın kabul edilen yönlerinden biride, insanların ihtilaf etmeleridir. Bundan dolayı İslam barışa çağırıyor fakat insanları evcilleştirmiyor, kafalarındaki hakikatleri karıştırmıyor ve düşmanı dost veya yakın arkadaş olarak göstermiyor. Kısaca, barışa çağırıyor fakat şer'i yönden savaşı meşru kılacak sebepler olduğu zamanda bu seçeneği rafa kaldırmıyor.

Siyonistlere satılmış, kiralık basının yaymaya çalıştığının aksine saldırı, masum insanları hedef almayıp ilk olarak, saldırgan devlete direk bağlı olan müesseseleri hedef almıştır. Savunma Bakanlığı Merkezi Pentagon'da insanlığı yok etmeye çalışanlardan başkası bulunmamaktadır. Özellikle orada, Müslümanları katletme operasyonlarının mühendisleri bulunuyordu. Nerede masumlar? Dünya Ticaret Merkezi ise, Müslümanlara karşı dayatmalarını ve dünyaya hükmetmek için Amerika'nın gücünün belkemiğiydi. Aynı zamanda istihbarat merkezleri, direk ve sınırsız bir şekilde Siyonist düşmanı destekleyen şirketlerin ve de mustaz'afların rızıklarına göz diken, kaynaklarını kullanan ve toplumları fakir ve aç bırakmaya çalışan müesseselerin yeriydi.

New York ve Washington saldırıları, İslam'ın evrensel barış çağrısına zıt olmayan, İslam'ın onayladığı savaş çeşitlerinden biridir. Çünkü bu savaş, Siyonist ve Haçlıların yaptığı gibi, halkların kaynaklarından faydalanma ve iktisadi tamahkârlıktan dolayı yapılan veya öldürme arzusunu tatmin etmekten başka hedefi olmayan bir savaş değildir. Bununla birlikte saldırı, Amerika Birleşik Devletleri ile Evrensel Cihad (Kaidetü'l Cihad) hareketi arasında ilan edilmiş bir savaş çerçevesinde gerçekleşen askeri bir operasyondur. Böyle bir tepki, Amerika'nın İslam ümmetine karşı ardı ardına düzenlediği saldırılara karşı doğal bir tepki mesabesindedir.

II. SALDIRI VE İSLAM'IN SAVAŞ İLKELERİ

Bazıları İslam'ın savaş prensipleri konusunu ortaya atarak, saldırının bu prensiplere uymadığını, şer'i hatalar yapıldığı"nı buna binaen "ahir zaman" fakihlerinin, saldırıyı yasal saymama kanısına götürmüştür. Sıradan bir Müslüman'ın olayları tartışmasına sebep olacak bir şeyde, bunların "Biz cihad karşıtı değiliz fakat cihadın hükümleri vardır" diye söyleyip durmalarıdır.

Bizler konunun hükmü hakkında, sahih olmasının şartları, sıhhat şartlarına girmeyen vacip veya vacip derecesine yükselmeyen müstehablar gibi ayrımlara sevk edecek fıkhî münakaşalardan kaçındık. Çünkü yeri burası olmayan fıkhî bir tartışmaya girmektir bu. Sünni mücahid hareketler amellerinin şeriata uygun olmasında insanların en istekli olduklarını herkes bilmektedir. Bunun böyle olmasında ne sakınca var? Onlar dinlerinden sonra sahip oldukları en değerli şeyleri olan canlarını orta koymuşlardır.

Herhalde saldırı hakkında yaygın olan itirazların en önemlileri şu ikisidir, birincisi: bu bir tür başkalarına saldırı olarak nitelendiriliyor. İkincisi ise, saldırıda masumlarda zarar görmüştür. Yine de olayın neleri çağrıştırdığı ile yakından ilgilenenler şu değerlendirmede bulunmuştur: bu şekilde duygusal bir pencereden olaya bakanlar aslında meselenin değerlendirmesinde Allah'ın hükmünü ortaya çıkarmayı hedef edinmemişlerdir. Bunların birinci derecedeki hedefleri, ya Amerika'nın sevgisini kazanmak ya da Amerikan İslam'ını batılıların gözünde güzel göstermektir. Öyle ki, beyinlerine kadar vatansever olduklarını yani önce Amerikancı sonra inşallah Müslüman olduklarını ispat etmektir.

1-Savaş ve Saldırıya Karşılık Verme

Herhalde Amerika'nın "Sözleşmesiz Dar'ul Harb" olması ve bunun üzerine düzenlenen cihad fıkhındaki şer'i hükümleri uyguladığımızda tartışma konusunu baştan kesmiş oluruz. Hatta saldırı İslami açıdan, şer'i amellerin zirvesi konumunda olur. Çünkü İslam ulemâsına göre; ittifakla "Sözleşmesiz Dar'ul Harb"e imkan dahilindeki tüm zararların verilmesi caizdir. Rasulullah (sav)'in harbilere karşı yaptığı gibi; mallarını ellerinden almıştır (Akiloğulları'nın sürülerini zorla alması gibi). Kafilelerinin yollarını kesmiştir (Kureyş'e yaptığı gibi). Liderlerine suikast düzenlemiştir (Ka'b Bin Eşref gibi). Mekanlarını yakmıştır (Beni Nadr'de olduğu gibi). Kalelerini yıkmıştır (Taif'te olduğu gibi). 1

Kavrayışları İslam'ın cihad hakkındaki görüşüne henüz ulaşamamış kimselerle uzun uzadıya tartışmak yerine, biz mesafeyi kısa tutup herkesin anlayacağı bir dille konuşuyoruz; Saldırı, Amerika'nın İslam ümmetine yaptığı çirkin düşmanlığa bir karşılık olarak yapılmıştır. Bu sadece semavi kanunların onayladığı değil beşeri kanunlarında onayladığı bir haktır.

Amerika; Filistin'i işgal edip insanları çıkarmaya zorlayan Siyonistlerin yardımcısı olan bir devlettir. Bu güne kadar Filistin halkını daha fazla sıkıntıya sokmak için malıyla ve silahıyla İsrail'i desteklemiştir. Hatta yarım asır kadar bir zamanda, Siyonist saldırılarının sürekliliğiyle Filistin halkının üçte biri yok edilmiştir. Birde buna ilaveten Filistin sorununa adil çözüm ve önerileri reddedip, devlet protokollerinde İsrail'e sınırsız bir destek vermiştir.

Amerika ki; uluslar arası kullanılması yasak olan, her türlü silahı kullanarak Irak halkını katletti. Ülkedeki kültürel değerleri yok etti. Irak halkını muhasaraya alarak, toplu sürgünlerin mimarı olmuştur.

Amerika ki; Afgan halkını muhasara altına alıp, yarım milyondan fazla insanı katletti. Amerika ki; Filipinler, Endonezya, Kosova, Somali, Libya ve Sudan'daki Müslümanların katilidir. Ellerini, özellikle Müslümanların kanlarıyla kirletmesi, İslam ümmetinin değerlerini ve İslam birliğini hedef alması, amacının ne olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

O zaman karşılığın gelmesi çok doğaldır. Hatta olması gereklidir.

"(Ey müminler!) verdikleri sözü bozan, Peygamber'i (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve ilk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız?"(Tevbe/13). Yani İslam'da cihadın sebeplerinden biride, saldırıya karşılık vermedir. Mübarek saldırıda, bu çerçeveye girer. Bundan dolayı sadık bir âlim, yapılan amelin üzerinde kapalılık olmayan cihad olduğundan şüphe etmez.

2- Saldırı Mazlumları Hedef Almamıştır

Siyonistlere satılmış, kiralık basının yaymaya çalıştığının aksine saldırı, masum insanları hedef almayıp ilk olarak, saldırgan devlete direk bağlı olan müesseseleri hedef almıştır. Savunma Bakanlığı Merkezi Pentagon'da insanlığı yok etmeye çalışanlardan başkası bulunmamaktadır.

Özellikle orada, Müslümanları katletme operasyonlarının mühendisleri bulunuyordu. Nerede masumlar? Dünya Ticaret Merkezi ise, Müslümanlara karşı dayatmalarını ve dünyaya hükmetmek için Amerika'nın gücünün belkemiğiydi. Aynı zamanda istihbarat merkezleri, direk ve sınırsız bir şekilde Siyonist düşmanı destekleyen şirketlerin ve de mustaz'afların rızıklarına göz diken, kaynaklarını kullanan ve toplumları fakir ve aç bırakmaya çalışan müesseselerin yeriydi.

"Harbi topluluktan olsalar dahi kanlarının akıtılmasının haram olduğu kadın, çocuk ve yaşlılar da bu saldırının kurbanı olmuştur" diye bazıları sorabilir. Tabi ki biz bunu inkâr etmiyoruz ama şunu da tekid etmek istiyoruz; Bunların durumu harb ehlinin öldürülmesinin caiz olduğu özel hallerden birine mutlaka girmektedir. Fıkhî olarak kâfirlerin kanının haramlığı genel değildir. Bunun istisnaları vardır ve bunlardan sadece birinin olması sorunun kalkması için yeterlidir. Bunları kısaca zikredecek olursak:

Birinci Durum: (Misilleme olarak masum olan kâfirlerin katli caizdir.

Özellikle düşmanın stratejisi insanları hedef almak

ise...) Eğer düşman Müslüman kadınları, çocukları ve yaşlıları hedef almışsa, Müslümanların da misliyle onlara karşılık vermeleri caizdir. "Kim size saldırırsa, sizde onlara size saldırdığı gibi saldırın" (Bakara/194)

İkinci Durum: Fiil, söz veya herhangi bir yardım şekli ile savaşa destek veren masum kâfirlerin katli caizdir. Çünkü Peygamber Efendimiz (sav) 120 yaşına ulaşmasına rağmen görüşleriyle Hevazin kabilesine destek olan Düreyd Bin Samma'yı öldürmüştür.

Üçüncü Durum: Masum kâfirlerin, savaşçılarla savaşmayanların ayırt edilemeyeceği saldırılarda da katli caizdir. O zaman bunlar asıl hedef olarak değil kasıtsız olarak öldürülmüş olurlar. Rasulullah (sav)'a gece saldırılarında kadınların ve çocuklarında heder olması sorulduğunda, "Onlarda onlardandır" demiştir. (Müsned)

Dördüncü Durum: Masum kâfirlerin öldürülmesi, kâfirlerin kalelerini fethetme anında da caizdir. Rasulullah (sav)'ın Benî Nadr'e yaptığı gibi. O zamanda kasıtsız olarak öldürülmüş olurlar.

Bunların dışında, kasıt olmadan masumların katlinin caiz olduğu durumları da, fukaha zikretmiştir. Ve yine engellenmesi çok zor zararlarda makul sebeplerdendir. Fakat bizim zikrettiğimiz durumlar yeterlidir. Çünkü savaşçı olmayan, saldırı kurbanları, hiç şüphesiz bu saydığımız durumlardan birine girmektedir.

Ve hatta saldırıda bazı Müslüman fertlerin de gitmesi bağırıp gürültü çıkarma sebebi olamaz. Çünkü varolan hedeflerlerde (Pentagon ve Dünya Ticaret Merkezi) kâfirlerden başkasının bulunmadığı zannı galiptir. Şer'i hükümlerde zannı galip ile amel etme mükellef için bağlayıcı sebeplerdendir. Bu konu usul ilminde açıklanmıştır. Bununla beraber, bazı alimler -bunların başında İmam Şafii gelir- şunu söylemiştir; Zannı galibe göre Müslümanların bulunduğu ve yapılan eylem nedeniyle ölmeleri ihtimali olsa bile muhariplerin beldelerine saldırmak, yıkmak ve yakmak caizdir. Çünkü Müslümanlara zarar verme korkusuyla harp diyarlarından saldırıyı kesme, düşmanla cihadın yok olmasına sebebiyet verir.

Her halükârda fıkhî bir tartışmaya girmek istemiyorum. Özellikle de gerçek âlimler, şer'i ilimlerini Ortadoğu Gazetesi'nin fetva köşesinden tahsil etmiş ahir zaman fukahasına karşı cevap verme zahmetinden bizleri müstağni bırakmışlardır. Ve yine, ben bu makalenin konunun tahlil yeri olmasını amaçlamadım. Amacım; okuyucuya "söz ile cihad eden" uydu âlimlerinin (!) amelî cihadı hiçbir zaman yapamayacaklarını çünkü bunun ancak ilim ile amel arasındaki kuvvetli bir bağ ile mümkün olabileceğini açıklamaktır.

Genel olarak mücahidler, yaşlıları, kadınları ve çocukları hedef almamıştır. Eğer fetihte bunlardan biri öldürülme riski altında kalmışsa, bu kasıtlı olarak değil kasıtsız bir şekilde vuku bulmuştur ve makul sebeplerden ötürü bunu engellemekte çok zordur. Hatta cihadın bunsuz gerçekleşmesi imkânsızdır. Bunu söylüyorum çünkü, bizim cihadımızın amacının, saldırgan basının Müslümanların hedefinin kadınları ve çocukları öldürmekten başka bir şey olmadığını lanse ettiğinin aksine, bizim savaşımızın ilk olarak Müslümanların haklarına tecavüz eden kafir sistemlerle olduğunu herkesin bilmesi için.

III. SALDIRI VE SIKINTININ BOYUTU

İslamî hareket tugayları şu konuda söz birliği içindedir; İslam inkılâbının gerçekleşmesi sürecinde ümmetin de rol oynaması zorunludur. İnsanlar arasında gönderilmiş olduğu risaletin edasına engel olan, varlığını ve kimliğini tehdit eden düşmanlara karşı yerini alması için bu gereklidir. Çünkü İslam inkılâbının nihai hedefi olan hilafet, gücü ne kadar fazla olursa olsun, ümmetten ayrı bir cemaatle gerçekleştirilemeyecek kadar büyüktür.

Fakat bizim bu durumda karşılaştığımız sorun, ümmetin hayatındaki olumsuzluk durumudur. Müslümanların çoğunda birbirinden kopukluk ve özden uzaklaşma açık ve belirgin bir şekilde gözlemlenmektedir. Bu konumda sorulması gerekli olan önemli soru şu olmalıdır; Ümmeti, varlığını ifade edecek ve görevini yerine getirebilecek seviyeye nasıl ulaştırabiliriz? Öyle ki, değişime kucak açacak ve öncü tugayın ihtiyaçlarıyla uyumlu hareket edip mücadele alanında etkili ve yapıcı bir unsur olacak.

Değişim metodlarının gerekliliğinden ötürü uzun uzadıya farklı farklı cevaplar vermeden önce, ümmetin bünyesine işlemiş olan bu olumsuz hastalığın arkasındaki gizli sebepleri araştırmanın önemine dikkatleri çekmek istiyorum. Çünkü hastalığın sebeplerini teşhis etmemiz hedefe olan yolumuzu kısalttığı gibi ilaç yapımızı da kolaylaştıracaktır. Özellikle de konuya yaklaşımımızda kişisel ve genel sebepleri birbirinden ayırt ettiğimiz zaman... Başkalarını kötülemekle boğulmadan önce nefisleri tedavi etmeye önem vermeliyiz. Sanki biz bununla kendi sorunlarımızı hallediyoruz. "Kendi nefislerindekini değiştirene kadar..." (Ra'd/11)

Genel olarak olumsuzluk hastalığının yayılmasının sebepleri, uzun ve farklı birikimlerin sonucu olduğundan dolayı çeşitli ve çoktur. Fakat konuda önemli olan değişik tedavi yöntemleri olmasına rağmen esas olan iki yöntemin olmasıdır. Cihad hareketi, mübarek saldırının birçok tesir unsurunu toplamakla beraber bu iki esası gerçekleştirmek için yapıldığını düşündüemektedir.

1-İslamî İradenin Özgürleştirilmesi

Eylem merhalesine geçebilmesi için insanın iki şeyi birleştirmesi gerekir.

Birincisi; güçlü bir irade. İkincisi ise; yeterli kuvvet. İrade olmadan amelin olması zaten düşünülemez. Yeterli güç olmadan da göz bakar eller ise acizdir. Eylemin türünün, iradenin seviyesinin ve gerekli gücün arasındaki ilişkiyi çok iyi kavramak gerekir. Psikologların üzerinde durduğu -ki bu açık bir hakikattir- irade ne kadar güçlenirse eylem dairesi o kadar genişler ve insan hayatta daha faal ve daha olumlu olur. Çünkü irade (sıradan gözükse bile) insanı, elindeki bütün imkânları çalıştırıp kullanmaya sevk eder. Öyle ki kişinin şahsiyeti, gerekli gücü elde etmedeki ısrarcılığıyla tanınır

hale gelir. İrade zayıfladığı zaman ise, elindeki güç ne kadar fazla olsa da onu değerlendiremez. Değil gizli güçlerini açık gücünü bile kullanamaz. Buna mukabil olarak sorumluluktan kaçma, mazeretler üretme ve kendini temize çıkarma çabaları peş peşe baş göstermeye başlar.

Bu iradesizlik hastalığı ümmetimizdeki en tehlikeli hastalıktır. Bizler ümmet olarak güçsüz değiliz. Çoğu gençlerden oluşan bir milyar küsur beşeri güce sahibiz ve stratejik olarak uzmanların görüş birliğiyle en önemli yerleri kullanıyoruz. Bizim ihtiyacımızı ve fazlasını karşılayacak korkunç doğal kaynaklara sahibiz. İlmî gelişmelerden geri kalma veya geri kalmışlık uydurulmuş meselelerdir. Çünkü İslamî akıllar fazlaca vardır ve yüksek tecrübelere sahiptir. Fakat bu akılların ya önü tıkanmıştır ya da terkedilmiştir. O zaman gücümüzün azlığından şikâyet etmiyoruz.

İrademizin başına gelen zayıflıktan şikâyet ediyoruz. Fakat kesin olan şu ki İslamî iradenin zafiyeti yoktan yere gelmemiştir. Bunun birçok sebepleri olmakla beraber en önemlisi ve en etkilisi mevcut sistemlerin telkin ettiği korku ve pısırıklıktır. Ve bunun beraberindeki iradeyi zayıflatacak düşünce ve fikirlerin baskısı sonucu korkunun yaygınlaşması ve ümmetin kalın prangalara bağlanıp, hareket ve eyleminin önüne geçilmesi birinci engel olmuştur.

O zaman, eğer biz özgürlük istiyor ve İslamî değişimin başlamasında gerçekten ciddi isek, birinci adım; İslamî iradeyi özgürleştirip, mevcut sistemlerin telkin ettiği düşünce ve fikirlerin oluşturduğu kafesten kurtulmaktır. Bu ise ancak korku engelini kırmakla olur. Fakat şüphesiz bu görev teorik derslerle anlatılan fikir doldurma işinden daha büyük bir şeydir. Bu işte, kültürel ve fiziksel dolumla birlikte hissedilen delillerin ispatıyla fiili derslere de ihtiyaç vardır. Görünen vakıayı göz önünde bulundurarak, yaygın olan bu düşünce ve fikirlerin çoğu, irade zayıflığının ortaya çıkardığı zannın ve güncellik felsefesi altında hezimete uğrayanların yaydığı kuruntu ve hayallerdir. Şu bir gerçek ki batıl ne kadar büyüyüp şişse de korkulmayacak kadar küçüktür. "Muhakkak ki batıl yok olacaktır" (İsra/81).

İşte mübarek saldırı, bu amaçla gerçekleştirildi. Yani korku engelinin kırılması ve Müslümanlara hissedilen bir delille şöyle demek için: İşte herkesin korktuğu Amerika mücahidlerin ayakları altında. Hatırlatalım onlar kalabalık ordular değildi. Sadece 19 kişilerdi. Fakat onlar özgür erkeklerdi. Allahu Ekber!... Küçük bir topluluk herkesi dehşete düşüren bir operasyonla ebedilik rumuzunu darmadağın etti. Amerika'nın heybetini de tarihi olaylara kattı. Sizden her birinizin sorması gerekir: Nerede emniyet imparatorluğu? Niçin saldırıyı haber vermedi? Niçin engellemedi? Ve niçin onu durdurmadı? Cevap: Amerika da beşerdir. "İnsan zayıf yaratılmıştır" (Nisa/28). Sonra, muhakkak ki onlar mücahidlerdir... Bu sana yeter!! O zaman 11 Eylül'den sonra her şey mümkündür. Mümkün olmayan ise, Amerika'nın devam etmesidir.

Hakikatte mücahidler uzun cihadları boyunca bu dersleri defalarca verdiler. Afganistan'da Sovyetler Birliği'ne karşı, Bosna Hersek'te Sırplara karşı ve hala bugünlerde Çeçenistan'da Ruslara karşı vermekteler. Ve Afganistan'da ikinci bir defa Amerika ve yandaşlarına farklı biçimlerde bu dersleri sunmaya devam etmekteler.

Fakat bu derslere kulak verenler ne kadar azdır. Bunu kavrayanlar ise bu azdan daha azdır. Çünkü uluslar arası basının siyaseti, ümmeti bu derslerden istifade etmeyi engelleme ya da zafer tadından mahrum etme yönünde hareket etmektedir.

Mübarek saldırıya gelince: Basın burada saklayacak bir şey bulamadı. (Mücahidler bu seferki dersin naklen olmasını planlamışlardı.) Herkesin önünde Amerika'nın heybetinin kırılıp, kibrinin yok olmasıyla İslamî iradeye vurulan bağların çözülmesi ve bazılarının düşüncesinde mümkün olmayan şeyleri mümkün olanların dairesine çekmek için.. Ve Allahu Teala'nın fazlı ile istedikleri oldu. İslam ümmetine, istedikleri takdirde yapabileceklerini ve asıl sorunun, sayının veya gücün azlığı olmadığını öğrettiler. Aslında bu Rasulullah (sav)'ın dediği gibidir; "Belki siz o gün çoksunuz. Fakat selin önündeki çerçöp gibisiniz ve sizde vehn hastalığı çoğalmıştır".

El-Kaide mücahidleri plan yaptı, hareket etti ve istediklerini gerçekleştirdiler. Şehidler Rablerine gitti, kalanlar ise, başına herhangi bir kötülük gelmeden Allahu Teala'nın fazlı ile yerlerine çekildiler. Ve iki saat içinde dünyanın hali değişti. Hezimete uğrayanlar hala şu soruları sormaktalar: Gerçekten de bu işin faili El-Kaide örgütümüdür yoksa bir Yahudi oyunumudur? Bu sorular, esasında hakikate götüren delillerin azlığından doğan sorular değildir. Böyle olsaydı mazur sayılırlardı. Fakat asıl musibet bizim dostlarımızın, içine vehn hastalığının (Dünyayı sevip, ölümü kerih görme) işlediği psikolojik hallerin esiri olan akıllarla düşünmeleridir.

Çözüm, uzun uzadıya ağlamada ya da başkalarının acıması için ağıt yakmada değildir. Hatta konuşma dairesinden dışarı çıkmayan hutbelere çıkmada da değildir. Tüm bu yöntemler hastalığı tedavi edemez, belki aksi tesirleri bile olabilir. Fakat çözüm, İslamî iradeyi, yapıcılığını engelleyen zincirlerden kurtararak, korku engelini kırıp, yerine kendine güveni getirerek, meydan okuyan bir ruhla ciddi ve sürekli olan bir çalışmada gizlidir.

2- Düşmanlara Karşı Bilincin Yaygınlaştırılması

İslam ümmetimiz, neticesi çok tehlikeli olan bir uyuşturma operasyonuna boyun eğmiştir. Bunun peşinden de imanî uyanıklığını yitirmiştir. İmanını öyle derinliklere terk etmiştir ki, en tehlikeli neticesi Müslümanların çoğunun dost ile düşmanı ayıramaz hale gelmeleri olmuştur. Çünkü barış alternatiflerinin geriye bıraktıkları ve basım dizisinin çağrıştırdıkları, evrakları büyük bir şekilde birbirine karıştırıp kavramları tehlikeli bir biçimde sulandırmıştır. Hatta durum kimlik meselesinin gerçek bir tehdit altında olduğunu anımsatır hale gelmiştir!!

Aksa İntifada'sı kurulduğunda, İslam ümmetine sunduğu en önemli şey; ümmetin düşüncesinde düşmanın

varlığının hissini uyandırmasıdır. Daha önceden var olmasına ve bünyeyi kuvvetle yıkmasına rağmen, emniyet havası ve anlaşmaların oluşturduğu gevşeklik düşmanın varlığını hissetmeye engel oluyordu. Özellikle de Harem-i Şerif hükümeti dahil, Arap hükümetlerinin genel çizgisi düşman Yahudilerle tam bir uyum içinde olunca!

Herhalde Allahu Teala'nın cihad eden taifenin sürekli varolmasına kefil olmasından çıkan en önemli hüküm, İslam ümmetinin uyanıklık durumunu sürekli muhafaza etmesidir. Çünkü çatışmanın çıkardığı meydan okuma havası, ümmete düşmanını tanıtıyor ve kandırıp aldatmak için yapılmış ince kabuğu kaldırıyor. İşte bu çatışma, barış havasında yaşamanın doğurduğu gevşeklik hastalığının ümmetin bünyesine sirayet etmesine engel oluyor.

Hakikatte ümmete yapılan düşmanlık hiçbir gün durmamıştır. Ve tek taraflı uygulanan gizli bir savaş sürekli var olmuştur. Çünkü düşman tarafından güvence verilen sadece kukla yöneticilerdi. Halklara ise sürekli savaş açılmıştır. Dinine savaş, kültürüne savaş, kaynaklarına ve servetlerine savaş, aç bırakarak savaş, öldürmeyle savaş, toplumsal sorunların girdabına sokarak fakirleştirme savaşı... Evet, bütün bunlarla savaş devam ediyordu... Filipinler'de, Keşmir'de, Irak ve Filistin'de yapılan aleni savaşları ve sömürge döneminden beri ümmeti daha sıkıntıya sokmak için ardı ardına yaptıklarını ise bahsetmeye gerek yok.

Mübarek saldırı, bu savaşı gizliden açığa çıkararak ümmeti düşmana karşı bilinçlendirmek için yapıldı. Öyle ki ümmetin önündeki gizli tehlikeler herkesin anlayacağı biçimde açığa çıktı. Ve herkes varolan tehlikenin hacmini anlamaya başladı. Hatta çoğunluğu "Ne kadar da aldatılmışız" demeye başladı!!

Özellikle vuruş tarzından dolayı düşmanın gizlediği psikoloji iyice açığa çıktı. En ufak bir sıkıntı duymaksızın kelimenin taşıdığı tarihsel anlamların tümüyle "Haçlı Seferlerini" yeniden duymaya başladık. Bunun mücahidlerden daha ziyade tüm Müslümanlara yapılan bir saldırı olduğu herkes için açığa kavuştu. Çünkü ne hayır kurumları ne dini okulların öğrenim programları artık güvende değil. "Amerikan İslamı" olana kadar, hedeflerinin İslam'ın kendisi olduğu açığa çıktı.

Yine bu saldırı, Müslümanlar ile haçlılar arasındaki göstermelik yaşantıyı açığa çıkardı. Çünkü olayın olmasıyla batının terennüm ettiği bütün değerler yok olup bunun yerini kin duyguları aldı. Ve İslamî olan her şeyin zıddına bir uygulama başlatıldı. Uluslar arası haçlıların uyguladığı göz yumma siyasetinin amacı; yaşlı kıtanın noksanlıklarını kapatmak için Müslümanların güçlerini kullanıp kuşatma altında onları eritmekten başka bir şey değildir.

Mübarek saldırının, ümmet ile taklitçi düşmanlarının arasında oluşturduğu gerginlik, ümmetin, kalbindeki Yahudi ve Haçlı düşmanlarının gerçek yüzlerini tanımasına da yardımcı oldu.

Bunakları barıştırma siyasetiyle arayı yumuşatma programının bu düşmanlığı fiilen kaldıracağı düşünüldüğü bir anda, saldırı gerçekleşti. Meydan okuyucu yapısıyla düşmana karşı bilinçli olmayı ve düşmanın insanları hissettirip ayaklandırmadan sıkıntıya sokmak için ciddi bir şekilde hareket etmesi karşısında Müslüman'ın kendini barışta zannetmesi gafletinden ayılmasında da yardımcı oldu. Ümmetin kimliğini muhafaza etmesi, varlığını tehdit eden düşmana karşı tedirgin olmasını gerektirir. Her yönden bilinçsiz hareket eden ümmetin tepkisel olarak değil fakat, çatışma sahasında tüm meydan okuyuşuyla planlı ve sürekli bir hareketle ancak bu gerçekleşir.

Evet, yerel eylemlerin bazı merhalelerinde, izlenilen metodun gereği, kısık ateşte pişirme ve yüz yüze karşılaşmaktan uzak durma olabilir. Çünkü yerel hareketler cüzi tafsilatları göz önünde bulundurulan bir siyaset, belirli hedefler ve sınırlı verilerle hareket etme zorundadır. Genel hedefler uğruna ve açık verilerle hareket eden evrensel cihad hareketi ise bunun aksinedir. Onda ilk göze çarpan sabit stratejiler kurmasıdır. Öyle ki ümmete bütün olarak bakıp büyük tehlikelerle yüzleşmek için öncü konumunda çalışır.

IV. SALDIRI VE ÜMMETİN MESELELERİ

Bugün "el-Kaide Cihad Örgütü" diye temsil edilen evrensel cihad hareketi, çağdaş düşünceye kendini kanıtlayan öncü bir cemaattir. Eylem yönlerinin tümünü toplayan hareket çizgisi, ırklarının ve bölgelerinin farklılığına rağmen ümmeti bir araya getiren bir cemaattir. Öyle ki fiilen tek bir ceset olup Arap ile Acem arasında hiçbir farklılık gözetmez. Müslüman cemaatin yanında kimlik kartı Tevhid'dir. Bundan dolayı el-Kaide'yi, sömürgeci güçlerin dayattığı vehmi hudutlarla sınırlamadan ümmetin derdini yaşadığını görürsün.

Fakat onun ümmetin derdini yaşaması; kınayıcı açıklamalarla deliller getirerek, sözlü dairede sınırlı kalan dertlenmeden daha yüce olan amelî ve fiilî olarak sıkıntıları yaşamasıdır. Çünkü sözlü kınamaların eseri, rüzgarlı havalarda çabucak buhar olur. Özellikle sahada seninde varlığını karşı tarafa haykıracak ve gücünü ispat edecek meydandaki bir eyleme dayanmıyorsa. Genel olarak El-Kaide'nin ümmetin meselelerindeki metodunun etkinliği Afganistan'ı Sovyetler'den özgürleştirdi, Bosna'yı Sırplardan, Amerika'yı Somali'den çıkardı, Çeçenistan'da Rusları perişan etti. Bugünde Afganistan'da ikinci sefer Amerika ve işbirlikçilerine izzet ve şeref dersleri vermektedir. El-Kaide bu metod ile kâfirlerin kötülüklerini engellemeyi hedeflemektedir. "Artık Allah yolunda savaş. Sen, kendinden başkası (sebebiyle) sorumlu tutulmazsın. Müminleri de teşvik et. Umulur ki Allah kâfirlerin gücünü kırar" (Nisa/84) Düşmanların kötülüklerine karşılık olarak ağlamaya çalışma ve yardım isteme siyaseti ise şer'an ve vakıan sabit oldu ki; ne zulmü kaldırır ne haklarını sahiplerine iade eder.

1- Filistin Meselesiyle Amelî Olarak Uyumluluk

Amerika Devleti ile Siyonist hareket arasındaki ilişkilerin kıssası çok eskilere dayanır. Olaylar, Yahudilerin

1654'de Amerika'ya göç etmesiyle başladı. 1924'te ise Amerika'daki Yahudi sayısı 4.200.000'e ulaşıyordu. Bugün ise beş milyondan fazlalar.

Çirkin planlarıyla ticari pazarlara el attılar. Araştırma merkezleri, Üniversiteler ve kolejler gibi fikir üretilen yerlere sızdılar. Basına çok fazla önem verdiler. Bütün bunlar karar merkezlerinde ve siyasi makamlarda nüfuzlarının yayılmasına yardımcı oldu. Artık Amerika'nın yöneticilerinin, Yahudilerin kurup yönettiği Siyonist hareketten oldukları bilinen şeylerdendir.

Amerika yönetimi Siyonist bir yönetimdir. Uzun zamandan beri Filistin'deki Yahudi devletinin gerçek destekçisidir. Örnek olarak başkan Wilson Balfur İsrail'in ilan edilişini duyar duymaz açıkça şunları söylemiştir: "Dost ülkemiz halkımızın ve hükümetinin tam desteğiyle Filistin'deki Yahudi devletinin temel taşlarını yerine koyduğuna karar verdiğine inanıyorum."

İnanıyorum ki, Birleşmiş Milletler halkının ve hükümetinin tam desteğiyle Filistin'deki Yahudi devletinin temel taşlarını yerine koymaya karar vermiştir. İçine Siyonist terör sevgisini nakşeden Amerika devletinin Siyonistleri desteklemesini zikredecek olursak konumuz uzar. "Nicson" yoruma yer bırakmayacak kadar açık bir şekilde bunu dile getirmiştir. Şöyle der: "Bizim İsrail'in bekasına olan bağlılığımız derin bir bağlılıktır. Bizler resmi ortaklar değiliz. Ama bizi birbirimize bağlayan şey, herhangi bir sayfaya çizilen bağdan çok daha kuvvetlidir. O geçmişteki hiçbir başkanın ondan ayrı olmadığı ve gelecekteki başkanlarında samimiyetle ona vefa göstereceği manevi bağlılıktır."

Amerika devletinin idari yönetiminin vicdanında ve kalbinde varolduğu için karşılıklı maslahatlardan daha büyük bir şeye dayanıyor. O zaman ilişkiler çok kuvvetlidir. Carter şöyle diyor: "Bu benzeri olmayan bir ilişkidir; Çünkü bizzat Amerika halkının inanışında, ahlakında ve kalbinde kökleşmiştir." Eğer Amerika'dan bu sınırsız destek olmasaydı Yahudi devleti ne var olabilirdi ne de devam edebilirdi. İşte Filistin meselesini önemli ve girift yapan da budur. İslam ümmetinin çözüm için bütün çabasını, sözlü nasihatleşmeleri aşıp hissedilen olumlu eylemlere ve meydan okumalara yönlendirmeleri gerekir. Mübarek saldırıda bu yoldaki eylemlerden bir parça oldu. Öyle ki Yahudi devletini sınırsız destekleyen ve Siyonist terörü gözeten devletin düşürülmesinde harcanan bir çaba oldu. Çünkü Amerika'yı düşürmeden ya da en azından kendisiyle uğraşacak kadar zayıflatmadan Filistin meselesinin çözümlenmesi mümkün değildir. İsrail, Amerika'daki Siyonist idarenin vicdanında ve kalbinde yerleşmiştir.

2- Ümmetin İtibarını Geri Getirmek:

Malumdur ki İslam ümmeti seçilmiş bir ümmettir. Allahu Teala ona özel bir konum verip ümmetlerin en faziletlisi yapmıştır. "Siz insanların arasından çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz" (Ali İmran/111) "Lider konumunda insanlara öncülük için çıkarıldıklarını bilmeleri için" (Bakara/143) Ümmetin bu gerçeği iyice kavraması, düşünce ve vicdanında sürekli bulundurması gerekir.

Bundan dolayı, İslam ümmetinin bağımsız olması zorunludur. Başka milletlerin kurallarına boyun eğmesi ve başkalarını çarkında dönmesi caiz değildir. Çünkü o yönetilmek için değil yönetmek için çıkarılmıştır... Çıkarılmış olduğu gaye ve Allahu Teala'nın onlar için seçmiş olduğu konum gereği bu bağımsızlık onların bir görevidir. Bu hakikati değerlendirme, vakıanın gerekliliklerini atlamamızı gerektirmez. Fakat bu ümmetin düşünce ve vicdanında diri kalması gereken hakikatin ve sürekli önünde durması gereken hedefin bir hatırlatılmasıdır. Çünkü bu onu sevkedici kuvveti oluşturan ilk maddedir.

Mübarek saldırı uluslar arası bir olay oluşturmasıyla gölgeden ve boyunduruk altından çıkmasında büyük bir pay sahibi olmuştur. Hatta etki olunan konumundan yapıcılık konumuna geçmesinde temel taşı yerine koymuş ve ümmetin itibarını asıl yerine geri getirmiştir. Çünkü onun gerçek görevi (özellikle insanlara hüccet ikame etmede ve evrensel risalete davette) ancak bu konumda eda edilebilir. Saldırıdan sonra İslam'ı tanımak için -bu birçok kimsenin hidayetine sebep olmuştur- büyük bir yönelim olduğunu gördük. Bu saldırı ile İslam'ın sesini duyamayacak kimselerin duyması, bu metodun Allah katında -sabit fikirlilerin söyleyip durduğu yan problemlerle uğraşma metoduna- tercih edildiğini bizlere göstermektedir.

V. SALDIRI VE İNSANLARDAN UZAK BİR MODEL

New York ve Washington saldırıları her türlü değerlendirmeye göre çok büyük bir olaydır. Cihad hareketi bununla Amerika'yı ateş altına soktu ve kibrinin mafsallarına isabet eden operasyonla yalancı gücünü yerle bir edip onlara zilletin acısını tattırdı. Bu vahşilerin insanların zannettiğinden daha küçük olduğunu herkese bildirmek ve olayın mahallinin devletin istihbarat, askeri ve emniyet güçlerine yakın olmasını seçerek, bu seferki darbeyi düşmanın evinin içinde gerçekleştirdi. Ya da şöyle diyelim; Mücahidlerin, insanların korktuğu bu vahşilerden daha büyük olduğunu herkese bildirmek ve bununla bir çeşit dönüşüm gerçekleştirmek için.. Bunun en belirgin yönleri ise;

1- Amerika ve Geri Sayımın Başlaması:

Mücahidleri diğerlerinden ayıran, onların kader hakkında doğru bir anlayışa sahip olmaları ve şeriatla uyum içinde olmalarıdır. Birleşik Devletler'deki kulelerin yıkıntıları arasında ağlayanlarla meşgul olurken birileri, Mücahidler ise kaderde yazılanla şeriatın istediğinin uyum içinde olduğuna inanarak bu devletin düşmesi ve sonunun kendi elleriyle gerçekleşmesi umudu ile düzenli olarak harekete geçme çabasındadırlar.

Dünyanın en güçlü iktisadı, Dünya Ticaret Merkezi'nin katlarıyla beraber yerin dibine çöktü. Çünkü darbe merkezin kalbine isabet edip en derinlere ulaştı. Kurtarma çalışmaları ve altı aydan fazla süren enkaz çalışmalarının külfetini bir kenara bırakalım, olay

milyarlarca doların yok olmasına sebep olmuştur. Uzmanlarında açıklamasına göre olay, harcanan bütün çabalara rağmen Amerika'nın tedavisi çok zor olan, kalıcı iktisadî hastalıklarına sebep olmuştur.

Saldırının Savunma Bakanlığı'nı hedef alması ve büyük bir parçasını yıkması, korkutarak dünyayı yönetmeye çalışan Amerika'nın heybetini belirli bir sınıra indirip Amerika'ya karşı cüret etmede bir kapı açmıştır. Acı çektirerek boğma yöntemi ile infaz edilen saldırıyı engellemede Amerika'nın o kadar gücü bir işe yaramamıştır. İşte bunun için artık korku engeli kalkmıştır.

Amerika iktisadının çöküp, Amerikan heybetinin yok olmasıyla New York saldırısı, yeni tarihin tanıdığı en büyük zulüm devletinin geri sayımının başlamasına sebep olmuş ve Amerika imparatorluğunun sonunun başlangıcında temel taşı yerine koymuştur.

2- Sunuş Çeşidi ve Keskin Mesajlar:

Saldırının yeni tarihte benzeri olmayan bir tarzda olması istisnasız herkesin görüş birliği içinde olduğu bir şeydir. Düşünürler infaz şeklinin böyle olmasının bir çok mesaj içerdiği görüşündeler. (Tarih sayfasından silinmesi zor olması için kırmızı mürekkeple yazanların faziletiyle).

Birincisi: Saldırı, yapılış tarzıyla bütün dünyaya şunu söyledi: Cihad hareketinin eylem gücü dünyanın haritasını yeniden çizmeye zorlayacak ve hayatın akışına etki edecek olayları gerçekleştirecek kadar büyüktür. Açık işaretlerle Mücahidler sahip oldukları güvenlik ve yeterlilikleriyle ümmet ile (dışarıda ve içeride) düşmanları arsındaki çatışmada en zor rakamdırlar.

İkincisi: Saldırı yapılış tarzıyla herkesi, düşmanların mücahidler hakkında çizmeye çalıştığı; onların basit bir grup olduğu kötü tabloyu silmeye davet ediyor. Kötü amaçlarla ve çirkin hedeflerle düşman basınının yaymaya çalıştığı bu yalancı tablo artık bütün dünyaya açıklanmıştır. Bu çirkin hedeflerin en önemlisi ise, ümmeti teslim olmuşluk ve bağımlılık durumunda tutmak için önce mücahidlerle İslam ümmeti arasında psikolojik bir engel yaratmaktır. Cihad hareketi "Sovyetler Birliği" diye anılan devleti yerle bir etmesiyle özellikli gücünü açıklamışsa, üç saldırıyla da bu gerçeği unutulmayacak şekilde sağlamlaştırmış ve ümmetin güvenini alarak komutanlığa kudretiyle bu işin ehli olduğunu göstermiştir.

Üçüncüsü: Saldırı yapılış tarzıyla mücahidlerden yeni bir nesle müjde olmuştur.!! Herhalde onları en ayırıcı özellik, öncekilerin yürümüş olduğu ilkelerde sebat etmelerine rağmen vakıanın bahşettiği fırsatları değerlendirmeden de geri durmamalarıdır. Öncekilerin birikmiş büyük tecrübelerine dayanarak, gelişim hareketinin yenilenilmesi ile çeşitlenen ve artan, vesile ve üslupları şeriat dairesinde kullanmaktan da geri durmazlar. İşte bizzat bu ona en büyük manevra açısını verip düşmanlarla çarpışmasında önüne yeni ufuklar açmaktadır. Teyit ederiz ki, 3.Fetih saldırısı ancak çatışmanın birinci bölümüdür ve ders hala devam etmektedir.

> ***New York ve Washington saldırıları her türlü değerlendirmeye göre çok büyük bir olaydır. Cihad hareketi bununla Amerika'yı ateş altına soktu ve kibrinin mafsallarına isabet eden operasyonla yalancı gücünü yerle bir edip onlara zilletin acısını tattırdı. Bu vahşilerin insanların zannettiğinden daha küçük olduğunu herkese bildirmek ve olayın mahallinin devletin istihbarat, askeri ve emniyet güçlerine yakın olmasını seçerek, bu seferki darbeyi düşmanın evinin içinde gerçekleştirdi. Ya da şöyle diyelim; Mücahidlerin, insanların korktuğu bu vahşilerden daha büyük olduğunu herkese bildirmek ve bununla bir çeşit dönüşüm gerçekleştirmek için..***

Dördüncüsü: Saldırı yapılış tarzıyla, mücahidlerin düşmana, hayallerinin bile alamayacağı bir yolla kendi evlerinde iki katıyla karşılık verebileceklerinin bir mesajıdır. 3.Fetih saldırısı yeni neslin beklediği vuruş örneklerinden başka bir şey değildir. Özellikle küresel haçlı seferlerinden dünya anladı ki, cihad hareketi vardır, esnektir ve diridir. Şartlar ne kadar istisnai olsa da her türlü iklime alışıp en iyi şekilde kullanabiliyorlar ve duvar arkalarından yapılan korkak tehditler azimlerini asla kırmayacaktır.

New York ve Washington saldırıları büyük bir olaydır. Taşıdığı anlam, kindar hançerlerin ve kiralık kalemlerin ulaşamayacağı kadar yücedir. İnsanlığa yeni bir tarih yazmıştır. Özellikle o alçak yönelimlerin yaygınlaştığı bir dönemde, Ümmete umut kapılarını açıp, önüne kalkınmanın ufuklarını aralamıştır.

Tabi bu "Hani icraat?" sorusuna cevap niteliğinde, olayı öncelikli bir okuma çabasından başka bir şey değildir. Ve hakkımız olarak bizde "Ne amel işlediğinizi görelim" sorusunu soruyoruz. Şehitlerin lisan-ı hâli ise şöyle diyor:

Bunlar bizim izlerimiz bizi gösteriyor.

Şimdi bizden sonrakilerin izlerine bakın.

Allah, mübarek saldırının şehidlerine rahmet, amellerini kabul ve bütün mekânlardaki mücahid kardeşlerimize yardım etsin.

3.Fetih saldırısını anma münasebetiyle yazılmıştır. Hamd Allah'a mahsustur. Başarıyı verende O'dur.

Ebû Mus'ab es-Sûrî

11 EYLÜL ÖNCESİ DÜNYADAKİ AÇIK CEPHE EKOLÜ

İslam'daki eğitim yöntemi, ilmi doğrudan almaya ve liderlerin ve güzel örneklerin muameleleri üzerine bina edilmiştir. Sahabelerin Resulullah 'tan, tabilerin sahabelerden, tebei tabiinlerin de onlardan algılama şekilleri buydu. Sonra selefin büyük âlimleri ve ümmetin salihleri, sonra talebeleri ve müritlerinin algılamaları hep bu şekilde olmuş ve tarih boyunca bu böyle devam ede gelmiştir.

Açık cephelerden kasıt, mücahidlerin güçlerinin açık ve sabit bir biçimde düşman kuvvetleriyle savaş hatlarında savaştıkları veya bu sabit bölgelerden hareket ederek gerilla savaşı yürütme şekildir. Bizim tecrübelerimizde bunun en açık örnekleri: Birinci Afgan cihadı, Bosna, Çeçenistan ve son olarak Taliban dönemindeki ikinci Afgan cihadıdır. Daha önce söylediğim gibi, bu yöntem diğerlerinin aksine bir takım unsurları ispat etmiştir ki bunları şöyle sıralayabiliriz:

Ezici bir askeri başarı:

Bu, düşmandaki hazırlık, silah, teknoloji ve tüm maddi kıstaslardaki korkunç farklarla birlikte gerçekleşmiştir. Birinci tecrübede, yoksulluklarına rağmen Afgan mücahidleri ve onlarla birlikte Arap ve diğer mücahidler, -Allah'ın dilemesiyle- büyük bir devleti yenmeye ve temellerini ebediyen yerin dibine gömmeye muvaffak olmuşlardır.

Bosna'da Arap, Türk ve diğer milletlerden oluşan bir avuç Mücahid, Sırpların sürgün savaşlarında, güç dengelerini tersine çevirmeye muvaffak olup şaşırtıcı başarılar elde etmişlerdir. Bununla ilgili olarak şunu zikretmemiz yeterli olacaktır: Dayton ittifakından sonra Amerikan güçlerinden altmış bin asker Bosna ve Sırbistan kıyılarında bekleyip Bosna'ya girmek için 600 mücahidin oradan çıkmasını şart koşmuşlardır! Onlardan her bir kişi, büyük imparator ve müttefiklerinin yüz askerine korku salmıştır!

Çeçenistan'da ise dünyayı şaşırtan askeri mucizeler hakkında bahsedilecek ne kadar da çok şey vardır. Bir avuç erkek, Sovyet askeri araçların karşısında dimdik ayakta durmuştur! Hem de nüfusu bir milyona ulaşmayan ve yine sahası 50 bin metrekareye ulaşmayan bir ülkede...

Bu şekilde bu mümin mücahidler, açık çatışma meydanlarında benzerleri bulunmayan savaşçılar olduklarını ve düşmanları ile aralarındaki bozuk dengelerin zaferlere engel olmadığını ispat etmişleridir.

Yapıların emnî olarak başarıları:

Bu çatışmaların açık bir biçimde sürdürülmesiyle birlikte, sistemlerin istihbaratlarının bu cepheleri çökertmede bir rolleri olmamıştır. Savaşa doğrudan katılım buna bir engeldi ve sızmaya çalışan ve istihbarattan olanlar bu şekilde açığa çıkıyorlar, ya tövbe ediyorlar ya da kaçıyorlardı... Ve onların çalışmaları, bu cephelere sığınan tanzimlerin hareketlerini gözetlemekle sınırlı kalmıştır, cepheleri çökertmeye girişememişlerdir.

Davetteki başarı:

Bu, çok önemli olan üçüncü unsurdur. Bu meseleler yüz milyonlarca ümmeti ardında toplamada başarılı olmuştur. Tanzim tecrübeleri ise bunun tam aksinedir. Öyle ki en köklü cihad tanzimleri bile, sistemlerle hesaplaşmaları için sınırlı bölgedeki halkı ardına alamamıştır. İslam ümmetinin halklarının birçoğu ise onları desteklemeleri bir tarafa onları hiç duymamışlardır bile! Açık cephelerde ise yüz milyonlardan oluşan bu ümmetin halkları bunu destekleyip teyit etmiştir. Seçkin evlatları cephelere katılmıştır. Yaşlıları Allah'a yalvarıp mücahidler için zafer istemişlerdir. Zengin ve fakir Müslümanlar malları ile bağışlarda bulunarak cihadı desteklemişlerdir.

Cepheler için bir araya gelen topluluk sınırsızdı ve bu davalara çağrı şaşırtıcı bir şekilde başarılı olmuştur.

Eğitimdeki başarı:

İslam'daki eğitim yöntemi, ilmi doğrudan almaya ve liderlerin ve güzel örneklerin muameleleri üzerine bina edilmiştir. Sahabelerin Resulullah 'tan, tabilerin sahabelerden, tebei tabiinlerin de onlardan algılama şekilleri buydu. Sonra selefin büyük âlimleri ve ümmetin salihleri, sonra talebeleri ve müritlerinin algılamaları hep bu şekilde olmuş ve tarih boyunca bu böyle devam ede gelmiştir.

Gizli terbiye şartlarında ise tam aksine buna imkân yoktur. Şöyle ki, ne zaman nede şartlar hakiki anlamda bir eğitim vermeye elverişli değildir. Yine gizlilikte, lider, komutan ve şeyhlerin tanınma olanaklarını ve onlardan etkilenip onlara uymanın önüne engel olmaktadır. Cephe cihadları ise bunu oluşturabilmiştir.

Ancak maalesef bu merhaleye tanıklık eden liderlerde, bu alanda ciddi bir ihmalkârlık gözlemlenmiştir. Bu, tüm yönleriyle eğitim meselesine gereken ihtimamın verilmemesidir. Öyle ki herkes askeri ve savaş eğitimine yönelmiştir. Ancak bu ihmalkârlık iki noktayı ortadan kaldırmamaktadır: Birincisi: Eğitimin mümkün oluşu. İkincisi: Bazıları tarafından cüzi anlamda bunun gerçekleştirilmesi ve neticesinin çok

harika oluşu. Orneğin Afganistan ve Bosna tecrübesinde olduğu gibi. Her halükarda gizli cihad tecrübesinden çok daha iyi olmuştur.

Siyasi başarı:

Siyasi başarı, hedeflerin ve şiarların gerçekleşmesidir. Tüm cihadlardaki hedef, düşmanı bozguna uğratıp İslami bir hükümet kurmaktı. Birinci Afgan tecrübesinde tam bir başarı gerçekleşmiş ve fitne ve imtihanların geçmesinden sonra İslam emirliğinin kurulması ile sonuçlanmıştır ve rüya gerçekleşmiştir. Bu bir süreliğine sönmüş olsa bile Allah'ın izni ile yakında geri gelecektir.

Bosna'da ise hedef Müslümanları telef olmaktan kurtarmaktı. Ve bu gerçekleşti. Ancak Avrupa'nın kalbinde ve yenidünya düzeni altında bir İslam devletinin kurulması, olası bir şey değildi. Şartlara bakılarak olanların büyük bir başarı teşkil ettiğine inanıyorum.

Çeçenistan'da ise askeri başarılara rağmen siyasi projeler gerçekleşememiştir. Çünkü Çeçenistan'ın stratejik verileri -örneğin sahası ve nüfusu- bunu neredeyse imkânsız göstermektedir. Şimdiye dek süren dayanıklılık ise tarihi bir kazançtır.

Özet olarak, siyasi başarı, "Askeri yapı" olarak işlediğimiz bu bölümdeki unsurlardan çok daha fazlaları ile bağlantılıdır. Gizli - bölgesel - hiyerarşik örgütlerin yöntemlerinin tüm cephelerdeki tam bir başarısızlıkları ile karşılaştırıldığında, cephelerin tecrübelerinin yüzleşme yöntemi olarak başarılı olduğu kabul edilir. Oysaki bu kimseler ihlâslı ve fedakârdılar. Geçen nedenlerden ötürü -sonuçta zayi olacak- birçok zafer ve kazançta elde etmişlerdi. Allah'ın emri belirlenmiş bir kader üzeredir.

Ancak cephelerin ayakta durması teorisi de, 11 Eylül 2001 sonrası dünyada düşüşe maruz kalmıştır. Amerika'nın devasa teknolojisini kullanması, yok edici hava saldırısı stratejisini benimsemesi, mutlak anlamda elektronik ve uydu hâkimiyeti neticesinde cephelerde düşüşe maruz kalmıştır. İnşallah ilerleyen konularda bunu tartışacağız.

Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. Bir kısmı da beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.
(33/Ahzâb, 23)

Sözünde Duranlar

Sözünde Duranlar
Muhammed YILMAZ

"Allah, müminlerden mallarını ve canlarını cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler. Bu, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah'ın üzerine hak bir vaattir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır? O halde O'nunla yapmış olduğunuz alışverişten dolayı sevinin. İşte bu büyük kurtuluştur.
(Tevbe,111)

Kandırılmadılar. Beyinleri de yıkanmadı. Kör kuyuya da atılmadılar. Tam tersi yaşadıkları cahiliye toplumunun beyinlerine musallat etmeye çalıştığı cahili pislikleri, Allah'ın ayetleriyle temizlediler. Vahye teslim olup gerekeni şuurluca yerine getirdiler. Canlarını verdiler, öncü fedailer topluluğu olup ümmetin izzeti için kendilerini feda ettiler. Evlerinden, eşlerinden, çocuklarından, vatanlarından, dünyalıklarından ve eski alışkanlıklarından hicret edip i'lâ-i kelimetullah uğruna cihad edip, Rasulullah'ın (s.a.v) onlar için "kıyamete kadar hiç kimse zarar veremez" dediği taifeden oldular. Allah'a verdikleri sözde durdular ve Allah'ın onlara vaadettiği nimetlere ulaştılar.

Siz de tanıdığınız bir şehidin hayat hikayesi, resimleri ve varsa vasiyetini **islamdunyasidergisi@gmail.com** adresine gönderebilir, şehidlerimizin unutulmaması ve anılması için yaptığımız bu çalışmaya iştirak edebilirsiniz.

Bingöl'ün Medâr-ı İftihârı Suriye Şehidimiz

Metin EKİNCİ

Şehid olmadan kısa bir zaman (25 gün) önce annesine cenneti anlatırken şöyle dedi: "Bak anne! Dünyada bir tek ben kaldım ve 37 yıl sana bir teselli, bir oyalanma kaynağı oldum. Ama ben Rabbimi çok özledim ve biliyorsun ki Suriye'de müthiş bir zulüm ve eziyet var. Bir mü'min olarak buna göz yumamam. Yumarsam Allah benim belamı verir ve ben O'nun belasından ve O'nun gazabından O'na sığınırım. Ne olur bana hakkını helal et ve gel seninle cennette ve iki oğlunun arasında buluşmak için dua edelim ve rabbimiz bizden razı ve biz de Rabbi'mizden razı bir şekilde şu pis ve sıkıcı dünyadan kendimizi kurtarıp ebedi dünyalara uçalım" dedi.

1974'te Bingöl'de memur bir anne ile tekniker bir babanın çocuğu olarak doğdu. Metin 4 yaşında, kardeşi Azat 2 yaşında iken babaları vefat etti. Anne'si Remziye Ekinci 23 yaşında iken iki yetimini hiç kimseye muhtaç etmeden en güzel ve en bakımlı şekilde iki beyefendi olarak yetiştirdi. Metin Ekinci ilköğrenimini Bingöl Atatürk İlk Öğretim Okulu'nda orta ve lise öğrenimini ise Bingöl Endüstri Meslek Lisesi'nde ve yüksek öğrenimini de Açıköğretim Fakültesi Kamu Yönetimi bölümünde okuyarak tamamladı. Bunun dışında kısa bir dönem orman dairesinde görev aldı. Hayatının her alanında tebliğ görevini yerine getirmeye çalıştı. Okuduğu ve çalıştığı dönemde bu vazifenin hakkını vermeye çalıştı. Ancak bu durumdan rahatsız olanlar tepki gösterdi ve iş durumuna son verdiler. Artık uzun bir süre serbest meslekle uğraşan Metin Ekinci gününün büyük bir bölümünü evde Kur'an öğrenerek, ilim tahsil ederek geçirdi. Genç yaşlarda kendini Allah'a adayan bu insan öyle oldu ki Rabbi'nin haşyetinden uyuyamaz oldu. Uzun bir süre gece namazlarında hıçkıra hıçkıra ağlayarak ayakta 5-6 cüz Kur'an okuması onun Allah'a olan sevgisinin alametiydi. Annesi onun ağlamasını ve uzun süre ayakta durduğu için ayaklarının şiştiğini görünce ona, "kendine neden bu kadar eziyet ediyorsun" demesine karşın "Bunlar bana mahşer günü şahitlik edecekler..." diye cevap verirdi. Ayrıca Kur'an okumayı ve dinlemeyi çok severdi. Birçok imamın kıraatini dinleyerek, kulak aşinalığıyla Kur'an okumada mahir oldu. Kur'an öğrenimini hiç kimseden ders almadan evde kaset dinleyerek öğrendi.

"Eğer Allah'ı hakkıyla tanısaydık dualarımızla dağlar yerinden oynardı." Bu sözü insanlara çokça söylerdi. Oturduğu her ortamda Rabbi'mizi hakkıyla tanıtmadığımızı ve insanların bu konuda fazla ilim almadıklarını söylerdi. Ve uzun süre Esma derslerini evde okuyup Allah'a aşkla bağlanan alimleri merak edip

onların Allah'a nasıl bağlandıklarını araştırdı. Nitekim çok geçmeden içi sevgi, haşyet ve güvenle dolan bu şehidimiz oturduğu her mecliste, her köşede Rabbini anlatmaya ve onun büyüklüğünden, azameti kibriyasından ve onu hakkıyla tesbih ve tahsis etmeyişimizden ve kıyamette nasıl bir ilahla karşı karşıya geleceğimizden insanları o günün büyüklüğüne karşı uyarmaya başladı.

Ve son nefesine kadar bu durum gittikçe arttı. Artık öyle bir hal aldı ki annesine ve eşine: "İnanın bana, kul Allah'a yaklaşınca O'ndan hakkıyla istediğinde Rabbini o kadar yanında hisseder ki ben bunu artık çok sık yaşıyorum. O'nu sadece görmüyorum ama sanki O'nu yanımda hissediyorum" deyip ağlardı.

2003'te evlenen Metin Ekinci 3,5 ay sonra cezaevine girdi. Yaklaşık 2 yıl 7 ay boyunca suçsuzluğu anlaşılmadı. Bundan sonra sıkıntılı ve zor anları başladı. Ama bunu da en güzel şekilde değerlendirdi. Ve Rabbiyle baş başa kalması onu Allah'a daha çok yaklaştırdı. Cezaevinden gönderdiği mektuplar ailesinin sabır vesilesi oldu. Ailesi ondaki sabır ve ihlasla 3 yılın nasıl geçtiğini anlamadı. Bir mektubunda şöyle nasihatler yazmıştı:

*Muhtaç olduğunuz kadar Allah'a kulluk edin.

*Dünyada yaşayacağınız ömür kadar dünyalık edinin.

*Azaba dayanabileceğiniz kadar günah işleyin.

*Kabirde kalabileceğiniz kadar hazırlık yapın.

*Kalmak istediğiniz kadar cennet için çalışın.

Cezaevinden çıkınca 2 kız çocuğuyla Rabbi'nin nimetlerine daldı. İki kızı doğduğunda şükür secdesi yapan şehidimize hayranlıkla bakan ailesi onun içindeki o şefkat ve merhametin güzelliğine bir kez daha şahit oldular. Gerçekten de şehitler yaşarken de çok farklılar. Normal insanların nazarıyla bakmaz ve onlar gibi düşünmezler.

Kızı Zeynep Azra'ya (6 yaşında) ve Hafsa Erva'ya (3 yaşında) hayrandı ve onlarla olmaktan zevk alırdı. Boş zamanlarında bir çocuğun anlayabileceği bir dille onlara Rabbinin nimetlerini anlatır ve onlar arasında küçükte olsa ameli yarışmalar yaptırır ve aralarındaki adaleti sağlardı.

Şehid olmadan kısa bir zaman (25 gün) önce annesine cenneti anlatırken şöyle dedi: "Bak anne! Dünyada bir tek ben kaldım ve 37 yıl sana bir teselli, bir oyalanma kaynağı oldum. Ama ben Rabbimi çok özledim ve biliyorsun ki Suriye'de müthiş bir zulüm ve eziyet var. Bir mü'min olarak buna göz yumamam. Yumarsam Allah benim belamı verir ve ben O'nun belasından ve O'nun gazabından O'na sığınırım. Ne olur bana hakkını helal et ve gel seninle cennette ve iki oğlunun arasında buluşmak için dua edelim ve rabbimiz bizden razı ve biz de Rabbi'mizden razı bir şekilde şu pis ve sıkıcı dünyadan kendimizi kurtarıp ebedi dünyalara uçalım" dedi.

Eşiyle takva dolu bir hayat geçiren şehidimiz insanın aklını başından alan olağanüstü güzelliklerin ve akla hayale gelmeyen mutlulukların yurdu olan cennette buluşmak için ahidleştiler. Eşi onun şehadet haberini duyunca büyük kalabalığın ortasında şükür secdesi yaparak ona vermiş olduğu ilk sözü yapmış oldu. Cihad meydanında nöbet tutarken şöyle dua ettiğini eşine söylemiş: "Ya rabbi! Senden şehadetimden kısa bir zaman sonra ailemi ve annemi yanıma vermeni istiyorum. Ve onları bu dünyanın çirkinliklerinden kurtarmanı istiyorum. Onlar hakkında hayırlar istiyorum. Çünkü onları çok seviyorum."

Metin Ekinci kardeşimiz Ağustos 2012'de Suriye'nin Halep şehrinde kafir Beşşar ordusuyla girdiği bir çatışmada şehid düştü. Kardeşi Azad Ekinci de 2003'te Irak'ta şehid olmuştu.

Şehid Metin EKİNCİ'nin Arkadaşlarından Hutbe

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Allah ayeti kerimede buyurur ki: *"Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad edenlerin imanı ile bir mi tutuyorsunuz? Halbuki onlar Allah katında eşit değillerdir. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez."* **(Tevbe, 19)**

Bir diğerinde şöyle buyurur: *"İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler, rütbe bakımından Allah katında daha üstündürler. Kurtuluşa erenler de işte onlardır."* **(Tevbe, 19)**

Bir diğerinde şöyle buyurur: *"De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez."* **(Tevbe, 24)**

Bir diğer ayeti kerimede şöyle buyrulur: *"Mü'minlerden oturanlarla malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzellik vadetmiştir; ama mücahidleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır."* **(Nisa, 95)**

Diğer bir ayeti kerimede şöyle buyrulur: *"Mü'minler ancak Allah'a ve Resûlüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular ancak onlardır."* **(Hucurat, 15)**

Sahih-i Müslim'de geçen bir hadisi şerifte Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurur ki: *"Her kim cihad etmez ve cihad etmeyi içinden geçirmezse münafıklığın bir şubesi üzerinde ölmüş olur."*

Değerli kardeşlerim! Yanı başımızda, Şam diyarında çok ciddi bir savaş verilmekte. Bu savaşla ilgili olarak, cahil olsun olmasın herkes bir şeyler söylemekte. Herkes gözüne takmış olduğu gözlüğün rengiyle olayları değerlendirmekte. Dili olan konuşmakta. Sanki hak ve batıl birbirine karışmış gibi olaylar çarpıtılmakta. Aklını başkasının cebine koyanlar da sağda solda topladıkları bu bozuk, kirli ve yanlış bilgiyle orda burda ahkam kesmekte. Bu savaşın ilk çıkışına baktığımızda zalim idareciye karşı, silahsız bir şekilde ortaya çıkıp; "artık insan gibi yaşamak istiyoruz" diyen bir halk olduğunu görürüz. Buna karşılık; kan ile beslenen ve hemcinsi tağutların yaptığı gibi, bu zalim de mazlum halkın üzerine ölüm kusmaya başladı. Tağutluğuna birde Şiiliğin kini eklenince halkını katletmeye ve bu katlini gittikçe artırmaya başladı. Caddeler kan ve cesetle doldu, çocuklar, kadınlar, yaşlılar öldürüldü. Tüm dünya sessiz kaldı. Bu halkın içinde müslüman olanlar, dünya müslümanlarına şöyle sesleniyordu: Nerede müslümanlar, Nerede din kardeşlerimiz, nerede bizimle aynı kıbleye dönenler, nerede bizim kıldığımız namazı kılanlar. Bu feryatlar şu ayetteki feryatlara ne kadar da çok benziyordu. Ayeti kerimede buyrulur ki: *"Size ne oluyor da Allah yolunda ve "Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!" diyen zavallı erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz!"* **(Nisa, 75)**

Bu çağrıyı duyan şehid kardeşimiz Metin ve onun gibi olan ümmetin diğer müdafileri oralara akın etmeye başladılar. Amerika ve bu tağutun yanıbaşındaki tağut komşuları da, yarın bu devrilip yerine gelecek olanlarla çıkar hesapları yaparak onlar da oralara el atmaya ve başka bir küfür sistemini kurmanın hesaplarını yapmaya başladılar. Bu doğrultuda kendileri gibi olan muhaliflere yardım etmeye başladılar. Amerika'nın hedefi orada kendileri güdümünde bir sistem kurmaktı. Mücahidlerin hedefi de ordaki halkı Amerika ve komşu tağutlara teslim etmemek ve bu kargaşalık içinde İslam şeriatını hakim kılmak ve mazlumlara yardım etmek. Bu hedef doğrultusunda orada kendi birliklerini ve düzenlerini kurmaya başladılar. Bu izzettir. Ama ne yazık ki izzetin ne olduğunu bilmeyen cahiller sadece şunu dillendirmeye başladılar: Amerika oraya yardım ediyor, İsrail oraya yardım ediyor. Fakat bu cahillere kime ve nasıl yardım ettiğini sorsan bilmediğini söylerler. Şimdi şu soruyu iman ve akıl sahibi olanlara yöneltiyoruz. Amerika'nın oralarda çıkarı olduğu için yardım ediyor diye, insanları ölüme terk etmek hangi dinde, hangi imanda ve hangi ayette var?

Amerika ve İsrail oraya yardım ediyor propagandası ile tağutu destekleyen bir kesim daha var ki, bunlar da Şam cihadının, yüzlerindeki maskeyi düşürdüğü, maskenin altındaki çirkin ve hain yüzlerini ortaya çıkardığı, bu ümmetin münafıklarıdır. Yıllarca tağutu inkar eder gibi gözükerek, saf kitleleri peşinden sürükleyen ama tağut Beşşar'ın komutanlarına şehid diyen, küfür sisteminin devamı için "Yaşasın Beşşar ve ordusu" diyecek kadar alçalan bu kuklanın ve arkasındaki kuklacının maskesi.

Değerli kardeşlerim! Bu ümmetin içinde öyle bir grup

var ki... Bunlar şehadet aşıkları, ümmetin fedaileridirler. Ümmet onları yalnız da bıraksa, ümmet onları kınasa da ilk çığlığında ümmetin yanında biterler. Pak ruhlarını bu ümmete ve onun mukaddesatına siper ederler.

Muhterem Müslümanlar! Kişinin gaye ve hedefini gerçekleştirmesi için uzun yıllar mücadele edip en sonunda, gayesine ulaşarak çabasının karşılığını alması ve bu şekilde temenni ettiği şeye kavuşması ne güzel bir şeydir.

Bir abid, bir davetçi, bir mücahid ve inşallah bir şehid olan Metin hocamızın ve değerli kardeşimizin hali işte böyleydi. Muradına erdi, yürüdüğü yolun sonuna vardı. Ölümü en tatlı olanıyla tattı: Şehadetle. Rabbına sunulacak en değerli şeyi sunarak canını, kendisinden önce şehadet şerbetini içen kardeşlerine, sözünde durarak o da kavuştu. Ayeti kerimede buyrulur ki: *"Mü'minler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de (şehitliği) beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde (sözlerini) değiştirmemişlerdir."* **(Ahzap, 23)**

Her insan ölümü tadacaktır. Ama korkakların ölümü ile kahramanların ölümü arasında fark vardır. Bu Yüce Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Kardeşimiz izzetli yaşadığı gibi izzetli öldü. Ölümden korkmazdı, sadece şehadetin dışında bir ölümle ölmekten korkardı.

Mücahid kardeşimiz; tevhid ilkesi üzerinde sebatkar olarak yaşadı. Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazdı. "Biz babalarımızı bir din üzerinde gördük, ondan başkasını kabul etmeyiz" diyen toplumunun, ona hased eden kalbi bozukların ve tağutun kullarının inadına tevhidi ve sünneti her defasında en izzetli duruşuyla sergiler ve yaşardı. Kişiliğinden, kimliğinden taviz vermezdi. Kahve köşelerinde oturup işi gücü senaryo ve kılıf biçme olan bir toplumda onurlu, başı dik ve sarsılmazdı. Onun için tartıp biçmenin tek ölçüsü Kur'an ve Sünnet'ti. Maslahat ve hikmet adı altında kendini ve davasını kimliksiz ve kişiliksiz bırakmazdı.

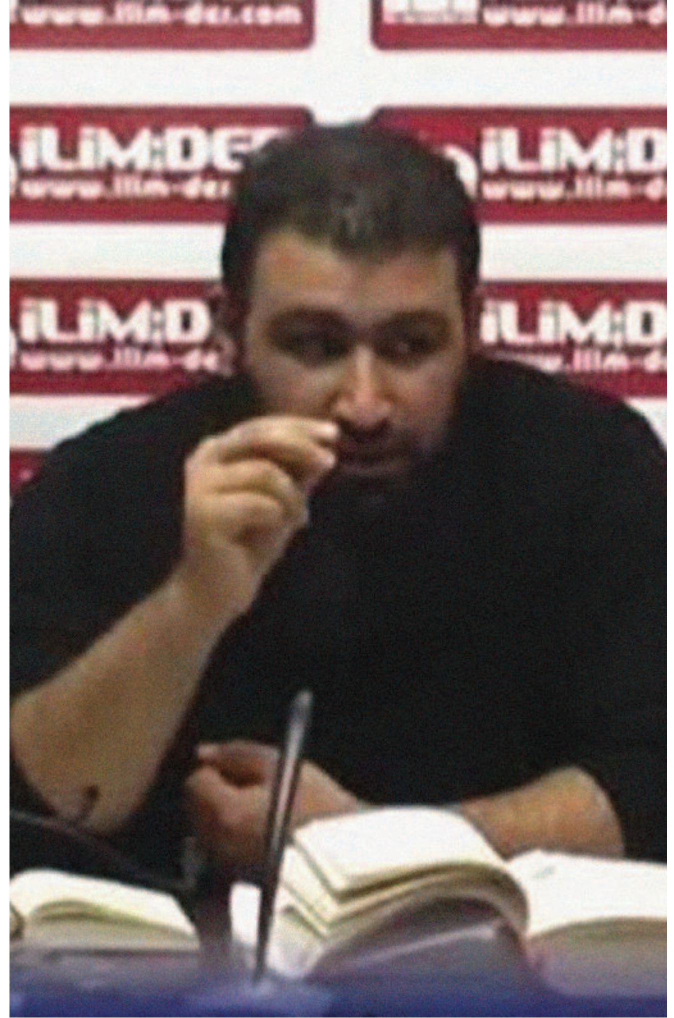
Yıllardır Bingöl'de yürüttüğü; alemlerin tek ilahı olan Yüce Allah'ın tevhidine ve insanlığın son önderi olan Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in önderliğine davet çalışmasını şehadet mührüyle mühürledi. Onu tağut kurşunu değil arkasında konuşulanlar incitirdi. O, cesaretle ve kelimesini esirgemeden tevhide davet ederken, tağuttan korkmayı kendine şiar edinenler, bu cesareti haset eder, arkasından ona iftira ederlerdi. Öyle ya; onlar gibi korkmuyorsan mutlaka arkanda bir güç olacaktı, hasta olduklarından bu gücün Allah olduğunu bir türlü anlayamıyorlardı. O meclislerinde oturmuş Allah'ı anlatırken ve Allah'ı anlatarak insanları etrafında toplarken, hasta olanlar ise meclislerinde onun gıybetini yapar, ona iftiralarla etraflarında insanlar toplamaya çalışırlardı. O, arkalarında müslümandırlar, diye onlara karşı şef-

katini pek çok kere dillendirirken, onlar ise buna karşılık kafir ve fasık medyanın onun ve onun gibi mücahidler hakkındaki iftiralarını insanlara adres olarak gösterirlerdi. Sorsan ateşin olmadığı yerde duman çıkmaz derlerdi. Bu zavallılar bilmezlerdi ki kafirlerin Hz Muhammed'e attıkları iftiraların ateşi yoktu. Ama duman vardı. O, Allah yolunda kurşun vızıltıları altında aldığı yaraların acısını çekerken hasta olanlar; onun başka yerde olduğuna dair senaryosunu kurmuş ve etrafındaki zavallıları onlarla uyutuyorlardı. Kardeşimizin şehadet haberi geldiğinde ayıbı ve foyası ortaya çıkmış yalancının hali gibi, durumu nasıl kurtarırız telaşıyla kem kümlere başladılar. Kim bilir belki de cesedi ortaya çıkmasaydı senaryolarına devam edecek yeni senaryolar çizeceklerdi. Ama alemlerin rabbi olan Allah, bu kardeşimizi temize çıkardı. Tağut Esad'ın televizyonu, düşmanlarını yani kardeşimizi şehid ettiklerini söylüyorlardı. Buna Yüce Allah'ın kuluna ikramı denir. Bu kardeşimizin tağutu inkar ettiğinin tağut tarafından şahitliğidir. Cihad topraklarında şehid olan nice mücahidler var. Ama sadece önden gidenlerin haberleri acil diye geçer. Tağuti rejim onun ve kardeşlerinin haberini de acil diye geçmişti. Yüce Allah, bununla bir nevi, onun şehadetini yeryüzü coğrafyasında yaşayan diğer kardeşlerine duyurmak istemiş, onu kafir medyayla karalamak isteyenlerin yalancı olduklarını onlara ispat etmiştir. Onun bir lider olduğunu kafir medyayla tüm dünyaya duyurmuştu. Yüce Allah, buyurur ki: *"İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kafirler ise tâğut (bâtıl davalar ve şeytan) yolunda savaşırlar."* **(Nisa,76)**

Onun kişiliğini çok yakından bildiğimiz için deriz ki: Şayet yaşasaydı hakkını kendisine zulmedenlere helal ederdi. Bizim onlara tavsiyemiz bu çirkin karakterlerinden dolayı Rablerine tevbe etsinler. Şüphesiz o tevbeleri kabul edendir.

Evet, Ebu Hafs ve Şeddad olan Metin hocamız, önceki kardeşleri gibi o da bir yıldız gibi geçti, hepimiz ondan çok şeyler öğrendik, özellikle tevhid noktasında. Takvalı ve onurlu bir muvahiddi. Hem inanç, hem amel ve hem de duruşunda kendisinden önceki selefi olan sahabeye uyardı.

Metin kardeşimizin davetinde en başarılı olduğu alan, Yüce Allah'ı anlatmasıydı. Dostu ancak dostlar güzel anlatır. Onu anlatırken ağlardı. O annesine bile Yüce Allah'ı anlatırken yüzünü avuçları içine alır ve ağlardı. Onun bulunduğu her mecliste mutlaka Yüce Allah ve onun dini anlatılırdı. Hurileri ve cenneti anlatırdı. Hurileri anlatırken kardeşlerinde bir hayli tatlı hatıraları vardı. Kur'an'ı çok okurdu. Kur'an okumak ona sevdirilmişti. Hatta Kur'an'ı okumakta mahirdi. Hadis-i şerifte Kur'an'da mahir olanların değerli meleklerle beraber olacağı geçer. Bizler Yüce Allah'ın onu sevdiğini ve kendine yakın kullardan kıldığını düşünür ve kendi aramızda bunu konuşurduk. Keşke kavmim bu kardeşimizi tanısaydı ve ondan faydalansaydı. Sahipse anneler Metin gibisiyle gurur duysunlar. Bizleri ona arkadaş kılan ve böylelikle bir velisini tanıma fırsatı vererek bizi seçen Allah'a hamd ediyoruz.

Aziz kardeşlerim! Bizler kardeşimiz şehid düştüğü için üzülmüyoruz. Çünkü tevhidi tanıdıktan beri, şehidlik onun kavuşmak için tutuştuğu bir hasretiydi. Biz buna şahidiz. Bizim asıl üzüntümüz onun gibi, Allah'a davet eden bir davetçiyi kaybetmemizdir. Ama Yüce Allah nurunu tamamlayacaktır. Mücadele devam etmekte. Onlar tevhidi canlarıyla ve kanlarıyla savundular. Bu yolda daha nice Metinler verilecektir. Bizler, geride kalanlar, tevhidi canımız ve malımız pahasına ayakta tutmalı ve ölümlerin en güzeli olan şehadeti; içimizde dipdiri ve tap taze tutmalıyız. Rabbimizden dileğimiz; Metin Hocamızı, sürekli dualarında olmak istediği yüce şehidlerden kılmasıdır.

Allah'ım! İslam'a ve Müslümanlara yardım et. İslam'ı ve Müslümanları izzetli kıl. Şirki ve müşrikleri zelil kıl. Allah'ım! Bu ümmetin elinden tutarak, onunla zaferden zafere koşacak yeni önderler gönder. Allah'ım Afganistan'da, Yemen'de, Çeçenistan'da, Somali'de, Filistin'de cihad eden Müslüman kardeşlerimize yardım et. Ayaklarını sabit ve atışlarını sedid kıl. Allah'ım! Mali ve oradaki müslümanları koru, kafirlere fırsat verme. Allah'ım! Kafir Beşşar Esad'ı ve onun babalarıyla aynı dini paylaşan münafıkları kahr-u perişan eyle. Allah'ım! Şam diyarı cihadını genişlet. Yüce Allah'ım! Amerika ve diğer tağuti sistemlerin Şam üzerindeki planlarını gerçekleştirmelerine fırsat verme. Orda şehid düşen kardeşlerimizi katında makbul şehidlerden kıl. Rabbimiz! Hasta ve şüpheli bir kalpten sana sığınırız. Zorluklar ve ayakların kayma anında ayaklarımızı sabit kıl, müslüman olarak canımızı al ve bizleri salihlerle beraber haşret.

ARKADAŞLARI

Seyid Salim Şehzad

EL-KAİDE VE TALİBAN'IN İÇİNDE:

BİN LADİN VE 9/11'İN ÖTESİNDE

Pakistan'ın kuzeydoğusunda işkence edilmiş cesedinin bulunmasının hemen öncesinde Pakistanlı gazeteci Seyid Salim Şehzad tarafından kaleme alınan "el-Kaide ve Taliban'ın İçinde: Bin Ladin ve 9/11'in Ötesinde" adlı son kitabının önsözüyle birlikte giriş bölümünün küçük bir kısmı, Küresel Cihad hareketinin temel hedefleri ve stratejik bakışı hakkında okuyucularımıza fikir vermesi için Davud Yolcu tarafından Türkçeye çevrildi. Şeyh İsa, İlyas Keşmiri, Siraceddin Hakkani ve Kari Ziyaurrahman gibi kamuoyunun aşina olmadığı figürlerle yaptığı röportajlarla ün kazanan yazar, Afganistan Taliban'ının kurucularından Molla Birader olarak bilinen Abdulgani Birader'in CIA-ISI ortak operasyonuyla esir edilmesi üzerine yazdığı hassas makale sonrası 28 Mayıs 2011 tarihinde kaçırılarak öldürüldü. İnsan Hakları İzleme Kuruluşu (HRW) ve arkadaşları tarafından cinayetin sorumlusu olarak ISI (Pakistan İstihbarat Teşkilatı) gösterilmesine rağmen bu söylemler an itibariyle iddia ve suçlamadan öteye geçemedi.

ÖNSÖZ

Ne iyi finanse edilen uluslararası haber kuruluşları için ne de ulusal ana akım medyası için çalışmadım. Üyeliklerim her zaman alternatif medya kuruluşlarıyla sınırlı kaldı. Bu durum beni, sınırlı seçenekler ve bu seçenekler çevresinde hareket etme adına çok küçük bir alan içinde bıraktı. Siyasi ufukta ciddi bir olasılık olarak belirecek olanlar genel olarak hedef ana akım enformasyon kuruluşları ile kendi medya kampanyalarının, röportajlarının ve/veya açıklamalarının tanıtımını yapan iyi finanse edilmiş haber kuruluşları tarafından belirleneceklerdir. Alternatif medya bireylerinin ise diğerlerinin dikkatini çekmeleri için iki kat daha sıkı çalışması gerekmektedir. Bununla birlikte alternatif medya adına bağımsız raporlama (işi), sağduyunun ardındaki gerçeği aramaya beni teşvik ettiği gibi mizacıma da en uygun olanı. Sonuç olarak inziva ve tecrit hali içinde insanları ve nispeten tavizsiz tutumdan kaynaklanan durumları incelemekteyim. Örnek vermek gerekirse; el-Kaide çevresi içindeki meşhur figürler konusunda tekrarlı tepkiden kaçındım, bunun yerine henüz yolun başına yakın olanlara odaklanmayı tercih ettim; onların dünya anlayışlarını, yaşamlarını ve bizatihi hareketlerin kaderini belirleyen sahnenin gerisindeki katkılarını paylaşmaya önem verdim. (Keşfedip röportaj yaptığım bazı az bilinen figürler içinde Komutan Muhammed İlyas Keşmiri, Siraceddin Hakkani ve Kari Ziyaurrahman da yer alıyor. Bu kişilerin tümü bilahare hareketin gerçek liderleri olarak ortaya çıktılar.)

Bugünün dünyasının başlıca tasvirleri, el-Kaide'nin cisimleşmiş hali olarak Batı emperyalizmine karşı bir direniş hareketini ateşleyen Usame bin Ladin'dir fakat el-Kaide yalnızca bin Ladin'den ibaret değildir. Kraliçe Şehrazat tarafından kocası Kral Şehriyar'a anlatılan efsanevi Binbir Gece Masallarında olduğu gibi

el-Kaide masallarında da birçok karakter, kişilik ve ayrıntı bulunmaktadır. Bu masallarda, bugün dahi insanlığın özünü teşkil eden sevgi ve sadakat biçimleriyle kendi zamanlarındaki dünyaya şekil vermiş az bilinen karakterlerin binlercesi ortaya çıkmaktadır. Binbir Gece Masalları, İslami altın çağ boyunca Arapça dilinde telif edilmiş halk masalları ile Orta Doğu ve Güney Asya öykülerinden oluşan bir derlemedir. Tarihleri ve yazarları belirsizdir. Derlemenin çerçeveleme unsuru, uçkuru gevşek ilk karısı tarafından aldatılmış ve kadınlara bir ders vermek için her gün yeni bir kadınla evlenip onu idam etmeye azmetmiş intikam peşinde koşan Kral Şehriyar'a bağlıdır, buna rağmen becerikli Şehrazat (Hint derlemesinden anlaşıldığı üzere) buna bir son vermiştir. Hem erken bir idamı önlemek hem de kadınların iffetleri konusunda hükümdarın inanışını düzeltmek için Kral Şehriyar'ı binbir gecelik bir sürece yayılan hikâyelerle tutsak etmiştir. Şehrazad'ın serüveni, Hindistan, İran, Irak, Mısır, Türkiye ve muhtemelen Yunanistan'dan öyküleri içine almaktadır. Bu derlemenin özgün bir biçimde sözlü olarak aktarılan karma bir çalışma olduğuna ve birkaç yüzyıllık bir süreç boyunca geliştirildiğine inanılmaktadır. Derleme, karmaşık öyküleme yapılarını yansıtan ve okuyucuyu kolay bir kaçışın olmadığı ünlü bir destan girdabının içine çeken uzun ve dolambaçlı bir tarihe sahiptir.

El-Kaide'nin bazı efsanevi binbir gece figürlerini paralel biçimde sunarak aydınlatmaya çalıştım. Bu öyküler, perde arkasında oynayan karakterlerin hikâyeleri fakat aynı zamanda 2001 yılındaki Amerikan bombardımanının bir sonucu olarak Tora Bora dağlarının molozları altında gömülü olduğuna inanılan bir örgüt olan el-Kaide'nin, Batı hegemonyasına karşı gerçek bir küresel direniş hareketi olarak ortaya çıkması ve Kuzey Afrika'dan Orta Asya'ya kadar kanatlarını açabilmesi sayesinde bir ortam oluşturma konusunda belirleyici bir rol oynayanların da hikâyeleri.

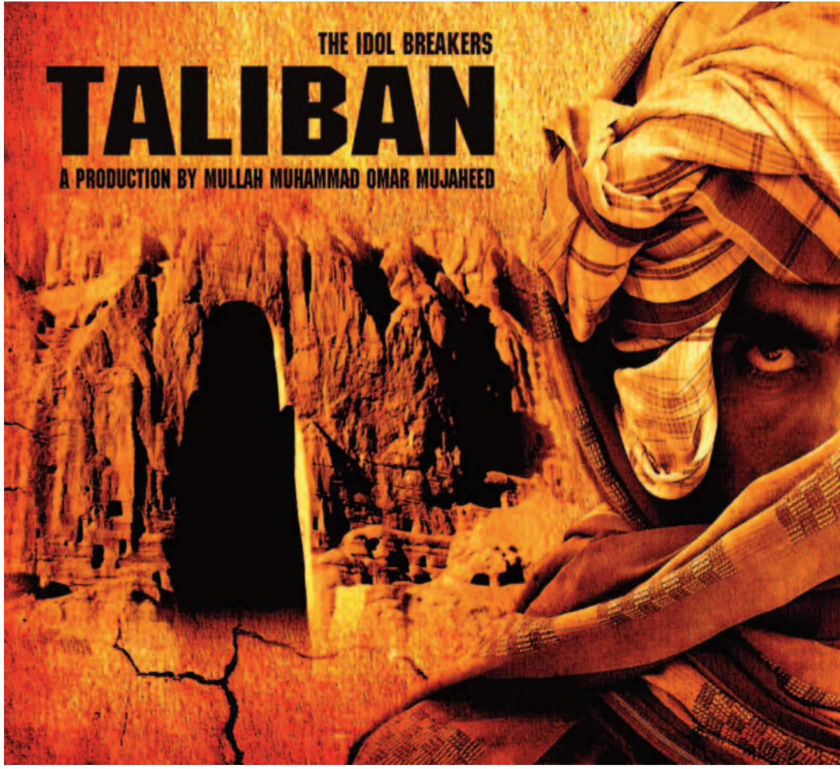
El- Kaide karakterleriyle tanışmak üzere Irak, Lübnan, Kuzey Veziristan ve Afganistan'ı ziyaret ettim fakat Pakistan'ın seçkin komandolarından oluşan Pakistan Ordusu Özel Hizmetler Grubu'nun (SSG) bir zamanlar bir üyesi olan ve Afganistan'ın Helmand vilayetindeki İngiliz birlikleriyle girdiği çatışmada öldürülen emekli Yüzbaşı Khurram (Hürrem) Askhiq gibi az bilinen bir kişiyi gerçek ilham kaynağım olarak keşfetmem benim için sürpriz oldu. Onunla tanıştığımda Yüzbaşı Hürrem ordudan istifa etmiş ve Afganistan Taliban'ı ile işbirliğine gitmişti. Hürrem'in el-Kaide üzerindeki damgası aşikârdı. Onun ölümü üzerine, el- Kaide'nin Batı İttifakına karşı savaşı etrafında dönen (ve genellikle 26/11 olarak anılan) 26 Kasım 2008 tarihindeki Mumbai saldırılarının bilahare iki ana stratejisti olan arkadaşı emekli Binbaşı Abdurrahman ve Hürrem'in kardeşi emekli Binbaşı Harun benimle bir araya gelip el-Kaide'nin stratejisi hakkında görüş alanımı ve algımı genişlettiler.

Onlarla tanıştıktan sonra el- Kaide'nin dünyasına, ileri teknolojinin çok yönlü kabiliyetine karşı insan zekâsı ve mukavemet fikrinin saf olarak ortaya çıkardığı ölçüsüz gücün, Birleşik Devletleri (yani dünyanın hayatta kalan tek süper gücünü) 9/11 ile kışkırtması olarak baştan başa yeni bir perspektiften bakmaya başladım. Amaç, insanların taş devrini yaşadığı bir bölgede Birleşik Devletleri çatışmaya çekmekti. Yüksek teknolojinin hiçbir şey ifade etmediği ve hayatta kalmanın basit akla sahip olmaktan ibaret olduğu bir devir... El-Kaide ilk çarpışmada yüzlerce taraftarını kaybettikten sonra ve Amerikan zafer kutlamalarını seyretmek üzere hayatta kalanlar hızla mağaralara geri çekildiği halde bu durum şaşırtıcı değildi.

> "Biz bu savaşı, Büyük Şeytanı (Amerika) ve müttefiklerini bu bataklığa (Afganistan) getirmek için planladık. Afganistan, bir avcının her türlü tuzağı tercih edebileceği dünyadaki en eşsiz yerlerden biridir. Tuzaklar çöllerde, nehirlerde, dağlarda ve hatta şehir merkezlerinde kurulmuş olabilir. Bizim düşüncemiz bu şekilde. Büyük Şeytan'ın küresel entrikalarından bezdik ve yorulduk, bu dünyayı bir barış ve adalet yeri haline getirmek için onun ölümünü hedeflemekteyiz. Büyük Şeytan (askeri) üstünlüğün tüm kibriyle Afganların, Amerikan savaş makineleri tarafından dört bir yandan kolayca vurabilecek misilleme gücü ve kapasitesi olmayan aciz heykeller gibi olduğunu düşünüyor." ***(Asia Times Online, 15 Ekim 2009)***

El-Kaide yakından izlemeye devam etti ve çatışmadan geri durdu, ta ki İbnu'l Beled ya da toprağın oğulları (ayrıca Taliban olarak ta bilinir) olarak davetsiz misafirlere karşı savaşa girene kadar... Fakat her zaman başka bir şeyle meşgul oldular ve bu, toprağın oğullarını "kan kardeşliğine" mecbur edip onları el-Kaide'nin doğrudan emri altına almaktı.

El-Kaide'nin ilk hedefi, Afganistan'da Batı'ya karşı savaşı kazanmak oldu. Bir sonraki hedefi ise Orta Asya'dan Bangladeş'e ulaşana kadar çatışarak ilerlemek ve tüm Müslüman topraklarının özgürleşmesinin yolunu açacak olan Halifeliğin altında Müslüman siyasi düzenini diriltmek üzere yapılacak nihai savaşlara katılmasını sağlamak için Orta Doğu'daki savaş

meydanına getirmeden önce süper gücün kaynaklarını tüketmekti.

Bu kitap, Batı İttifakının yenilgisi yakın görüldüğü bir zamanda ve kritik bir kavşakta yazılmıştır. Bazı yorumcular, dünyayı tehdit eden Müslüman devletler tarafından desteklenen nükleer silahlı bir el-Kaide'nin korkunç tablosunu çizdiler fakat savaşın yıllar sonrasında hepsinin ötesinde dikkat çeken şey, el-Kaide'nin silah deposunun, onun silahlanma ilmi olmadığı fakat onun cephaneliğinin, yüksek teknolojili düşmanlarının çöküş mühendisliğini yapmak için gelişen olaylardan istifade etme konusundaki esrarengiz yeteneği olduğudur.

Batı İttifakı artık, Afgan savaş sahnesinin bir çıkış yolunu aramaktadır. Ne var ki, nihayetinde bu gerçekleşse bile ve gerçekleştiği zaman dahi (bu durum) el-Kaide'nin Batı'ya karşı savaşına bir son vermeyecektir. Bu, ilk raundun sona erdiğini belirten sadece bir işaret olacak ve diğerinin başlangıç noktasını işaret edecektir. Kitap boyunca keşfetmeye çalıştığım perspektif te budur.

GİRİŞ

2001 yılındaki 9/11 saldırıları, Güney Asya'da bir savaşı kışkırtmayı hedeflemişti. 2008 yılındaki 26/11 Mumbai baskınları ise el-Kaide'nin savaşını Orta Asya Cumhuriyetleri'nden Hindistan ve Bangladeş'e kadar doğuya doğru genişlettiğinin ve bunu daha birçok benzer eylemlerin takip edebileceğinin uyarısını verdi. El-Kaide'nin ideolojik perspektifinde bu, Muhammed Peygamber (sav) tarafından (hadislerde) atıfta bulunulan "ahir zaman" savaşları için bir hazırlıktı. Bu hadisler antik Horasan olarak, modern zaman İran'ının, Afganistan'ının, Pakistan'ının ve Orta Asya'sının bölgelerine işaret etmekteydi. Batı'ya karşı nihai bir yüzleşme öncesinde Horasan, işgal edilmiş tüm Müslüman topraklarının ve Filistin'in kurtuluşu için Orta Doğu'da yapacakları son savaş ile birlikte ahir zaman savaşları için de ilk savaş alanı olacaktı.

Bu süre içinde el-Kaide, dünyanın en güçlü devletlerini Afganistan'ın katlanılmaz arazisi içinde tuzağa düşürmeyi hedefledi. Amaç, Batı'ya karşı savaş sahnesinin Orta Asya'dan Bangladeş'e kadar genişlemesinden önce enerjilerini Afganistan'da tüketmelerine neden olmaktı.

9/11 Birleşik Devletler saldırılarının yıllar sonrasında 9 Ekim 2009 tarihinde Amerikan vatandaşı David Headley'den gelen ifşaatlar sonrası 26/11 Mumbai baskınlarının beyni olduğu teyit edilen el-Kaide'nin Askeri Komite Emiri Komutan Muhammed İlyas Keşmiri, benimle bir röportajı esnasında gelecek stratejilerini çizmiş ve şöyle söylemişti:

"Biz bu savaşı, Büyük Şeytanı (Amerika) ve müttefiklerini bu bataklığa (Afganistan) getirmek için planladık. Afganistan, bir avcının her türlü tuzağı tercih edebileceği dünyadaki en eşsiz yerlerden biridir. Tuzaklar çöllerde, nehirlerde, dağlarda ve hatta şehir merkezlerinde kurulmuş olabilir. Bizim düşüncemiz bu şekilde. Büyük Şeytan'ın küresel entrikalarından bezdik ve yorulduk, bu dünyayı bir barış ve adalet yeri haline getirmek için onun ölümünü hedeflemekteyiz.

Büyük Şeytan (askeri) üstünlüğün tüm kibriyle Afganların, Amerikan savaş makineleri tarafından dört bir yandan kolayca vurabilecek misilleme gücü ve kapasitesi olmayan aciz heykeller gibi olduğunu düşünüyor." **(Asia Times Online, 15 Ekim 2009)**

El-Kaide'nin Batı'ya karşı (2001 yılında başlayan) savaş konusundaki düşünce tohumlarının ekimi, 1980'lerde Afganistan'daki Sovyet işgaline karşı 10 yıllık uzun bir cihad (ya da kutsal savaş) boyunca yapıldı. Afgan direnişiyle el ele vermek için ülkeye akın eden Araplar, Yemenli ve Mısırlı olmak üzere genel olarak iki kampa düştüler. Değişik yerlerden Afganistan'a gelen dini fanatikler, daha sonra memleketlerindeki din adamlarından esinlenerek çoğunlukla Yemen kampına katıldılar. Kamplara birlikte katılır katılmaz sıkı bir eğitim aldılar ve savaşmakla meşgul olmadıkları zaman bütün gün boyunca askeri tatbikatlar yaptılar. Kendi yemeklerini pişirdiler ve yatsı namazının ardından düzenli biçimde uyudular. 1980'lerin sonuna doğru Afgan cihadı azalarak sona erdiğinde bu cihadçıların çoğu kendi ülkelerine dön-

düler. Diğerleri ise ya Afgan nüfusu ile kaynaştılar ya da birçoğunun evlendiği yer olan Pakistan'a gittiler.

Mısır kampı ise ideolojik olarak şartlanmış olmakla birlikte ziyadesiyle siyasi de olan birçok adama sahipti. Büyük ölçüde Müslüman Kardeşler üyesi olmalarına rağmen, devrim yerine demokrasi ve seçimler vasıtasıyla toplumlarına değişim getirme girişimi konusundaki ısrarı nedeniyle bu örgütlenmeyle mutlu değillerdi. Afgan cihadı, birçoğu doktorlar ve mühendisler olarak eğitim görmüş bu kafa dengi bireyler için güçlü bir zamk işlevi gördü. Diğerleri ise Bin Ladin'in yardımcısı Dr. Eymen ez-Zevahiri'nin gizli Mısır İslami Cihad Hareketi'yle bağlantılı olan Mısır Ordusu'nun eski askeri personelleriydi.

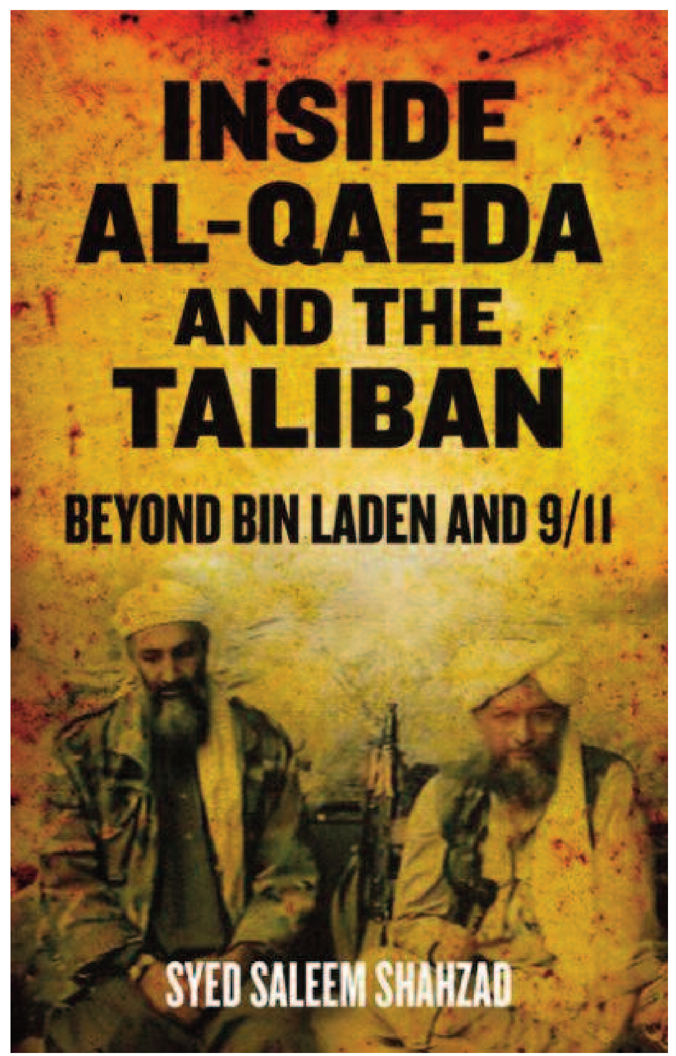
Bu grup, Cumhurbaşkanı Enver Sedat'ın Camp David'de İsrail ile bir barış anlaşması imzalamasından sonra 1981 yılında suikasta uğramasından sorumlu tutuldu ve Arapların "vahim durumunun" nedeninin Birleşik Devletler ve onun Orta Doğu'daki kukla hükümetleri olduğu yönündeki temel kanı üzerinde birleşti. Mısır kampı Zevahiri'nin elindeydi ve adamları, yatsı namazından sonra oturup Arap dünyasındaki güncel sorunları tartışıyordu. Liderlerinin ilan ettiği en güçlü mesajlardan biri, Müslüman ülkelerin ordularını ideolojik olarak motive etme çabalarına yatırım yapmaları gerektiğiydi.

1990'ların ortalarında o zamanki Afgan Başkanı Profesör Burhaneddin Rabbani ve onun güçlü Savunma Bakanı Ahmed Şah Mesud, Sudan'dan Afganistan'a hareket etmek üzere Bin Ladin'e izin verdiler, Mısır kampı da gelecekteki savaşa dair strateji öğretmek için muaskerinin ve cemaatinin içine birçok insanı çekti. 1990'ların ortalarında hesaba katılması gereken bir güç olarak Taliban zuhur edinceye kadar Mısır kampı stratejilerini karara bağlamıştı. En önemlileri şunlardı:

• Devlet, millet ve krallarla ilişkili sıradan insanların gözünde imajlarını tahrip etme amacıyla İslam dünyasındaki yozlaşmış ve zorba hükümetler aleyhinde konuşmak ve onları hedef haline getirmek
• İsrail'i ve Orta Doğu'daki zorba hükümetleri destekleyen Birleşik Devletler'in rolüne odaklanmak ve bu rolü herkesin anlamasını sağlamak

Bu yıllar Sovyetler'e karşı Afgan cihadı yıllarıydı ve bu süreç boyunca Mısır kampı, dünyanın her tarafından çekilen birçok Müslüman gencin zihnini şekillendirdi.

El-Kaide kendisini başka bir organizasyondan ortaya çıkardı. Bu organizasyon, Sovyetlerle savaşmak için Orta Doğu'dan Afganistan'a gelen genç Araplara olanak sağlamak için Abdullah Yusuf Azzam'ın 1980'lerin başında kurduğu hizmet bürosu ya da diğer adıyla Mekteb'ul Hidame idi. Azzam 1989 yılında suikasta kurban gitti, onun görevini ise önde gelen talebelerinden biri olan Bin Ladin devraldı. Usame bin Ladin organizasyonu el-Kaide'ye dönüştürdü. Ancak onun yaptığı şey, yapısal bir değişimden daha fazlası değildi. Eğer Zevahiri'den, Mısır kampının ideolojisinden ve mücadele kalıbından daha önce gelmemiş olsaydı el-Kaide aynı etkiye sahip olmazdı. Aslında Zevahiri, el-Kaide'yi bugün dünyanın tanıdığı bir örgüte fiilen dönüştüren kişiydi.

El-Kaide, aktüel dünya siyasetinin ihtiyaçlarını karşılamak için öncelikli olarak İslam inancını yeniden tanımladığı mücadele diyalektiğini düzenledi. "Allah'tan başka ilah yoktur ve Muhammed O'nun son elçisidir" şartını koşan Müslüman inancının temeli olarak tevhide vurgu yaptı. El-Kaide için bu tek tanrılı mefhum, hem bireysel hem de kollektif düzeyde İslami gelenekleri tanımlamaktadır.

"Allah'tan başka ilah yoktur" anlayışı yalnızca ayinsel çağrışımlara sahip değildir. (Bu nedenle) El-Kaide, tanrı kavramının otoriteyle eşanlamlı olduğu ve tevhidin haliyle İslam'ın tek otorite olması gerektiğini talep ettiği yönünde bir perspektif çizdi. Tanrının emirlerine boyun eğmeyi reddeden herhangi bir siyasi sistem ya da diğer bir otorite, etkin biçimde bir şirk biçimini ortaya çıkaracaktır. "Yoktur" sözcüğü, insan yapımı herhangi bir sisteme karşı bir başkaldırıyı temsil etmektedir. Bu tavrı takınan Müslümanlar otomatik olarak demokrasi, sosyalizm ya da çok tanrılı olarak insan yapımı kanunlara bağlı herhangi bir ideolojiye dayalı yönetim sistemini reddetmektedir ve el-Kaide, Müslümanların bu tür sistemlere karşı mücadele etmesi gerektiğini savunmaktadır.

HAÇLILAR VE İŞBİRLİKÇİLERİNİN IRAK KABUSU:
ŞEHİD KOMUTAN EBU MUS'AB EZ ZERKAVİ

Komutan Zerkavi Irakta hem işgalci pislik haçlı ordusu ve onun köpekliğini yapan Rafıziler ile aynı anda savaşmak zorunda kaldı. Fakat her iki Allah düşmanları topluluğuna da kan kusturdu. Bir dönem Mücahitler saldırılarını öyle sıklaştırdılar ki, Irakta operasyonsuz, çatışmasız, şehadet saldırısı yapılmayan bir saat yaşanmaz oldu. Ve nasıl saldırılar? En güvenli olduğu söylenen bölgelere... göğe yükselen dağlar gibi patlamalarla. Aynı saatte 20- 30 yerde birden. Eş zamanlı...

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla... Hiçbir ahlaki değere sahip olmayan haçlı ordusu Afganistan işgalinden sonra Irak ülkesine de acımasızca saldırmıştı. Afganistan'da elde edemediği başarıyı Irak'ta sağlayabileceğini ümit etmişti. Çünkü burada tarihi ihanet şebekesi Rafıziler vardı. Planlarına göre onlar bu şirk ve zulüm ordusuna destek olacaklardı. Düşündükleri gibi oldu.

Tek hainler zümresi Rafıziler değildi. Paraya tapanlar, demokratlar, mürcieler, hariciler... Hepsinin ortak özelliği: zarar, yalnız zarar. Rasulullah'ın(s.a.v) bildirdiği gibi "iman onların boğazlarından aşağıya inmez." Eğer iman etmiş olsalardı İslam'a ve onun ehline böyle zulmetmez, İslam'a böyle zararlar vermezlerdi. Her bid'at taifesi ayrı bir yerden vurmakta, İslam ve ehli, en ağır darbeleri içeriden almakta. Münafıklar cehennemin neden en alt tabakasındalar? İslam tarihini okuyan bunu çok iyi anlar.

Haçlı ordusu zorlanmadan Irak ülkesini işgal etti. Saddam denilen zorba için kimse kendini feda etmek istemezdi, etmedi de. Fakat asıl savaş yeni başlıyordu. Hiç zaman kaybetmeden bir çok direniş ve cihad birliği kuruldu. Her gün haçlı ordusu yeni bir saldırı ile sarsıldı. Diğer yandan Küresel Cihad yanlıları, dünya çapında yaptıkları eylemlerle uluslar arası haçlı birliğine çok büyük acılar yaşattılar. Bu darbeler öyle sarsıcı oldu ki İspanya gibi haçlı ittifakının önde gelen destekçileri bile İslam'a karşı açılan bu savaştan vazgeçerek geri çekildiler.

Haçlı ittifakı, garip Müslümanların bu imkansız savaşı tüm olumsuzluklara rağmen ısrarla sürdürmesi karşısında çılgına döndü. Müslümanların pişman edilmesi gerektiği konusunda görüş birliğine vardılar. Bunun için de çok geçmeden ne yapmaları gerektiğini buldular. Müslümanların kutsallarına, namuslarına saldıracaklardı. Yaptıkları pislikleri dünya kamuoyu ile paylaşıp "işte Müslümanları böyle rezil ediyoruz." diyecekler, böylece Mücahitleri de (akılları sıra) pişman edeceklerdi. Ayrıca savaş

meydanlarında aldıkları yenilgilerin de üzerini pislik ve iğrençlik örtüsü ile kapatmış olacaklardı.

İslam'ı ve ehlini yok etmek için yaptıkları planlarını uygulamaya koydular ve günümüz insanının gördüğü en büyük iğrençlikleri aylarca tüm dünyaya izlettiler. Bu görüntülere bakmak bile işkenceydi. Bu pislikleri izleyenler haftalarca kendine gelemiyordu. En ahlaksız kavimleri geride bıraktılar. Cezaevlerinde ki Müslümanlar, dışarıya gönderdikleri mektuplarda Allah için bizleri öldürün diye Ümmete yalvarıyorlardı. En acı olanı; bu cezaevlerinde Mü'minlerin kadınları ve çocuklarının da olması ve onların da ayırım gözetilmeden işkencelere tabi tutulmasıydı. Beşyüzbin mahkum bu cezaevlerinde her gün aynı tarif edemeyeceğimiz zilleti yaşıyordu.

Zamanında Hilafetin merkezi olan Bağdat... Moğol istilasından beri böyle vahşet ve zulüm yaşamamıştı. Yüzbinlerce ölü, yüzbinlerce esir ve devam eden işkence ve zillet. Terbiyemiz elverse yaşanılanları anlatacağız. Ama insanın yazmaya bile eli varmıyor. Birazcık araştıran görür. Görmesek daha mı iyi olur? Deve kuşu gibi kafamızı soksak kuma, görmesek. Canımız sıkılacak şimdi. İşte bu Müslümanın düşüncesi olamaz. Ama malesef olmuş. Bu fikirsizlere tek hadis yeter: "Müslümanların durumları ile ilgilenmeyen Müslümanlardan değildir." Kafasını kuma sokan Müslümanlardan değildir yani.

İslam Ümmeti rezil olmuştu. Namusuna sahip çıkamamıştı. Rasulullah(s.a.v) bildirdi ki: " doğuda bir Müslüman kadın esir edilse, batıda ki Müslümanların o kadın, kafirlerin kalelerine götürülmeden önce onu kurtarmaları gerekir." Bu hadise göre Mücahitler hariç bütün ümmet günaha batmıştık. Iraklı Müslüman kadınlar ümmetin erkeklerine sesleniyordu: "hani bizler Allah'ın emanetiydik."

Ümmet olarak yaşadığımız bu rezilliklere bir de münafıkların bıyık altından sırıtmaları, "dev haçlı gücüne karşı gelinirse olacağı budur" şeklinde nifaklarını kusmaları ise insanı akıl hastası olma noktasına getiriyordu. Cihada gidemeyen nice kimseler psikolojik problemler yaşamaktaydılar. Kimisi ben şerefsizim, kimisi ben münafığım diye dolaşmakta ve kendinden intikam almaktaydı.

Bundan sonra ne olacaktı? Allah(cc) onlara yardım etsin, ayaklarını sabit kılsın. Onlar şerefli Bedir ehlinin varisleri, Ümmetin kurtarıcısıdırlar. Onlar biterse Din biter. Onlar giderse Din gider. Rasulullah'ın (s.a.v) bildirdiği gibi: "Allah'ım bu topluluk yenilirse yeryüzünde Sana ibadet eden kalmaz." bu hadis bedir ehli içindir. Şu hadis de bedir ehlinin varisi Taifet'ül Mansura içindir: "Ümmetimden bir taife kıyamete kadar Hak üzere cihad edecektir. Onlar kimin yardım edip kimin ihanet ettiğine bakmayacaklar. sonuncuları (hz İsa(a.s.m)) ise deccale karşı savaşacaktır." Bu ve benzeri birçok hadis de işaret edilmiştir ki: bu Cemaat son ana kadar devam edecek. Sonra tatlı bir rüzgar ile Mü'minlerin ruhları alınacak, kıyamet kafirlerin üzerine kopacaktır. Bu Cemaat gidince kıyamet geliyor yani. Bu topluluktan rahatsız olanlar, o gün Kıyametten memnun kalacaklar mı acaba? Mü'minler için bunu seyretmek çok zevkli olacak.

Bu Taife kimi zaman güçlenir kimi zaman garipleşir. Ama her zaman var olur. Her zaman desteklenmesi gereken topluluk budur. Mü'minlerin Cemaati budur. Rasulullah'ın(s.a.v) ve ashabının yolu üzere gidenler bunlardır. Görmek zor değil fakat Rabbimizin bildirdiği gibi: "sen sağırlara işittiremezsin üstelik bir de arkalarını dönmüş koşuyorlarsa..."

Hak üzere Cihad eden Cemaat, yolun en zorlu yol olduğunu bilir. Rasulullah(s.a.v) bildirmiştir ki: "en büyük çileleri Peygamberler sonra da en salih olanlar çeker." fakat onlar başlarına gelenler karşısında gevşemezler, pes etmezler. Allahu teala bildirdi ki: Peygamberlerle birlikte savaşan nice Rabbaniler vardı ki Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik göstermediler. Boyun eğmediler."

Hak için savaşan Mücahitler de tüm acılara rağmen pes etmediler. Onlar biliyorlardı ki; cihad= Sabır... Biz tribünde ki seyirciler ise çoktan pes etmiştik. Yeter ki zulüm bitsin diyorduk. Fakat zalim kafirlere karşı cihaddan vazgeçince zulüm bitmiyor. İslam Ümmeti bu gerçeğin de defalarca çok acı tecrübeler yaşayarak farkına varmıştı. Srebrenista'da silahları teslim edip barışa razı olanlar, birleşmiş milletler bayrakları altında soykırıma uğramışlardı. Hala aklınızı kullanmaz mısınız?

Irak'ta ve Irak savaşı yüzünden tüm İslam dünyasında en büyük çilelerin yaşandığı, ümitlerin neredeyse tükendiği böyle bir dönemde de dünya, inşaAllah Allah ve Rasulünün müjdelediği o cihad cemaatinden, küresel cihad ordusundan asla unutulmayacak, bütün küfür ve şirk ordularının başlarına gelmiş geçmiş en büyük belalardan birisi ve Irak cihadının sembol ismi olarak tarihe geçecek olan bir yiğit Müslümanın ismini duymaya başladı: Ebu Mus'ab Ez Zerkavi.

Cahili bir hayattan sonra cezaevlerinde İslam ile tanışan, cezaevi hayatından sonra cihad meydanlarına giden, ülkesi Ürdün'de cihadi çalışmalarından ötürü ikinci bir cezaevi hayatı yaşayan hemen akabinde tekrar cihad ülkelerine geri dönen şeyh Zerkavi, Afganistan da Mücahitlerin İmamı Şeyh Üsame Bin Laden ile tanışır. Sonrasında İran'da Tevhid isimli bir grup kurar ve yönetir. Daha sonra Kuzey Irak'a geçer. Irak da ABD ve işbirlikçilerinin zulümleri zirve yapınca Ehli Sünnet olan Irak'ta mevzilenir.

Mücahitlerin İmamı Şeyh Üsame Bin Laden, Komutan Zerkavi hakkında "Biz Onu Afganistan da yıldırım gibi bombardumanlar altında gösterdiği sebat ile tanımaktayız." der ve Irakta ki bütün Cihad gruplarına Şeyh Zerkavi'ye katılma talimatını verir. Kabus görme sırası artık ABD ve işbirlikçilerinde, kafir ve münafıklardadır.

Komutan Zerkavi Irakta hem işgalci pislik haçlı ordusu ve onun köpekliğini yapan Rafıziler ile aynı anda savaşmak zorunda kaldı. Fakat her iki Allah düşmanları topluluğuna da kan kusturdu. Bir dönem Mücahitler

saldırılarını öyle sıklaştırdılar ki, Irakta operasyonsuz, çatışmasız, şehadet saldırısı yapılmayan bir saat yaşanmaz oldu. Ve nasıl saldırılar? En güvenli olduğu söylenen bölgelere... göğe yükselen dağlar gibi patlamalarla. Aynı saatte 20- 30 yerde birden. Eş zamanlı...

Saldırıları izlemek için araştırma yapmaya gerek yoktu. Hepsi internetteydi. Mücahitler hem saldırıyor, hem imha ediyor, hem tam kafadan düşmanı vuruyor. Kamera ile operasyonlar için ustaca çekimler yapmayı da ihmal etmiyorlardı. Ahlak yoksunu ABD ordusu, ahlaklı İslam ordusu karşısında nasıl da rezil oluyordu. Aşağılayıcı görüntüleri dünyaya izletme sırası Müslümanlara gelmişti. Ayrıca esir alınan ABD ajanlarının infazlarının da videoları vardı artık internette. Kafir ve münafıkların üzüntülerinden yüzlerinden düşen bin parça...

Şeyh Zerkavi ve aslanları eylemleriyle ABD ve işbirlikçilerinin kayıplarını yüce Allah'ın izniyle korkunç boyutlara ulaştırdı. ABD ordusu Onu, bütün askerlerinin ölümünden sorumlu tutuyordu. Ne güzel sorumluluk. Fakat Komutan Zerkavi bununla da kalmadı. Daha fazla saldırı, daha fazla eylem emirleri verdi. Şöyle söylüyordu: “Müslümanlar, daha kuvvetli, daha kuvvetli vurun.”

Mücahitler şiddetle ve bitmek tükenmek bilmez bir azimle eylemlerine devam ettiler. Artık ABD askerleri şehirleri boşaltarak geri çekilmek zorunda kaldılar. Felluce başta olmak üzere birçok şehir artık Cihad ordusunun eline geçmişti. Bu şehirleri kaybetmek ABD ordusu için yeni bir utançtı. Bu yüzden aylarca saldırarak bu şehirleri geri almaya çalıştılar. Fakat nafile. Birtek şehir olan Felluce de bile defalarca bozguna uğradılar. Bu ümmet aciz değildir. Çünkü Allah(cc) bizimledir.

ABD, bütün dünya da rezil oluyordu. Bu itibarın kaybedilmesine daha fazla dayanamazdı. Ve çirkin yüzünü bir kez daha gösterdi. Kimyasal silah var bahanesiyle girdiği fakat bir türlü bulamadığı kimyasal silahları kendisi Felluce de Mücahit-sivil ayırt etmeksizin insanların üzerinde kullandı. Ölen birçok insanın üzerinde bu silahların izleri görüldü.

Mücahitler kazdıkları tüneller vasıtasıyla başka yerlere geçtiklerinden ciddi kayıplar vermediler. Geliştirdikleri strateji ile bir şehire yoğun saldırı yapılırsa başka bir şehirde cihadı şaha kaldırarak düşmanı yanılttılar. Cihad, bütün ehli sünnet kentlerinde yaygınlaştı. ABD ve işbirlikçileri hangi şehire saldırsa acaba? Pislik haçlı ordusu muhteşem! Teknolojisine rağmen, kimyasal silahlarına rağmen şaşkınlık içinde kalmıştı.

Şeyh Zerkavi ve Mücahitler cezaevlerinde ki mazlumları da unutmadılar tabiki. Nasıl unutulabilirki? o mazlumlar için Faziletli Şeyh şu şiiri yazmıştı:

“Haçlilar heryere zillet ve pisligi yayarken..
Bagdat musluman bir kadin için agliyor..
iffeti kopekler ve kurtlar tarafindan kirletilmis, tertemiz bir kiz için agliyorum...
Emrindeyiz ey annecigim !!!
Emrindeyiz ey bacim !!!
Emret ey tertemiz ve iffetli kiz !!!

Vallahi hayatimizin tadi olmayacak...
Ve gozlerimize uyku girmeyecek...
irzinizin ve onurunuzun intikamini alincaya dek, kiliçlarimiz kinina kirmeyecek..”
(Seyh ebu Mus'ab Ezzerkawi)

Şiirinde de anlattığı gibi cezaevlerinde ki mazlum Müslümanlar da Komutan Zerkavi'yi öfkeden çılgına çeviriyordu. O da tüm öfkesini, şerefsiz haçlılar ve onların işbirlikçiliğini yapan Rafızilerden intikam alarak çıkarıyordu. Yüce Allah'ın izniyle ırakta ki cezaevleri de yangın yerine dönmüştü. Artık buralarda Mücahitlerin durmaksızın operasyon yaptıkları, ABD askerlerinin cenazelerinin sürekli kalktığı yerlerdi. İçerdeki mazlumlara zarar gelirse ne olacaktı peki? Onlar zaten dünden ölmeye razıydılar. Bir Mü'min annemiz bu şekilde söylüyordu: “size yalvarıyoruz bizi ve karnımızda ki ABD askerlerinin gayrımeşru çocuklarını öldürün!”

Komutan Zerkavi ve Mücahitlerin Irakta gösterdikleri direniş öyle şiddetliydi ki... Sadece dünya değil, cihad ile ömürleri geçmiş Mücahitler de hayran olmuştu. Mücahitlerin İmamı Üsame Bin Laden, kendisi ve Mü'minlerin Emiri Molla Muhammed Ömer, Afganistan da olmasına rağmen Komutan Zerkavi'nin birliğinin cihadı ile şahlanan Irak ülkesini bütün dünya da ki İslami direnişin merkezi ilan etti.

ABD ve işbirlikçileri de Irak'ta hiç beklemedikleri bir savaş ile karşılaştıklarını itiraf etmek zorunda kaldılar. Onlar gerçeği gizlemek isteseler de deve kuşu gibi başını kuma sokunca hakikat gizlenemez. Deve kuşu, sadece insanları kendisine güldürür. Böyle bir duruma düşmemek için onlar da Irak da baltayı taşa çartptıklarını açıklamak zorunda kaldılar. Öyle bir taş ki baltaları paramparça etmişti.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Şeyh Zerkavi Irak da yalnızca ahlaksız haçlı ordusuna karşı çarpışmadı. Haçlıların bütün zulüm ve pisliklerine rağmen, Irak da ABD ordusuna çok büyük zorluklar yaşatan cihadın devam ettiği bir sırada, Haçlılarla gayrımeşru bir birliktelik içine giren Rafızi hainleriyle de savaşmak zorunda kaldı. Bu hainler, haçlılarla birliktelik yerine Mücahitlerle dayanışma içinde olsalardı belki de ABD Irak' tan daha erken ve daha büyük bir bozgun ile çıkacaktı.

Şeyh Zerkavi bu durumu Fatih Osmanlı ordusu Avrupa da İslam için ilerlerken büyük bir ihanetle Osmanlı'nın arka sınırlarından saldıran ve İslam ordusunun defalarca Avrupa ortalarından geri dönmesine sebep olan Safevi hainlerinin yaptıklarına benzetir. Ve şu gerçekleri de ekler: Bu gün de İslam Ümmeti safevi ve rafıziler tarafından aynı şekilde arkadan hançerlenmektedir. Mücahit Osmanlı'nın yaşadıklarını bu günkü Mücahitler de yaşamaktadır. Türkiye ye de çağrıda bulunan Şeyh Zerkavi, eğer Türkiye İslam'a dönerse ikinci bir Yavuz Sultan Selim

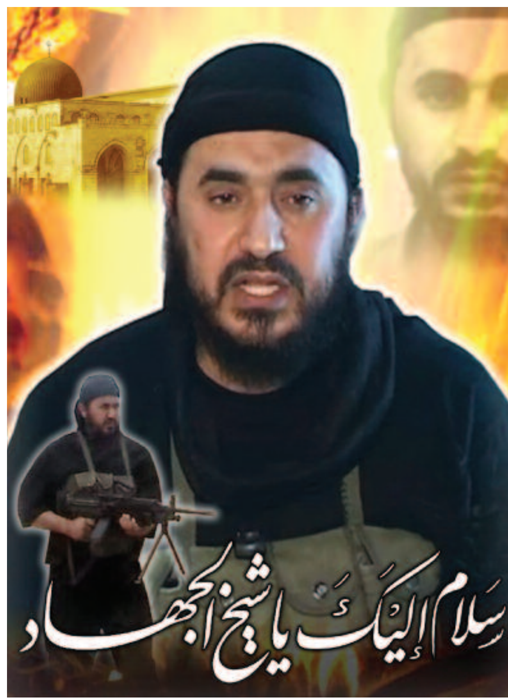
döneminin mümkün olduğunu bildirir.

Bazı Alimler, iyi niyetle Irak da cihadın şii bölgelerine taşınmasına karşı çıkar ve Şeyh Zerkavi'ye bu konu da mektuplar göndererek uyarırlar. Şeyh bu konuda şu şekilde cevap verir: Yanımızda Alimlerimiz vardır. Biz fetvasız iş yapmıyoruz. Siz bizim burada bu rafızilerden neler çektiğimizi bilmiyorsunuz. Buranın hali sizler için kapalıdır. Burada yaşananlara şahit olanlar bizleriz.

Gerçekten de Rafıziler ABD ile birlikte bir hükümet kurmadan ve Mücahitlere karşı haçlılarla birlikte harekete geçmeden önce Irak cihadının hedefinde değillerdi. Fakat sonra ABD'den daha çok ABD ci oldular ve saldırıları üzerlerine çektiler. ABD ile birlik olunca Mücahitlerle karşı karşıya gelmeleri hiç şaşılacak bir durum değildir. Fakat yine de Mücahitlerin hedefi rafızi taifesinin milisleri idi. Mücahitlerle savaşmayan şii halkından kimseler, Mücahitler için hedef değildi. Çünkü onların içinden de elbette zulümleri benimsemeyen ve Mücahitlerle beraber olmak isteyen nice kimseler vardı. Bu kişiler için Mücahitlerin düşünceleri: onlara tebliğ yaparak Hakkı göstermekti. Haçlılara katlıp İslam'a karşı savaş açanlar ise elbetteki hedef olmuşlardı.

Rafıziler bu gün de açıkça Yüce Allah'a söven, Rabbim Beşer Esed'dir demeyen nice Mü'minleri kimini diri diri gömerek, kimini yakarak, kimini boğazını keserek katleden, Mü'min kadınları sokaklardan toplayarak tecavüzlere götüren, çocukları dahi paramparça ederek öldüren baas rejiminin yıkılmasına en büyük bir engel olarak bir kez daha nasıl kimseler olduklarını göstermişlerdir. Böylece Şeyh Ebu Mus'ab Ez Zerkavi'nin de ne mübarek bir Mücahit olduğu, Rafızi taifesiyle giriştiği savaşta da ne kadar haklı olduğu güneş gibi bir hakikat olarak ortaya çıkmıştır.

Daha önce de belirttiğimiz gibi bütün ihanet ve zulümlere rağmen Komutan Zerkavi'nin hedefi: ABD askerleri ve onların işbirlikçisi Rafızi milislerdi. Şii halkı değildi. Fakat bu savaş namus ve ahlak yoksunu ABD askerleri, ABD de ki para için her türlü pisliği yapmaktan çekinmyen savaş şirketleri, onlara destek olan haçlı ittifakı Nato, alçaklıkta sınır tanımaz Yahudi şebekeleri, hain Rafızi milislerinin içinde olduğu en vahşi bir haçlı savaşıydı. Şeyh Zerkavi ve Mücahitler böyle bir vahşet ve iğrençlik ordusuna karşı savaşıyorlardı. Bu Allah'ın ve insanlığın düşmanları savaş meydanlarında bozgun üstüne bozgun yiyorlar fakat en alçakça metodlarla savaş alanlarında kaybettikleri mücadeleyi Mü'minlerin tenezzül etmediği pislik yöntemleriyle kazanma yoluna gidiyorlardı. Sivil

Ebû Mus'ab Ez Zerkavî

ölümlerin sebebi buydu. Onlar sivilleri de öldürmekten çekinmiyor, sonra da suçu Mücahitlere atıyorlar, ahmaklar da onların yalanlarına kanıyorlardı. Fakat Kur'an da bildirdiği gibi: "onların tuzağına karşılık Allah'ın (cc) katında da tuzak vardır. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun."

Bütün bunların yanında Mücahitlerin ve onların destekçilerinin de hataları olabilir. Özellikle böyle pis ve iğrenç mahluklara karşı yapılan bir savaşta. Fakat bu durum asla Mücahitlere karşı cephe almayı caiz kılmaz. Komutan Halid Bin Velid 'de bir seferinde büyük bir yanlışlık yapmış ve 200- 300 civarında Mü'min'in ölümüne sebep olmuştu. RasulUllah(s.a.v) bu büyük yanlıştan beri olduğunu söylemiş, "Allah'ım Ben Halid'in yaptığından beriyim." demişti. Fakat bazıları Halid Bin Velid aleyhinde konuşmaya başlayınca onlara da şu cevabı vermişti: " Halid Bin Velid aleyhinde konuşmayın o Allah'ın çekilmiş kılıçlarından bir kılıçtır." Ayrıca büyük Komutan Halid Bin Velid'e de cihada devam etmesini bildirmişti. Bu hadiseden de öğrendiğimiz gibi Mücahit sahabeler bile hata yapabiliyorlar. Bu hatalar olmasın isteriz. Fakat kimse melek değildir. Hatasız ve faziletli cihadlar isteriz. Ama asla hatalar var diyerek cihadı ve Mücahitleri desteklemekten vazgeçemeyiz.

Tüm olumsuzluklara, hainliklere, alçakça yalanlara rağmen Komutan Zerkavi cihadını sürdürdü. Kafir ve münafıkları deliye döndürdü. Mü'minleri ise sevince boğdu. ABD ve işbirlikçileri bütün dünyaya rezil oldu. Şeyh Zerkavi'nin ismi tarihe Irak cihadının sembol bir ismi olarak kazındı. Bütün ABD askerlerinin katili olarak 100 binlerce kişilik haçlı ordusunun aradığı bir Cihad önderi oldu. Haçlı askerleri yıllardır Irak ülkesini kendilerine azap yurdu haine getiren bu adamı bulmak için tüm imkanlarını seferber etmişlerdi. Neredeydi bu bütün dünyaya karşı savaşan deli. Bu kadar zulüm yapmalarına rağmen korkusuzca kendilerine kan kusturan bu çılgını bulamazlarsa artık kimsenin yüzüne bakamazlardı. Uzun çabalar ve çalışmalar neticesinde Şeyh Zerkavi'nin yerini tespit ettiler.

Bir tek kişiden bu kadar korkulur mu? Eğer o kişi Ebu Mus'ab Ez Zerkavi gibi bir Mü'min ise evet. Komutan Zerkavi'nin bulunduğu yer, sinekleri bile sağ bırakımayacak şekilde yüzlerce tonluk bombalar ile bombalandı. Ve Şeyh Zerkavi inşaAllah şehid oldu. Yüzlerce tonluk bombardumana rağmen Onun mübarek bedeni çok zarar görmemişti. Görüntüsü hala kafir ve münafıkların kalplerine korku salıyor, Mü'minlerin kalplerine sevinç veriyordu. Şehit olmuş hali bile haykırıyordu: İzzet Allah'a, Rasulü'ne ve de Mü'minlere aittir.

Komutan Ebu Mus'ab Ez Zerkavi şehit oldu. Fakat gerek kafirler, gerek münafıklar, gerek para karşılığı Dinlerini satan ve haçlılara katılan mürtedler yüzünden bir çok sorunlar yaşasalar da Irak Mücahitleri cihad yolunda devam ettiler. Rezil haçlı ordusu, bir milyon insanın ölümünden sorumlu olarak, bahane ettiği kimyasal silahları bulamadığı halde, hatta kendisi sivil halk üzerinde bunları kullanıp onca iğrençliğe imza attıktan sonra, Irak ülkesinden yenilmiş bir şekilde defoldu gitti. Yerini işbirlikçisi olan bir haine bıraktı. Irak Mücahitleri bu gün bu hainin askerleriyle de savaşıyor ve Şeyh Zerkavi'nin yolunu devam ettiriyorlar. Onlar hala ortadoğunun en profesyonel ve en korkulan savaş ordusu. Aynı günde 50 operasyon yaparlar, hepsi de başarılı olur. Elleri dert görmesin, tek seferde 100den aşşağı düşman askeri öldürmezler.

Yüzyılımız da ki en yiğit İslam savaşçılarından olan Iraklı Mücahitler, geçmişte yüzyıllarca Hilafetin merkezi olmuş olan bu topraklarda sadece düşmana karşı cihad ile meşgul olmadılar. Onlar Hak üzere devam eden o yüce İslam Cemaatinin vazgeçilmez ideali; İslam devletinin kurulması için de ellerinden gelen herşeyi ortaya koydular. Belki biraz erken davranmış olabilirler. Daha önce de dediğimiz gibi birtakım hatalar ve sorunlar da ortaya çıkmış olabilir. Yine de mücahitlerin cihad edip sonra da yönetimi laik ve demokratlara bırakması gibi bir yanlışa baştan mani oldukları için kardeşlerimizi tebrik ederiz. Elbetteki Mücahitler İslam toprakları ve Müslüman halkı kurtarmak için cihad edecekler fakat savaştan sonra görevi laik ve demokratlara da bırakmayacaklar. Devleti kurmak onların hakkıdır ve bu devlet İslam devleti olmalıdır. Cihad islam topraklarında laikliğin de demokrasinin de kökünü kazıyıp şeriattan ve cihaddan asla vazgeçmeyecek özgür bir İslam devleti kurulana kadar devam etmelidir. Kur'an da bildirildi: "Din yalnız Allah'ın dini oluncaya ve fitne kalmayıncaya kadar savaşın."

Bu gün Şam ülkesinde dün Irak da Ehli Sünnet Müslümanların yaşadıkları zulümleri Suriye Müslümanları belki daha beter bir şekilde yaşıyor. Putperestlikte ebu cehil'i bile geride bıraktığı halde kendilerine ehli beyt taraftarı diyen münafıklar tarafından her şekilde desteklenen Suriye Baas rejimi, aldığı yardımlarla son derece şımarmış, tüm dünya ile alay ederek zulümlerine, kimseyi umursamadan devam etmektedir. Fakat Yüce Allah'a çok şükür, Müslümanları katletme mutluluğu yarım kaldı. Çünkü Komutan Zerkavi'nin arslanları İslam'ın kalesi Horasan'dan (Afganistan'dan) gelen talimatla Suriye'ye geçtiler ve Nusret cephesini kurdular. Suriye de ki büyük zalim Beşer Esed'e de de büyük bir azimle karşı çıktılar.

Irak Aslanlarının da Suriye 'ye geçişiyle birlikte savaş iyice kızıştı. Küresel Cihad yanlıları kardeşlerinin kurduğu cepheyi öğrenince, İslam sancağı altında zulme karşı savaş için Suriye'ye yağmaya başladı. Suriye tağutu Nusayri baasçıların yardımına ise kardeşleri: Rusya, Çin, İran, Lübnan da ki sözde HizbUllah koştu. Fakat Yalnız Rableri ve Mü'min kardeşlerini dost bilen Mücahitler bu gün Suriye topraklarının yarısından fazlasını kurtarmış bulunuyorlar. Aynı zaman da Irak ta da cihad devam ediyor. Bütün bu gelişmeler de göstermiştir ki Şeyh Zerkavi'nin çabaları boşa gitmemiş ve Onun şehadetiyle hiçbir şey bitmemiştir. Siyah sancak Hıttine doğru hareket etmiştir. Rabbimizin bildirdiği gibi: "Allah nurunu tamamlayacaktır. Kafirler istemeseler bile."

Ahmed ve Tirmizi ve Naim b. Hammad Ebu Hureyre'den tahric ettiler, O şöyle dedi: Resulullah (s.a.v.) buyurdu: Horasan'dan siyah bayraklılar çıkar ve **İlya** (Kudüs)'ya bayraklarını dikene kadar, onları kimse durduramaz. Hasan b. Süfyan ve Ebu Naim, Şevban'dan tahric ettiler. Şöyle dediler: Resulullah (s.a.v.) buyurdu:Doğu'dan siyah bayraklılar çıkar, onların yürekleri demir gibidir. Kim onları işitirse, kar üzerinde sürünerek de olsa, gitsin ve onlara biat etsin. Alim İbni Kesir dedi ki: "Siyah sancaklı bu ordu hz Mehdi'ye öncülük yapacak olan ordudur." Bize düşen ya bu orduya katılmak ya da bütün gücümüzle destek olmaktır.

İlmî Kürsü
Ebû Yahya el-Lîbî

Bu yazıyı geçtiğimiz aylarda şehid olan mücahid âlim **Ebû Yahya el-Lîbî**'nin şehadeti talep etmenin fazileti üzerine yazdığı el-Erbaûn fî Fazli'ş-Şehâde ve Talebi'l-Hüsnâ ve Ziyâde isimli kitabından *Muhammed Ulvan* İslam Dünyası için tercüme etti.

Bütün Amellerde Niyetin İhlaslı Olmasının Gerekliliği

Müminlerin Emiri Ömer b. Hattab'dan (radıyallahu anhu) rivayetle Allah Resulü'nden (Sallallahu aleyhi ve sellem) şunları işittiğini söylemiştir: *"Ameller niyetlere göredir. Herkese niyet ettiği şey vardır. Kimin hicreti Allah'a ve Resulüne ise onun hicreti Allah'a ve Resulünedir. Kimin hicreti elde edeceği dünyaya veya evleneceği bir kadına ise onun hicreti hicret ettiği şeyedir."* (Buhari ve Müslim)

Hadisten Çıkarılan Bazı Faydalar

Birincisi: Şüphesiz kalp amelleri -ki ihlasta onlardan biridir- asıl olup zahir ameller ona tabidir.

İkincisi: Müslüman kişinin kalbinin ıslahına olan çabası zahirine olan çabasından daha fazla olması gereklidir.

İbnu'l Hacc el-Maliki (Rahimehullah) bu iki manayı şu sözünde toplamaktadır: "İhlas bütün türleriyle ibadetlerin kendisinden meydana geldiği asıldır. Buda sadece kalp ile gerçekleşmektedir. Bu nedenle zahir organlar batına tabidirler. Şüphesiz batının istikameti zorunlu olarak zahirin istikametini gerektirmektedir. Şayet batında bir bozukluk meydana gelirse zahirde meydana gelmesi daha evladır. Bu nedenle mümin kişinin bütün önemi batınının ihlası ve istikameti üzerine olmalıdır. Zira istikametin aslı ihlastan meydana gelmektedir ve ihlas onun madenidir. (el-Medhel 1/7)

Üçüncüsü: Amellerin mükafatının değeri, ameli işleyen kişinin niyet ve kastının kuvvet ve zayıflığına fazla ve azlığına göre değerlendirilir.

Dördüncüsü: Sahibinin kendisinden faydalanacağı şer'i amel, halis niyet ile kalbin doğru olması, sünnete uygunluğu ile zahirin istikameti arasında toplanmış olan ameldir.

Beşincisi: Bir amelin mükâfatı, sahibinin niyetinin fazlalığı ile artmaktadır.

Allah yolunda savaşan kimse cihadında, Allah'ın emrine boyun eğmek, Allah'ın kelimesini yüceltmek, mustazaflara yardım etmek, esirleri kurtarıp serbest bırakmak, Müslümanların bölgesini korumak, kâfirleri öfkelendirmek ve bunun dışında bu ibadetin kapsamına giren birçok ibadeti bir araya getirmesi mümkündür. Bunların hepsinde niyetin hazır bulundurulması sevabı artırmaktadır.

Altıncısı: Bütün amellerde niyetin ihlaslı olmasının zaruri oluşu.

Özet olarak bu hadisin değeri malum olup ilmi meselelerden hiçbirisi onsuz olmamaktadır. Âlimler bu hadisin şerhini ve beyanını uzatmışlardır. Allah en iyi bilendir.

Mü'minin Savaşının Allah'ın Kelimesini Yüceltmek Olmasının Gerekliliği

Ebu Musa el-Eşari (ra)'den rivayetle o şöyle demiştir: Bir adam nebi (sav)'e gelip şöyle dedi: Kişi var ganimet için savaşıyor, kişi var anılsın diye savaşıyor, kişi var konumu görülsün diye savaşıyor bunlardan hangisi Allah yolundadır? Nebi (sav) şöyle buyurdu: "Kim Allah'ın kelimesi yücelsin diye savaşıyorsa o Allah yolundadır." (Muttefekun aleyh)

Hadisten Çıkarılan Bazı Faydalar

Birincisi: Dini meselelerde bir problem meydana geldiği zaman ilim ehline sorulması.

İkincisi: Sahabenin hakkın bilinmesi ve işlerin açıklığa kavuşmasında ki göstermiş olduğu ihtimam ve bunlarla basiret ve bilgi üzere amel etmede göstermiş oldukları itina.

Üçüncüsü: Nefse boyun eğmenin tehlikesi ve nefsin davetine icabetten sakınılması.

Zira nefsin, insanların zikri ve övgüsünü talep ederek sahibini helaka çekmesi mümkündür. Böylece onun amelinde ki payı övülmüş olmaktan başka bir şey değildir.

Dördüncüsü: Hakkın yolu bir tane olup batılın yolu birçok ve farklı farklıdır.

Beşincisi: Mücahidin nefsinin payından soyutlanmasının gerekliliği ve kastının yal-nızca hakkın yücelmesi ve zaferi olması.

Altıncısı: Zahir amelin görüntüsünün islama uygun olması kişinin iç dünyasında ki niyete uygunluğu gerektirmez.

İbnu'l Hacc el-Maliki (Rahimehullah) bu iki manayı şu sözünde toplamaktadır: "İhlas bütün türleriyle ibadetlerin kendisinden meydana geldiği asıldır. Buda sadece kalp ile gerçekleşmektedir. Bu nedenle zahir organlar batına tabidirler. Şüphesiz batının istikameti zorunlu olarak zahirin istikametini gerektirmektedir. Şayet batında bir bozukluk meydana gelirse zahirde meydana gelmesi daha evladır. Bu nedenle mümin kişinin bütün önemi batınının ihlası ve istikameti üzerine olmalıdır. Zira istikametin aslı ihlastan meydana gelmektedir ve ihlas onun madenidir. (el-Medhel 1/7)

Bu manaya aynı şekilde bir önceki hadiste delalet etmektedir. Zira hicret ve savaşın zahir görüntüsü bir tane olup kasıt olarak farklı farklıdır. Allame İbnu'l Hacc el-Maliki'nin dediği gibi: " Hicretin uygulamadaki görünümü tektir. Niyetin içerdiği şey ile bu ya Allah için olur veya Allah'tan başkası için olur. İmam Ebu Abdullah Malik b. Enes (Rahimehullah) şöyle der: Görmüyor musun, Allah'a secde eden kimse ile putlara secde eden kimse görünümde birdir. Ancak niyet ile biri küfür olurken diğeri ibadet olmaktadır." (Medhel 1/7)

Yedincisi: Ahiret ameli ile dünyanın kastedilmesinden şiddetle sakınılması.

Sekizincisi: Cihadın şerefi. Bu da gayenin -Allah'ın kelimesini yüceltmek- şerefinden dolayıdır.

Dokuzuncusu: Savaş Allah'ın kelimesini yüceltmek ve şeriatını uygulamak için bir yoldur. Çünkü Allah'ın kelimesi ancak onunla yücelir.

Onuncusu: Nefsin, şöhret ve övgü talebi gibi manevi kazanımların hâsıl olmasına olan meyli maddi kazanımlara olan hırsından az değildir. Bunların her biri nefsi helak eden büyük tehlikelerdir.

Onbirincisi: Mücahidin niyetinin yalnızca Allah'ın kelimesini yüceltmekle sınırlı olmasının zarureti.

İmam Tahavi (Rahimehullah) şöyle demektedir: " Sa-

Zira hicret ve savaşın zahir görüntüsü bir tane olup kasıt olarak farklı farklıdır. Allame İbnu'l Hacc el-Malik-i'nin dediği gibi: " Hicretin uygulamadaki görünümü tektir. Niyetin içerdiği şey ile bu ya Allah için olur veya Allah'tan başkası için olur. İmam Ebu Abdullah Malik b. Enes (Rahimehullah) şöyle der: Görmüyor musun, Allah'a secde eden kimse ile putlara secde eden kimse görünümde birdir. Ancak niyet ile biri küfür olurken diğeri ibadet olmaktadır." (Medhel 1/7)

vaşta niyet, Allah'ın kelimesini yüceltmek oluncaya kadar savaşçı şehadeti hak etmez."

Onikincisi: Cihad ibadet olup ihlasa ve doğru niyete muhtaçtır.

Onüçüncüsü: Hadiste "Allah yolundadır" manasının, savaşta Allah'ın kelimesini yüceltmeyi kasteden kimseyle sınırlandırılması.

Ondördüncüsü: Şer'i ahkâmın ispatında mefhumu muhalefetin -şartları ile- muteber oluşunun sıhhati.

Görüldüğü gibi adam açık bir şekilde soru sorarken Nebi (Sallallahu aleyhi ve sellem) cevabında onu mefhumu muhalefet ile nefiy etmektedir. Zira Nebi (Sallallahu aleyhi ve sellem)cevabında kastettiği halde, kim ganimet için savaşıyorsa Allah yolunda değildir, kim anılmak için savaşıyorsa Allah yolunda değildir, kim konumu görülsün diye savaşıyorsa Allah yolunda değildir dememektedir.

Bazı Farklı Konular

Birincisi: Bazı imamların hadise koydukları başlıklar:

İmam Buhari bu hadise "Allah'ın kelimesi yüce olsun diye savaşan kimsenin babı" ve "Ganimet için savaşan kimsenin ecri eksilir mi babı" şeklinde başlık atmıştır.

Müslim de "Kim Allah'ın kelimesi yüce olsun diye savaşıyorsa o Allah yolundadır babı"

Beyhaki de "Allah yolunda olmak için savaşan kimsenin niyetinin beyanının babı"

Tirmizi de " Dünya ve riya için savaşan kimse hakkında gelenlerle ilgili babı"

Nesai de "Allah'ın kelimesi yüce olsun diye savaşan kimse"

İbn Mace de "Savaşta niyet babı"

İbn Hibban da " Uygulayan kimseye Allah'ın mükâfat vereceği Allah yolunda ki gazvenin zikri"

İkincisi: Takiyuddin es-Subki (Rahimehullah) şöyle demektedir: Cesaret, gösteriş ve ırkçılık için savaşan kimsenin savaşı Allah için olmayıp o kişi Allah yolunda değildir. Zahir olan onun şehit olarak isimlendirilmeyeceğidir. Zira şehit isminin manasında zikredilen iki mana kendisinde bulunmamaktadır. Nass onun isimlendirileceğine dair varit olmamıştır. Biz onun niyetinin fesadına muttali olmadığımız için zahirde ancak onun şehit olduğuna zannederiz. (Fetava Subki 2/344)

İbn Dakiku'l İyd (Rahimehullah) şöyle demektedir: Hadis, cihad da ihlasın vacip oluşuna delil ve cesaret, ırkçılık ve gösteriş için yapılan savaşın cihadın dışında kaldığına dair açık bir nassdır.

Üçüncüsü: İbn Abdilberr (Rahimehullah) şöyle demektedir: " Her kim Allah'ın kelimesi yücelsin kâfirlerin kelimesi alçalsın diye savaşıyorsa o inşallah cennettedir. (Temhid 18/345)

Ahmed Aş'ûş

Peygamberimize Destek İçin

Bir Haykırış

Cihadi hareketlere verdiği destekle tanınan Mısırlı ilim adamı Ahmed Aş'ûş makalesinde Peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e hakaret edenlere karşı harekete geçmek gerektiği ve Müslüman halkların Allah Resulü'nü kendi nefislerinde önde tutmalarının lüzumunu yazdı.

Hamd Allah'a olsun ki, o yeter! Salat ve selam seçtiği kullarına olsun. Bundan sonra;

Allah Azze ve Celle şöyle buyurmaktadır: *'Peygamber, mü'minlere (her hususta) nefislerinden evladır.'*

Evet! Vallahi ey Allah'ın Resulü! Sen bizlere nefislerimizden, eşlerimizden, evlatlarımızdan ve mallarımızdan evlasın. Anam babam sana feda olsun ya Resul Allah! Allah seni kötüleyeni kahretsin! Allah senin şe'nini alçaltanı rezil etsin. Allah rezilliklerini daim kılsın, yüzlerini karartsın. Deyyusluk ve necaset ehli! Avrupa genelevlerinde doğup yaşayan bu piçler, zina, homoseksüel, pislik çocukları! Bu, kötü nefislerinin ve şehvetlerinin kendilerine telkin ettiğinden başka bir şey bilmeyen ma'rufu bilmeyen münkerden alıkoymayanlar! Şeytana eşlik etme, emir ve yasaklarına itaat fıtratı üzerine yaratılan bu nefisler! İşte onlar körlük ve aldanma arasında sıkışıp kalırlar. Şafağın çamurunda yozlaşırlar. Peygamberlerin düşmanları! Şehvetlerin köleleri! Fitneciler! Savaş tüccarları! Onların dinleri de değerleri de ahlakları da yoktur. Bu, vahşi hayvanların dahi kaçtığı bir zalimliktir. Onlar vallahi hayvanlardan daha aşağılık, sıçanlardan daha alçak ve rezildirler. Onlardan sadır olan,

tarih boyunca kendileri hakkında bilinen bir şeydir. Nefret, körlük, istismar, yağma, katliam! Onların mizacı ve eğilimi budur. Peki biz onlarla ne yapıyoruz?

Peygamberimize biz hayattayken hakaret mi edilecek? Peygamberimiz aşağılanacak bizler de gözlerimizi mi kapayacağız? Peygamberimiz kötülenecek Müslümanlar da gaflet içinde hakaret ve aşağılamaları umursamayacak mı?

O zaman Allah Azze ve Celle'nin *'Peygamber, müminlere (her hususta) nefislerinden evladır'* kavli nerede kaldı?!

Alman kalkıp da başkan ya da kral bir Arap yöneticiye hakaret etse bu yönetici ne yapar? Öfkesi nasıl olur? Kendisine bağlı medya kuruluşları bu olay karşısında nasıl bir tavır sergiler? Dışişleri bakanlığı ne yapar?

Rejimlerin bu utanç verici sessizliği, bir şeyi kaybedenin onu veremeyeceğinin delilidir. Eğer onlarda Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) sevgisi olsaydı, peygamberliği saygıdeğer görselerdi Allah Resulü için öfkelenirlerdi. Eğer onlar kendilerini yücelttikleri gibi Allah Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) ta'zim etseydiler kesinlikle kızarlardı. Dahası Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem), bazı memurlarının ve işçilerinin hakları gibi yüce görselerdi öfkelenirlerdi!

Onlar kendileri için sinirleniyor, büyükelçileri için öfkeleniyor, cahiliyet bayrakları -bir kumaş parçası- için kızıyor! Bir kişi kendilerine bir söz söylese ya da bir hareket yapsa sinirleniyor. Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) için ise ne öfkeleniyor ne de hareket ediyorlar! Ne bir eylem ne bir söz ne de bir ayıplama sadır oluyor kendilerinden!

Bu da şu iki şeye delil teşkil etmektedir:

Birincisi: Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'e ta'zimde bulunmamaları. Bu da Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) mesajını (peygamberliğini ve getirdiklerini) samimi bir şekilde onaylamamalarından kaynaklanmaktadır. O'nu (sallallahu aleyhi ve sellem) tasdik ve ta'zim etselerdi, saygı gösterselerdi kendisini aşağılayanlara öfkelenirlerdi.

İkincisi: Peygambere eziyet edilmesinden eziyet çeken Müslüman vatandaşlarının ve halklarının duygularına saygılarının olmaması!

Bir kral nasıl oluyor da büyükelçiliği önünde meydana gelen geçici bir olay için öfkelenip büyükelçisini çekiyor, medyası belli sebeplerden ötürü ortaya konan tepkiden ötürü (Almanya'daki Müslümanların Peygamberimize -sav- hakarete verdikleri tepki) dünyayı ayağa kaldırıyor da Almanya'da Allah Resulü Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) apaçık bir şekilde hakaret edilmesi ve tüm Avrupa şehirlerinde tekrar eden aşağılama karşısında tam bir sessizliğe bürünüyor?! Bu kral kendisini 'mü'minlerin emiri' sayıyor. Kraliyet ruhu sahibi şeyhleri de kendisini öyle görüyor. Eğer kralın hali böyle ise müminlerin emirliği iddiasında bulunmayan diğer yöneticilerin hali nasıl olabilir? İşte bu acı gerçektir. Yöneticilerimiz dine karşıdır.

Rejimlerin bu utanç verici sessizliği, bir şeyi kaybedenin onu veremeyeceğinin delilidir. Eğer onlarda Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) sevgisi olsaydı, peygamberliği saygıdeğer görselerdi Allah Resulü için öfkelenirlerdi. Eğer onlar kendilerini yücelttikleri gibi Allah Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) ta'zim etseydiler kesinlikle kızarlardı. Dahası Peygamberi (sallallahu aleyhi ve sellem), bazı memurlarının ve işçilerinin hakları gibi yüce görselerdi öfkelenirlerdi!

Ancak yöneticilerimizi bırakalım da şeyhlerimiz nerede? Davetçilerimiz nerede? İçlerinden hangisi Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem) için öfkelendi?

Eğer Peygamberin (sallallahu aleyhi ve sellem) mirasçıları oldukları varsayılan kimseler kızmayacaksa kim kızıp öfkelenecek?

Eğer onlar susarsa kim konuşup hükümleri ortaya koyacak? Eğer onlar oturursa kim çalışacak?

Ey şeyhler! Ey davetçiler! Dünyanın dört bir yanından yöneticiler için öfkeleniyorsunuz da Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) için öfkelenmiyor musunuz? Yöneticiler için dost ve düşmanlık ediyorsunuz da Allah ve resulü için etmiyor musunuz? Ne oluyor size, nasıl hüküm veriyorsunuz?

Sizleri kapılarda sıraya dizilmiş dünya için kızar gördük. Rabbimin içinizden rahmet ettikleri hariç -ki bunlar da çok azdır- güvenliği yeğliyor ve zevkleri kendinize ayırıyorsunuz. Hanginiz Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) için öfkelenip kendisiyle övündüğü birliğini Allah ve Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) nusreti için çağırdı?

Zafer çağrısı elinizden geldiği ölçüde üzerinize vaciptir. Örneğin şöyle destek olunabilir:

1) Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) destek için milyonluk gösteri yapmak. İçinizden hanginiz bunu yaptı? Ne zaman içinizden birinin birliğine Allah Resulü'ne destek için önderlik ettiğini göreceğiz?

Bu, birliği laik bir anayasaya destek için sürmekten daha önemli değil mi? *'Doğrusu gözler kör olmaz ama göğüslerdeki kalpler kör olur.'*

Peygamberimize biz hayattayken hakaret mi edilecek? Peygamberimiz aşağılanacak bizler de gözlerimizi mi kapayacağız? Peygamberimiz kötülenecek Müslümanlar da gaflet içinde hakaret ve aşağılamaları umursamayacak mı?

2) Ulkesi kendisini koruyan ve Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) tüm dünyanın gözleri önünde hakaret edip aşağılamaya kalkanlara yardım eden Alman büyükelçisinin ve diplomatik kadro üyelerinin kovulması çağrısında bulunmak.

3) Almanya'yı ve Allah Resulü Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) hakarete izin veren ülkeleri ticari, siyasi ve kültürel açılardan boykot etme çağrısı yapmak. Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) hakaret eden tüm ülkelerin ticari kuruluşlarının, okullarının, üniversitelerinin ve kültürel kurumlarının kapatılması.

Bu şeyler, izin verilmiş, mübah ve barışçıl şeyler değil mi?

Selefilerin şeyhleri, İhvan'ın liderleri nerede? Ezher nerede? Suud'un şeyhleri ve fakihleri nerede? Almanya'da olanları duymadılar mı? Yoksa Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) hakaret edilip aşağılanması onları ilgilendirmiyor mu?

Allah ve Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) destek olmayan şeyhlere yazıklar olsun! Belki de ılımlı fıkıh anlayışları kendilerine Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) hakaret edenlere 'Allah seni affetsin' dememizi öğretmiştir. Vallahi yalan söylediniz!

Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve selem) hakaret edenin öldürüleceği hususunda tüm İslam alimleri icma etmiş, bu konuda kesinlikle ihtilaf etmemişlerdir. Böyle bir kimsenin öldürülmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur. Hakaret eden kafiri ancak Müslüman olup İslam'a girmesi kurtarır. Bundan önce ise öldürülmesi tüm Müslümanlar üzerine vaciptir. Hakaret edeni kim öldürürse ona ödül vardır. Kim de öldüremeden öldürülürse Allah'ın katında şehiddir.

Bundan önce söylenenlere istinaden Allah Resulü Muhammed'e (sallallahu aleyhi ve sellem) hakaret ettiği tespit edilen kimsenin kanı değersizdir. O kişi hiç tereddüt edilmeden öldürülür. Hiçbir bahanesi ve özrü kabul edilmez. Eğer hakiki kafirlerden ise kendisini ancak Müslüman olmak kurtarır.

Bunu Avrupa'nın tüm kafirleri bilsin! Bilsinler ki Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) kendisini seven, onu kendi nefislerinden önde tutan, onun için öfkelenen, ona hakaret eden ya da aşağılayan kimseyi yükü ve sorumlulukları ne olursa olsun öldüren takipçileri var.

Avrupa'da hakaret eden herkes şu andan itibaren boynunu yoklasın. Zira ölçü aşıldı. Sabra yer kalmadı. Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) eziyet ve hakarete sabır yok!

Ey Müslüman halklar! Allah Resulü'ne (sallallahu aleyhi ve sellem) destek için harekete geçin. Öyle ki ona destek vaciptir. Meydanlarda kükreyin! (İlla Resulullah!)

Ey Müslüman halklar! Orada; Avrupa'da yaşayan Müslümanlardan özgür olan gençler Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) için öfkelendi ve onurunu savunmak için sokağa çıktı. Almanlar kendilerine vurdu, hakaret etti ve tutukladı. Onlara destek olmak adına siz ne yaptınız? Dahası Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi ve sellem) onurunu savunmak adına ne yaptınız?

Ey Müslüman halklar! Ne zaman Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) size önemsiz gelirse o vakit siz de Allah'a önemsiz gelirsiniz. Peygamberinize (sallallahu aleyhi ve sellem) destek için harekete geçin. Yoksa Allah sizin başınıza (daha önce İngilizlerin ve Fransızların yaptığı bugün de Amerika ve İsrail'in yapmakta olduğu gibi) sizi aşağılayıp hakir görecek hatta daha da ötesi boyunlarınızı koparacak kimseleri musallat eder.

Ey Müslüman halklar! Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) sadece Almanya'daki gençlerin değil hepimizin peygamberidir ve destek olmak hepimizin üzerine vaciptir.

Onurunun çiğnenmesini önlemek için Allah Resulü'nü (sallallahu aleyhi ve sellem) hepimiz savunup destek olmalıyız. Hep beraber Almanya'da, Alman ırkçıların elinde aşağılanan Müslüman gençleri desteklemeliyiz. Harekete geçin! Geçmezseniz de bir daha ayağa kalkamayacağınız bir zilleti bekleyin. Harekete geçmezseniz Allah Azze ve Celle hepinize birden rezillik ve alçaklık verir.

Harekete geçin! Zira Allah Resulü (sallallahu aleyhi ve sellem) bizlere nefislerimizden evladır.

Ey Allah'ım tebliğ ettim şahit ol! Allah'ım tebliğ ettim şahit ol! Allah'ım tebliğ ettim şahit ol!

Dr. Abdurrahman Umeyre

Müslüman Evin Yaşantısından Örnekler

Allahu teala şöyle buyuruyor: ***"İçinizden evli olmayanları, köle ve cariyelerinizden de Salih olanları evlendirin. Eğer onlar fakir iseler, Allah onları lütfu ile zengin kılar. Allah rızık ve lütfu bol olandır. Her şeyi çok iyi bilendir."*** **(Nur: 32)**
Ayette geçen "Eyâmâ" kelimesi, evli olmayan erkek ve kadınlar anlamındadır. Eğer fakir iseler Allah fazlı ile onları zenginleştirecektir. Yani erkeğin ya da kızın fakirliği nedeniyle evlendirilmelerine engel olmayın.

Şurayh el-Kadi, Şabi'ye, -Beni Hanzala kadınlarından Cerir'in kızı- hanımı Zeynep'ten bahsederken şunları söylüyor:

"Ey Şabi, kadınlar hediyelerini verdikten sonra yanıma girdiğinde ne yapmalıyım?" diye sordu.

Bende şöyle dedim: "Kadın kocasının yanına girince kocanın kalkıp iki rekât namaz kılması ve Allah'tan onun hayrını dileyip şerrinden de sakınarak şöyle söylemesi sünnettendir: (Allahümme innî es'elüke min hayrihâ ve hayre mâ cebeltehâ aleyhi, ve eûzü bike min şerrihâ ve şerri mâ cebeltehâ aleyhi) "Allah'ım senden onun hayrını ve onun içine yerleştirdiğin hayrı dilerim. Onun şerrinden ve içine yerleştirmiş olduğun şerden de sana sığınırım."

Bende namaz kıldım ve selam verdim. Arkamı döndüğümde onunda arkamda benim gibi namaz kıldığını gördüm. Ev iyice boşaldıktan sonra ona yanaştım ve elimi omzuna uzattığımda bana şöyle dedi:

"Hamd Allah'a mahsustur. Ona hamd eder ondan yardım dilerim. Muhammed'e ve ailesine salât ve selam ederim. Ben yabancı bir kadınım ve senin ahlakını bilmiyorum. Hoşlandığın şeyleri bana söyle ki onları yapayım. Hoşlanmadıklarını da söyle ki onlardan da uzak durayım."

Şöyle devam etti sözlerine: "Senin için, kavmin arasında evlenebileceklerin vardı benim içinde. Fakat Allahu teala bir şey dilediğinde o olur. Şu an bana sahip oldun ve Allah'ın sana emrettiklerini yap; ya iyilik üzere tut ya da güzel bir şekilde salıver. Bu sözlerimi söylüyorum ve hem kendim için hem de senin için Allah'tan bağışlanma diliyorum."

Şurayh şöyle diyor: "Ey Şabi, vallahi bu kadın beni bu konu hakkında bir konuşma yapmaya mecbur bıraktı. Bende şunları söyledim: "Hamd Allah'a mahsustur. Peygamberine ve ailesine salât ve selam ederim. Sen öyle sözler söyledin ki, eğer bu söylediklerinde sebat edersen bu senin lehine olacaktır. Yok,

eğer terk edersen bunlar senin aleyhine birer hüccet olacaktır. Ben şunları sever ve şunlardan nefret ederim... Biz eşitiz korkma."

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'da şu sözleri ile bu manayı tekit etmektedir: *"Kadın üç şeyden dolayı nikâhlanılır: Malı için, güzelliği için ve dini için. Sen dinine bağlı olanı kazanmaya bak, elin bereketlensin."*

Ailenin temellerinin iman üzerine bina edilmesi gereklidir. Çünkü evi sıkıntılardan ve sarsıntılardan koruyacak olan tek unsur imandır. Evlilik ancak sevgi ve muhabbet ile ayakta durabilir. Allahu teala şöyle buyuruyor: *"Sizin için nefislerinizden kendileri ile sükûn bulacağınız ve aranızda muhabbet ve merhamet kıldığı eşler yaratmış olması da Onun ayetlerindendir."***(Rum: 21)**

Buradan, sevgi ve merhamet üzerine bina edilen bu kutsal beraberlikteki gizem de ortaya çıkmaktadır. Yaratıcının çiftleri yaratırken psikolojik, akli ve fiziki olarak karşı tarafın fıtri olan ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde yaratmasındaki hikmeti. Şöyle ki; eşler, birbirlerinin yanında rahat, huzur ve güven duymaktadırlar. Zira onların zihinsel ve psikolojik oluşumları, her birinin diğerinin isteklerini yerine getirme ve sonuç olarak da uyuşma ve kaynaşma üzerine kurulmuştur. Yani bir nesli temsil edecek yeni bir hayat inşa etmek için ilan üzerine yapılan bir evlilik, yani belli bir erkeğin belli bir kadına mahsus olması üzerine kurulan evlilik insanlığın tanımış olduğu en mükemmel nizamdır. Çünkü bu, insanın fıtratı ve gayelerin en güzeli olan Allah'ın yeryüzündeki halifeliği için yaratılan bu insanın gerçek ihtiyaçları ile tamamen uyum içindedir.

İnsanların yavrularının, diğer herhangi bir hayvandan daha uzun bir süre gözetime ihtiyacı vardır. Hayvanda cinsel meyiller, ilişki ve üremeyle son bulur. Bu durum insanda daha farklı olarak yalnızca bununla kalmayıp daha büyük hedeflere yani erkek ile kadın arasındaki sürekli olan bir bağlılık ile devam eder. Zira çocuğun terbiyesi ve onu toplumun hayatına uygun bir aday haline getirecek tecrübelerle donatılması ve sorumluluklarını yüklenebilmesi ancak bu şekilde mümkün olabilecektir.

Bu nedenle cinsel haz hiçbir zaman erkek ile kadının ortak yaşamlarındaki tek değer olarak kalmamıştır. Bu, ancak hayat bağının devamının bir vesilesidir. Tüm bu değerlendirmeler iki cins arasındaki bağın aile temeli üzerine kurulmasını öngörmektedir. Böyle bir ilişkinin devam edebileceği tek nizam budur. Ve bunun kurulmasındaki tek neden arzular ve zevkler değildir. Sonra, evlilik esnasında meydana gelen problemlerde veya zaruret haline geldiğinde bu bağı koparmada temel olan yine aile nizamıdır.

Allahu Teala şöyle buyuruyor: *"Eğer aralarının açılmasından endişe ederseniz o vakit erkeğin akrabasından bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. Her ikisi de aralarının düzelmesini isterlerse, Allah onların arasını bulur. Şüphesiz ki Allah her şeyi bilendir, her şeyden haberdardır."***(Nisa: 35)**

Başka bir ayette ise şöyle buyurmaktadır: *"Eğer (karı-koca) birbirlerinden ayrılırlarsa, Allah her birini genişliği ile zengin kılar. Şüphesiz Allah lütfu geniş olandır, hikmeti büyüktür."***(Nisa: 130)**

Burada şunu anlıyoruz ki, herhangi bir şekilde aile nizamını hafife almak veya -üzerine bina edildiği- değişken arzuları ve azgın şehvetleri onun yerine geçirerek bu nizamı küçümsemek günahkârca bir yönelim olacaktır. Yalnızca toplumda kargaşayı, fuhşu ve ahlaksızlığı yaydığından dolayı değil bunların yanında toplumu yıkıp üzerine bina edildiği aile müessesesini de yerle bir ettiği için de.

İslam bunu böyle yapıyor çünkü o, eve huzur, sükûnet ve güven yeri olarak bakıyor. Evlilik ilişkisini de sevgi, merhamet ve ünsiyet olarak görüyor. Aile, d neyimlerin, sevgi ve saygının oluşabilmesi için mu lak bir seçim özgürlüğü üzerine kurulmalıdır.

EVLİLİĞE TEŞVİK

Allahu teala şöyle buyuruyor: *"İçinizden evli olmayanları, köle ve cariyelerinizden de Salih olanları evlendirin. Eğer onlar fakir iseler, Allah onları lütfu ile zengin kılar. Allah rızık ve lütfu bol olandır. Her şeyi çok iyi bilendir."* **(Nur: 32)**

Ayette geçen "Eyâmâ" kelimesi, evli olmayan erkek ve kadınlar anlamındadır. Eğer fakir iseler Allah fazlı ile onları zenginleştirecektir. Yani erkeğin ya da kızın fakirliği nedeniyle evlendirilmelerine engel olmayın.

Ebu Hureyre'den rivayet olunan bir hadiste ise Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: *"Üç kişi vardır ki, Allah üzerine bunlara yardım etmek haktır: Allah yolunda cihad eden, iffetli olmayı isteyerek evlenen ve efendisinin borcunu vermeyi isteyen sözleşmeli köle."***(İbn-i Mâce)**

Bu ayet fakir olan kimselerinde evlendirileceğinin delilidir. 'Nasıl evleneceğim? Malım yok ki!' denmemelidir. Zira onun rızkı Allah'tandır. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), kendisini ona hibe eden bir kadını sadece tek bir elbisesi olan birisi ile evlendirmiştir.

Allahu Teala elçilerini vasıflarken ve onların evliliklerini methederken şöyle buyurmaktadır: *"Andolsun ki biz senden önce peygamberler göndermiş, onlara da eşler ve evlatlar vermişizdir."***(Ra'd: 38. denildiğine göre, Yahudiler peygamberimizin evlenmesini ayıplamışlar ve şöyle söylemişlerdi: Eğer gerçekten bir peygamber olsaydı peygamberlik işi onu evlilikten alı kordu. Bunun üzerine Allahu teala bu ayeti indirmiştir.)**

Bu ayet evlenmeye yönlendirmenin ve buna teşvik etmenin yanı sıra evliliği terk etmekten de nehy etmektedir. Ayetin de ifadesi üzerine bu peygamberlerin bir sünnetidir.

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: *"Evlenen kimse dininin yarısını tamamlamıştır. Diğer yarısında da Allah'tan korksun."*

Bunun anlamı şudur: Evlilik zindan korur, iffet ise Resulullah'ın, karşılığında cenneti garantilediği iki has-

letten birisidir. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyuruyor: *"Allah kimi iki şeyin şerrinden korursa ve kimse cennete girer; iki dudak arası ile iki bacak arası..."* **(Muvatta)**

Enes ibn-i Malik (radıyallahu anh)'ten rivayet olunduğuna göre şöyle demektedir: "Üç kişi Peygamber'in kadınlarının evlerine geldi. Peygamber'in ibadetinden soruyorlardı. Bunlara Peygamber'in ibadeti haber verilince kendileri bu ibadeti azımsadılar ve: "Biz nerede, Peygamber nerede? Muhakkak Allah Peygamber'inin geçmiş olan ve gelecekte işlenmesi muhtemel bulunan bütün günahlarını mağfiret etmiştir", dediler.

İçlerinden biri: "Bana gelince, ben geceleri daima namaz kılacağım!" dedi. Diğeri de: "Ben her zaman oruç tutacağım ve oruçsuz olmayacağım", dedi. Üçüncüsü de: "Ben de kadınlardan ayrı yaşayacağım, hiç evlenmeyeceğim", dedi.

Onlar bu sözleri söylerken Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onların yanlarına çıkageldi ve:

"Sizler şöyle şöyle söyleyen kimselersiniz. Dikkat edin! Allah'a yemin ederim ki, ben sizin Allah'tan en çok korkanınız ve en çok takvalı olanınızım. Bununla beraber ben oruç tutarım, oruçsuz bulunurum, nafile namaz kılarım, (gecenin bir kısmında) uyurum, kadınlarla da evlenirim. (İşte benim sünnetim, hayat yolum budur.) Her kim benim bu sünnetimden (hayat yolumdan) yüz çevirirse, o benden değildir" buyurdu." **(Buhari-Müslim)**

Allahu Teala dualarında bunu istemelerinden dolayı velilerine övgüde bulunarak şöyle buyurmuştur: *"Ve onlar ki: "Rabbimiz, eş ve çocuklarımızdan bize gözlerimizin aydınlığı olan (Salih kimseler) ver; bizi takva sahiplerine önder yap" derler."* **(Furkan: 73)**

Çünkü insan, malı ve evlatları hususunda bereketlendirilirse ehli ve ailesi ile gözü mutlu olacaktır. Eşi yanında bulunduğu zamanlar, güzellik, iffet, bakma ve ihtiyatı bir arada bulundurabilir. Aynı şekilde çocukları yanında bulunduğunda da itaatkar ve din ve dünya işlerinde ona yardımcı olan, başkasının eşine veya çocukların yönelmeyecek ve gözünün iliştiği yerlere bakmayacaktır. İşte bu gözün neşesi ve nefsin huzura ermesidir.

Resulullah'ın evliliğe teşvik eden hadisleri sayılamayacak kadar çoktur. Bunlardan birkaçı şöyledir:

"Evlenin ve çoğalın. Ben kıyamet gününde diğer ümmetlere karşı sizinle övüneceğim."

"Benim sünnetlerimden birisi de evlenmedir. Kim beni severse benim sünnetime uysun."

"Dininden ve emanetinden razı olduğunuz birisi size geldiğinde onu evlendirin. Eğer böyle yapmazsanız yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesat olur."

Ömer b. Hattab'ın şu sözü de aktarılan eserler arasındadır: "Evliliğe ancak acizlik veya günahkârlık engel olabilir." Bununla borcun evliliğe engel olamayacağını beyan etmektedir. Evliliğin manilerini sadece iki nedenle sınırlamıştır.

Bazı sahabiler kendilerini Resulullah'a hizmete adamışlardı ve herhangi bir ihtiyacı çıkabileceğinden onun yanında geceliyorlardı. Bir gün Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) onlardan birisine *"Evlenmiyor musun?"* diye sordu. Sahabe: "Ey Allah'ın Resulü, ben fakir birisiyim hiç bir şeyim yok. Eğer evlenirsem sana hizmet de edemem" dedi. Bu olay üzerine Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) sükût etti ve daha sonra tekrar aynı soruyu sordu. O da Resulullah'a (sallallahu aleyhi ve sellem) yine aynı cevabı verdi. Daha sonra bu sahabe tekrar düşündü ve kendi kendine şöyle dedi: Şüphesiz Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), benim dünyada ve ahirette menfaatime olacak ve beni Allah'a yaklaştıracak şeyleri daha iyi bilir. Eğer üçüncü bir kez daha sorarsa bunu yapmayacağım. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) üçüncü sefer ona: *"Evlenmiyor musun?"* diye sorunca şöyle cevap verdi:

"Ey Allah'ın Resulu, beni evlendir."

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): *"Ne istiyorsunuz, ben sizin hem dünyanızı hem de ahiretinizi istiyorum"* buyurur.

Ata şöyle der: "Ebu Hureyre'nin bana rivayet ettiğine göre Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kâbe'nin Yemani rüknünde yetmiş melek görevlendirilmiştir. Kim "Allah'ım senden dünyada da ahirette de bağışlanma ve afiyet diliyorum. Rabbimiz bize dünyada da ahirette de güzellik ver ve bizleri cehennem azabından koru." Derse Onlar "Âmin" derler.

Dr. Ömer Abdurrahman (Allah onu esaretten kurtarsın)

Şeyh Ömer Abdurrahman'ın Ümmete Mesajı

Hamd Allah'a, salat ve selam Allah Resulü'ne, ehline, ashabına ve peşinden gidenlere olsun. Saygıdeğer kardeşlerim! Ey dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar! Amerikan hükümeti, hapiste ve eli altında bulunuşumu önüne çıkmış bir fırsat olarak gördü. Bu fırsatı Müslümanların onurunu yerlerde süründürmek, izzet ve onurunu kırmak için en iyi şekilde kullanıyor. Bunun için beni ablukaya alıyorlar. Sadece fiziksel değil manevi olarak da ablukaya alıyorlar. Öyle ki beni tercümandan, okurdan, radyo ve teypten menediyorlar. İçeriden veya dışarıdan haberler duymuyorum. Beni tek kişilik hücrede ablukaya alıyorlar. Arapça konuşan kişilerin bana gelmesini engelliyorlar. Gün, ay, sene boyunca kimseyle konuşmuyorum. Kimse de benimle konuşmuyor. Eğer Kur'an da okuyamıyor olsaydım birçok psikolojik ve zihinsel hastalığa yakalanırdım. Beni kuşatma türlerinden biri de gece-gündüz kamerayla izlemeleri. O kadar ki yıkanırken, tuvalet ihtiyacımı giderirken avret yerlerimi açtığımda dahi beni izliyorlar. Bununla da yetinmiyorlar. Beni sürekli gözetleyecek görevliler tahsis ediyorlar. Alçak hedeflerine ulaşmada benim görme özrümü kullanıyorlar. Beni bizzat (üzerimi) teftiş ediyorlar. Anadan doğma elbiselerimi çıkarıyorum. Önden arkadan avret yerlerime bakıyorlar. Ne için teftiş ediyorlar? Uyuşturucu için mi yoksa patlayıcı veya benzeri şeyler için mi? Her ziyaretten önce ve sonra bunu yapıyorlar. Bu bana acı veriyor ve yer yarılsa da bunu bana yapmasalar diye arzu eder duruma geliyorum.

Ey kardeşlerim! Eğer beni öldürürseler -ki bunu yapmaları kaçınılmazdır- cenazemi kaldırın ve cesedimi aileme gönderin. Ancak kanımı sakın unutmayın ve heder etmeyin! Aksine en güçlü ve şiddetli şekilde intikamımı alın. Hak sözü söyleyip de Allah yolunda öldürülen bir kardeşiniz vardı diye hatırlayın. Bu söylediğim bazı sözler sizlere vasiyetimdir.

Allah sizlere hidayet etsin, amellerinizi mübarek kılsın. Sizleri korusun ve gözetsin, güçlü kılsın. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Kardeşiniz Ömer Abdurrahman.